

د شمېر کتاب

سريزه

د شمېر کتاب د تورات څلورم کتاب دی چې د اسراييلو د سختيو په باره کې خبرې کوي.

خدای پاک حضرت موسیٰ د اسراييلو د مشر په توگه انتخاب کړ چې هغوی وعده شوي وطن يعنې کنعان ته رهنمايي کړي. په دې سفر کې څلوېښت کاله تېر شول. کله چې هغوی د سینا د غره لمنو ته ورسېدل او د څه مودې دپاره يې هلته خېمې ودرولې، نو د تگ څخه مخکې حضرت موسیٰ د خدای پاک د لارښوونې سره سم د قوم سرشمېرنه وکړه ترڅو د کنعان د نيولو دپاره تيار اوسي. هغوی قادش برنيع ته چې د کنعان په جنوبي سرحدونو کې پروت ؤ ورغلل خو وعده شوي وطن ته په ورننوتلو کې ناکام شول او د حضرت موسیٰ د مشرۍ څخه يې سرغړونه وکړه. د دې کار په نتيجه کې کلونه کلونه سرگردانه شول تر دې پورې چې د هغوی يو نسل په دښته کې له منځه لاړ او يو بل نسل راپيدا شو. بيا هغوی د موآب ډاگونو ته چې د اردن د سيند په ختيځو برخو کې وو ورسېدل او حضرت موسیٰ بيا د هغوی سرشمېرنه وکړه چې کنعان ته د ننوتلو دپاره تيار شي.

د شمېر د کتاب نوم د اسراييلو د دې سرشمېرنو څخه اخيستل شوی

دی. د شمېر کتاب په دښته کې د اسراییلو د قوم د سفر جریان په لنډ ډول بیانوي. زیاتې پېښې چې د شمېر په کتاب کې ورڅخه یادونه شوې ده په هغو کې د خدای پاک عمل په ښه توګه څرګندېږي. هغه اسراییلیانو ته د هغوی د نافرمانۍ له کبله سزا ورکوي او په عین وخت کې یې دې ته تیاروي چې د قومونو په منځ کې د هغه د کارونو په خاطر د شاهدی ورکولو یوه وسیله وګرځي. د شمېر کتاب د هغو اسراییلیانو قصې بیانوي چې زیاتره یې د سختیو په مقابل کې ناامیده کېږي او د خدای پاک او حضرت موسیٰ په مقابل کې سرکشي کوي. خو خدای پاک همېشه په خپلو وعدو باندې وفا کوي او د خپل قوم ساتنه کوي.

د موضوعگانو فهرست:

اسراییلیان د سینا د غره څخه د تللو دپاره تیاری نیسي ۱: ۱ - ۲۳: ۹

الف: اوله سرشمېرنه ۱: ۱ - ۴: ۴۹

ب: مختلف قوانین او اصول ۵: ۱ - ۸: ۲۶

ت: د فسحې دوهم اختر ۹: ۱ - ۲۳

د سینا د غره څخه تر موآب پورې ۱۰: ۱ - ۲۱: ۳۵

د موآب پېښې ۲۲: ۱ - ۳۲: ۴۲

د مصر څخه د موآب پورې د سفر لنډیز ۳۳: ۱ - ۴۹

د اردن د سیند څخه د تېرېدلو څخه مخکې لارښوونې ۳۳: ۳۳ - ۵۰

۱۳: ۳۶

- ۱ د مصر څخه د اسراییلو د قوم د راوتلو څخه وروسته د دوهم کال د دوهمې میاشتې په اوله ورځ کله چې څښتن د حضرت موسی سره د سینا په دښته کې په مقدسه خېمه کې خبرې وکړې هغه وفرمایل: ۲ >ته او هارون طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ د اسراییلو د ټول قوم سرشمېرنه وکړئ او د هغو ټولو خلکو د نومونو لست ولیکئ ۳ چې عمر یې شل کاله یا زیات وي او جنگ کولی شي. ۴ د هرې قبیلې د طایفې د یو مشر څخه مرسته وغواړئ. ۵ دا د هغو مشرانو نومونه دي چې تاسو سره باید مرسته وکړي:

د روبین له قبیلې څخه الیصور د شدیئور زوی

- ۶ د شمعون له قبیلې څخه شلومیئیل د صوریشدای زوی
۷ د یهودا له قبیلې څخه نحشون د عمیناداب زوی
۸ د یساکار له قبیلې څخه نتنائیل د صوغر زوی
۹ د زبولون له قبیلې څخه الیاب د حیلون زوی
۱۰ د حضرت یوسف له زامنو څخه:

د افرایم له قبیلې څخه الیشمع د عمیهود زوی

د منسی له قبیلې څخه جملیئیل د فدهصور زوی

- ۱۱ د بنیامین له قبیلې څخه ابیدان د جدعوني زوی
۱۲ د دان له قبیلې څخه اخیعزر د عمیشدای زوی
۱۳ د اشیر له قبیلې څخه فجعیئیل د عکران زوی
۱۴ د جاد له قبیلې څخه الیاساف د دعوئیل زوی
۱۵ د نفتالی له قبیلې څخه اخیرع د عینان زوی.

١٦) دا خلک قبیلوي مشران وو چې د اسراییلو د قوم څخه د دې کار دپاره وټاکل شول.

١٧) د دې دولسو نفرو په مرسته حضرت موسیٰ او حضرت هارون

١٨) د دوهمې میاشتي په اوله ورځ ټول قوم راوغوښت. خلکو خپل نومونه طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ ولیکل او هغه نفر چې عمر یې شل کاله یا زیات ؤ د هر یو نوم په لست کې ولیکل شو. ١٩)

څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ، هغوی یې د سینا په دښته کې وشمېرل: ٢٠- ٤٤ ټول نفر چې عمر یې شل کاله یا زیات ؤ او جنګ یې کولی شو نومونه یې په لست کې ولیکل شول. د هر یو نوم د خپلو طایفو او کورنیو د سوانحو په مطابق ولیکل شو او د حضرت یعقوب د مشر زوی روبین د قبیلې څخه شروع وشوه.

د روبین د اولادې شمېر: ٤٦٥٠٠ تنه

د شمعون د اولادې څخه: ٥٩٣٠٠ تنه

د جاد د اولادې څخه: ٤٥٦٥٠ تنه

د یهودا د اولادې څخه: ٧٤٦٠٠ تنه

د یساکار د اولادې څخه: ٥٤٤٠٠ تنه

د زبولون د اولادې څخه: ٥٧٤٠٠ تنه

د حضرت یوسف د زامنو څخه:

د افرایم د اولادې څخه: ٤٠٥٠٠ تنه

د منسی د اولادې څخه: ٣٢٢٠٠ تنه

د بنیامین د اولادې څخه: ٣٥٤٠٠ تنه

د دان د اولادې څخه: ٦٢٧٠٠ تنه

د اشیر د اولادې څخه: ۴۱۵۰۰ تنه

د نفتالي د اولادې څخه: ۵۳۴۰۰ تنه

د هغو نفرو شمېر چې د حضرت موسیٰ، حضرت هارون او د دولسو قبیلو د مشرانو له خوا لیکل شوی ؤ، ټول ۶۰۳۵۵۰ تنه وو.

﴿۴۷﴾ مگر هغه خلک چې د لاوي د قبیلې څخه وو په دې کې شامل

نه وو، ﴿۴۸﴾ ځکه چې څښتن حضرت موسیٰ ته فرمایلي وو: ﴿۴۹﴾

حکله چې ته د هغو نفرو سرشمېرنه کوي چې جنگ کولی شي، نو د

لاوي قبيله په کې مه شاملوه. ﴿۵۰﴾ د هغې په ځای لاويان د مقدسې

څېمې او د هغې د ټول سامان مسوولان وټاکه. هغوی به دا څېمه او د

هغې سامان انتقالوي، ساتنه به یې کوي او د هغې په شاوخوا کې به

خپلې څېمې ودروي. ﴿۵۱﴾ هرکله چې تاسو خپلې څېمې بل ځای ته

وړئ، نو لاويان دې مقدسه څېمه راتوله کړي او په نوي ځای کې

دې بیا ودروي. که بل هرڅوک ورته نژدې ورشي وبه وژل شي. ﴿۵۲﴾

پاتې اسرایلیان به د خپلو ډلو په اساس څېمې ودروي، هر سړی به د

خپل بیرغ لاندې د خپلې ډلې سره وي. ﴿۵۳﴾ خو لاويان به خپلې

څېمې د مقدسې څېمې په شاوخوا کې ودروي ترڅو د اسراییلو په

قوم باندې زما قهر نازل نه شي. لاويان دې د مقدسې څېمې د ساتلو

مسئولیت په غاړه واخلي. <

﴿۵۴﴾ څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ،

اسرایلیانو کټ مټ هماغسې وکړل.

په کمپ کې د قبیلو ځای په ځای کول

۲ (۱) څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمایل: (۲)

حکله چې اسراییلیان خپمې ودروي، هر سړی به د خپلې ډلې د بیرغ او د خپلې طایفې د نښان لاندې خپمې ودروي. کمپ دې د مقدسې خپمې په شاوخوا کې جوړ شي.

(۳) د یهودا د کمپ ډلې دې په ختیځ کې د لمرخاته خواته د خپل بیرغ لاندې خپمې ودروي. د یهودا د خلکو مشر د عمیناداب زوی نحشون دی. (۴) د هغه د ډلې شمېر ۷۴۶۰۰ تنه دی.

(۵) د یساکار قبیله به د هغوی په څنګ کې خپمې ودروي. د یساکار د خلکو مشر د صوغر زوی نتنائیل دی. (۶) د هغه د ډلې شمېر ۵۴۴۰۰ تنه دی.

(۷) ورپسې به د زبولون قبیله وي. د زبولون د خلکو مشر د حیلون زوی الیاب دی. (۸) د هغه د ډلې شمېر ۵۷۴۰۰ تنه دی.

(۹) هغه ټول نفر چې د یهودا کمپ ته د هغوی د ډلو په مطابق ورکړل شوي دي، د هغوی شمېر ۱۸۶۴۰۰ تنه دی. اول به دوی روان شي.

(۱۰) د روبین د کمپ ډلې به په جنوب کې د خپل بیرغ لاندې وي. د روبین د خلکو مشر د شدیئور زوی الیصور دی. (۱۱) د هغه د ډلې شمېر ۴۶۵۰۰ تنه دی.

١٢) د شمعون قبيله به د هغوی په څنگ کې خېمې

ودروي. د شمعون د خلکو مشر د صوريشدای زوی

شلوميئیل دی. (١٣) د هغه د ډلې شمېر ٥٩٣٠٠ تنه دی.

١٤) ورپسې به د جاد قبيله وي. د جاد د خلکو مشر د

دعوئیل زوی الیاساف دی. (١٥) د هغه د ډلې شمېر ٤٥٦٥٠

تنه دی.

١٦) هغه ټول نفر چې د روبین کمپ ته د هغوی د ډلو په

مطابق ورکړل شوي دي، د هغوی شمېر ١٥١٤٥٠ تنه دی.

دوهم به دوی روان شي.

١٧) بیا د اولنیو او آخرنیو دوو کمپونو په منځ کې دې لاویان روان

شي او مقدسه خېمه دې یوسي. هر کمپ دې په هماغه ترتیب سره

روان شي لکه څنگه چې هغوی خېمې ودروي. هر یو به په خپل

ځای کې د خپل بیرغ لاندې وي.

١٨) د افرایم د کمپ ډلې به په لوېدیځ کې د خپل بیرغ لاندې وي.

د افرایم د خلکو مشر د عمیهود زوی الیشمع دی. (١٩) د هغه د ډلې

شمېر ٤٠٥٠٠ تنه دی.

٢٠) د منسي قبيله به د هغوی په څنگ کې وي. د منسي د

خلکو مشر د فدهصور زوی جملیئیل دی. (٢١) د هغه د

ډلې شمېر ٣٢٢٠٠ تنه دی.

٢٢) ورپسې به د بنیامین قبيله وي. د بنیامین د خلکو مشر

د جدعوني زوی اییدان دی. (٢٣) د هغه د ډلې شمېر

۳۵۴۰۰ تنه دی.

۲۴ هغه ټول نفر چې د افرایم کمپ ته د هغوی د ډلو په مطابق ورکړل شوي دي، د هغوی شمېر ۱۰۸۱۰۰ تنه دی. دریم به دوی روان شي.

۲۵ د دان د کمپ ډلې به په شمال کې د خپل بیرغ لاندې وي. د دان د خلکو مشر د عمیشدای زوی اخیعزر دی. ۲۶ د هغه د ډلې شمېر ۶۲۷۰۰ تنه دی.

۲۷ د اشیر قبيله به د هغوی په څنگ کې خېمې ودروي. د اشیر د خلکو مشر د عکران زوی فجعیئیل دی. ۲۸ د هغه د ډلې شمېر ۴۱۵۰۰ تنه دی.

۲۹ ورپسې به د نفتالي قبيله وي. د نفتالي د خلکو مشر د عینان زوی اخیع دی. ۳۰ د هغه د ډلې شمېر ۵۳۴۰۰ تنه دی.

۳۱ هغه ټول نفر چې د دان کمپ ته ورکړل شوي دي، د هغوی شمېر ۱۵۷۶۰۰ تنه دی. هغوی به د خپلو بیرغونو لاندې په آخر کې روان شي.

۳۲ نو دا د اسراییلو د قوم سرشمېرنه وه چې د هغوی د کورنیو په اساس ترسره شوه. هغه ټول خلک چې په ډلو ډلو په کمپونو کې وو، شمېر یې ۶۰۳۵۵۰ تنه وو. ۳۳ لکه څنګه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ لاویان د نورو اسراییلیانو سره یوځای ونه شمېرل شول.

٣٤ نو د اسراييلو قوم هغه ټول کارونه سرته ورسول چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ. په دې ډول هغوی هر یو د خپل بیرغ لاندې خپمې ودرولې او د خپلې طایفې او خپلې کورنۍ سره روان شو.

د حضرت هارون زامن

٣ (١) دا د حضرت موسیٰ او حضرت هارون د کورنۍ د هغه وخت قصه ده کله چې څښتن د حضرت موسیٰ سره د سینا په غره کې خبرې وکړې. (٢) حضرت هارون څلور زامن درلودل: ناداب چې مشر ؤ، ابیهو، العازار او ایتامار. (٣) هغوی مسح کړای شول او د کاهنانو په توګه وټاکل شول. (٤) مګر ناداب او ابیهو د څښتن په حضور کې په داسې وخت کې مړه شول کله چې هغوی د سینا په دښته کې څښتن ته ناپاګه اور وړاندې کاوه. هغوی اولادونه نه درلودل، نو العازار او ایتامار د حضرت هارون د ژوندانه په دوران کې د کاهنانو په توګه خدمت وکړ.

د لایوانو وظیفې

(٥) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (٦) >د لایوانو قبيله راوله او د هارون کاهن د خدمتګارانو په توګه یې وټاکه. (٧) دوی به په مقدسه خپمه کې کار کوي او د هارون او ټول قوم دپاره به وظیفې سرته رسوي. (٨) هغوی به د مقدسې خپمې د ټول سامان مسؤلیت په غاړه واخلي او د نورو اسرايیلیانو دپاره به وظیفې اجرا

کوي. (۹) د لایوانو مسئولیت دا دی چې د هارون او د هغه د زامنو خدمت وکړي. (۱۰) هارون او د هغه زامن د کاهنانو په توګه د خدمت دپاره وټاکه. که بل هر څوک مقدس ځای ته ورنژدې شي باید ووژل شي. <

(۱۱) بیا څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۱۲) - (۱۳) < اوس دې لایوان زما شي. کله چې ما د مصریانو ټول مشران زامن او اولني زېږېدلي حیوانات ووژل، دا پرېکړه مې وکړه چې په هرې اسرایيلي کورنۍ کې مشران زامن او د هغوی د رمو او پادو څخه هر اولني زېږېدلی نر حیوان به زما وي. مګر اوس ما د اسرایيلو د ټولو مشرانو زامنو په ځای لایوان انتخاب کړي دي. زه څښتن یم. <

د لایوانو سرشمېرنه

(۱۴) څښتن حضرت موسیٰ ته د سینا په دښته کې وفرمایل: (۱۵) < لایوان کورنۍ په کورنۍ او طایفه په طایفه وشمېره. هر نارینه چې عمر یې یوه میاشت یا زیات وي وشمېره. < (۱۶) نو څنګه چې څښتن ورباندې امر کړی ؤ، حضرت موسیٰ هغوی وشمېرل.

(۱۷) - (۲۰) د لایوانو درې زامن وو: جرشون، قهات او مراري. هغوی د هغو طایفو نیکونه وو چې د هغوی په نوم یادېږي. د جرشون دوه زامن وو: لښي او شمعي. د قهات څلور زامن وو: عرام، یصهار، حبرون او عزیزیل. د مراري دوه زامن وو: محلي او موشي. هغوی د هغو کورنیو نیکونه وو چې د هغوی په نوم یادېږي.

٢١) لښيان او شمعيان د جرشونيانو طايفې وې. (٢٢) د هغو نارينه جرشونيانو ټول شمېر چې عمر يې يوه مياشت يا زيات ؤ او وشمېرل شول، ٧٥٠٠ تنه وو. (٢٣) دغو طايفو د مقدسې خېمې شاته يعنې لوېديځ خواته خېمې ودرولې. (٢٤) د جرشونيانو د کورنيو مشر د لایل زوی الياساف ؤ. (٢٥) په مقدسه خېمه کې جرشونيان د دغو شيانو د ساتنې مسوولان وو: د خېمې، د هغې د پوښونو، د خېمې د دروازې د پردې، (٢٦) د حويلې د پردو، د هغې حويلې د دروازې د پردې چې د مقدسې خېمې او قربانۍ د ځای گردچاپېره ده او د هغو د رسي گانو. هغوی د دې ټول سامان او په هغه پورې د اړونده کارونو مسؤليت په غاړه درلود.

٢٧) عمرايمان، يسهاريان، حبرونيان او عزيزيليان د قهاتيانو طايفې وې. (٢٨) د هغو نارينه قهاتيانو ټول شمېر چې عمر يې يوه مياشت يا زيات ؤ ٨٦٠٠ تنه وو. قهاتيانو د مقدس ځای د ساتنې مسؤليت په غاړه درلود. (٢٩) دغو طايفو د مقدسې خېمې جنوب خواته خېمې ودرولې. (٣٠) د قهاتيانو د طايفو د کورنيو مشر د عزيزيل زوی اليصافان ؤ. (٣١) د دغو شيانو مسؤليت د هغوی په غاړه ؤ: د لوظ صندوق، ميز، خراغدان، د قربانۍ د ځايونو، هغه لوبښي چې کاهنانو په مقدس ځای کې ورڅخه کار اخيست او د ډېر مقدس ځای د دروازې پرده. هغوی د دې ټول سامان او په هغه پورې د اړونده کارونو مسؤليت په غاړه درلود.

٣٢) د لاويانو د مشرانو رئيس د حضرت هارون کاهن زوی العازار ؤ. هغه په هغو خلکو باندې مقرر شوی ؤ چې د مقدس ځای د

٣٣) محلين او موشيان د مراريانو طايفې وې. ٣٤) د هغو نارينه مراريانو ټول شمېر چې عمر يې يوه مياشت يا زيات ؤ او وشمېرل شول ٦٢٠٠ تنه وو. ٣٥) د مراريانو د طايفو د كورنيو مشر د ابيحليل زوى صوريئيل ؤ. هغوى د مقدسې خېمې شمال خواته خېمې ودرولې. ٣٦) مراريان د دې دپاره ټاكل شوي وو چې د مقدسې خېمې په چوكاټونو، د هغې په اړمونو، ستنو، پايو او د هغې د ټول سامان ساتنه وكړي. هغوى د دې ټول سامان او په هغه پورې د اړونده كارونو مسئوليت په غاړه درلود. ٣٧) همدارنگه هغوى د ستنو، پايو، مېخونو او د هغو رسي گانو مسئوليت په غاړه درلود چې د شاوخوا حويلې دپاره وې.

٣٨) حضرت موسى^١ او حضرت هارون او د حضرت هارون زامنو د مقدسې خېمې لمرخاته خواته يعنې د مقدسې خېمې په مخ كې خېمې ودرولې. هغوى د هغو كارونو د سرته رسولو مسئوليت په غاړه درلود چې د اسراييلو د قوم دپاره په مقدس خاى كې ترسره كېدل. بل هرڅوك به چې مقدس خاى ته ورنژدې كېده، هغه به وژل كېده. ٣٩) د هغو ټولو نارينه لايوانو شمېر چې عمر يې يوه مياشت يا زيات ؤ او حضرت موسى^١ او حضرت هارون د خښتن په امر طايفه په طايفه وشمېرل، ټول ٢٢٠٠٠ تنه وو.

لاويان د مشرانو زامنو په خاى منل كيږي

٤٠) خښتن حضرت موسى^١ ته وفرمايل: >د اسراييلو ټول مشران

زامن چې عمر يې يوه مياشت يا زيات وي وشمېره او د هغوی د نومونو يو لست تيار کړه. (٤١) د اسراييلو د ټولو مشرانو زامنو په ځای زما دپاره لاويان واخله او د هغوی د ټولو اولنيو زېږېدلو حيواناتو په ځای زما دپاره د لاويانو حيوانات واخله. زه څښتن يم. < (٤٢) نو څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی و، هغه د اسراييلو ټول مشران زامن وشمېرل. (٤٣) د نارينه مشرانو ټول شمېر چې عمر يې يوه مياشت يا زيات و او د هر يو نوم په لست کې ليکل شوی و ٢٢٢٧٣ تنه وو.

(٤٤) بيا څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (٤٥) > اوس د اسراييلو د ټولو مشرانو زامنو په ځای لاويان وقف کړه او د لاويانو حيوانات د هغوی د حيواناتو په ځای وقف کړه. لاويان دې زما شي. زه څښتن يم. (٤٦) په دې خاطر چې د اسراييلو مشران زامن د لاويانو په پرته ٢٧٣ تنه زيات دي، نو ته بايد اضافي زامن بېرته په بيه واخلي. (٤٧) د هر نفر دپاره د مقدس ځای د مثال په مطابق پنځه پنځه مثقاله سپين زر راټول کړه (٤٨) او هغه هارون او د هغه زامنو ته ورکړه.<

(٤٩) حضرت موسیٰ د ٢٧٣ اضافي مشرانو زامنو څخه سپين زر راټول کړل (٥٠) چې د هغو وزن د مقدس ځای د مثال په مطابق ١٣٦٥ مثقاله و. (٥١) هغه يې د څښتن د حکم سره سم حضرت هارون او د هغه زامنو ته ورکړل.

۴ (۱) څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: (۲)
 >د قهاتيانو سرشمېرنه چې د لاويانو د قبيلې يوه برخه ده طایفه په
 طایفه او کورنۍ په کورنۍ وکړئ. (۳) هغه ټول نفر وشمېرئ چې
 عمر يې د دېرشو کالو څخه تر پنځوسو کالو پورې وي او په مقدسه
 خېمه کې د کار کولو توان ولري. (۴) په مقدسه خېمه کې د قهاتيانو
 کار دا دی چې په مقدسو شيانو باندې پام وکړي.

(۵) کله چې د دې وخت راشي چې کمپ ته حرکت ورکړای شي
 نو هارون او د هغه زامن به خېمې ته ورننوزي، هغه پرده به راکښته
 کړي چې د لوظ د صندوق په مخ کې ده او صندوق به ورباندې پټ
 کړي. (۶) په هغه باندې به د بڼې څرمنې پوښ واچوي او په سر
 باندې به يې يو داسې ټوکر خپور کړي چې پوخ آبي رنگ ولري او
 بيا به وړونکې ميلې په کې ورننباسي.

(۷) هغوی به په هغه مېز باندې چې خدای ته ورباندې ډوډۍ
 وړاندې کيږي يو آبي ټوکر خپور کړي او په هغه باندې به قابونه، د
 خوشبویۍ کاسې، د نذرانې دپاره کاسې او هغه منگي کېږدي چې د
 څښلو د نذرانو دپاره دي. په مېز باندې به همېشه ډوډۍ پرته وي.
 (۸) هغوی به په دې ټولو باندې يو سور ټوکر خپور کړي، د يوې
 بڼې څرمنې پوښ به ورباندې واچوي او بيا به وړونکې ميلې په کې
 ورننباسي.

(۹) هغوی دې يو آبي ټوکر واخلي او دغه شيان دې ورباندې پټ

کړي: خراغدان د خراغونو سره، د هغه پلټې پاکوونکي، پتنوسونه او د زیتونو د تېلو ټول لوبني چې د خراغونو دپاره استعمالیږي. (۱۰)

هغوی به خراغدان او د هغه ټول سامان د بڼې خرمې په پوښ کې راتاو کړي او په یو وړونکي چوکاټ باندې به یې کېږدي.

(۱۱) بیا به د سرو زرو په قربانگاه باندې یو آبي ټوکر خپور کړي، د بڼې خرمې یو پوښ به ورباندې واچوي او بیا به وړونکې میلی په کې ورننباسي. (۱۲) هغوی به هغه ټول لوبني چې په مقدس ځای کې ورڅخه کار اخیستل کېږي واخلي او په یو آبي ټوکر کې به یې تاو کړي، د بڼې خرمې یو پوښ به ورباندې واچوي او په یو وړونکي چوکاټ باندې به یې کېږدي. (۱۳) د قربانۍ د ځای څخه به

ایرې لهرې کړي او په هغه باندې به یو بانجاني ټوکر خپور کړي. (۱۴) په هغه ټوکر باندې دې هغه ټول سامان کېږدي چې د قربانۍ په ځای کې ورڅخه کار اخیستل کېږي: لکه د اور لوبني، د غوښې قاشق پنجې، بېلچې او د وینې د شیندلو کاسې. بیا به هغوی ورباندې د بڼې خرمې یو پوښ واچوي او وړونکې میلی به په کې ورننباسي.

(۱۵) کله چې هارون او د هغه زامن د مقدس سامان او ټولو مقدسو موادو د پټولو څخه وزگار شي او کمپ د وړلو دپاره تیار شي، نو قهاتیان دې د دغو شیانو د وړلو دپاره راشي. مگر هغوی باید مقدسو شیانو ته لاس ورنه وړي که نه، نو مړه به شي. قهاتیان دې هغه شیان انتقال کړي چې په مقدسه خېمه کې دي.

(۱۶) د هارون کاهن زوی العازار دې د دغو شیانو مسئولیت په غاړه واخلي: د خراغونو دپاره د زیتونو تېل، خوشبویي، د عادي غلې دانې

نذرانه او د مسح کولو تېل. هغه دې د ټولې مقدسې خېمې او هرڅه چې په کې دي، د مقدس سامان او لوښو په شمول د هغو مسئولیت په غاړه واخلي.

١٧) خښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمایل: ١٨) -
١٩) > پرېنږدئ چې قهاتیان ډېرو مقدسو شيانو ته په ورنژدې کېدلو سره ووژل شي. د دې دپاره چې د داسې پېښې څخه مخنیوی وشي، نو هارون او د هغه زامن دې مقدس ځای ته ورننوزي او هر سړي ته دې خپل کار وروسپاري چې څه شی یوسي. ٢٠) مگر قهاتیان باید دننه لاړ نه شي چې مقدس شيان وگوري، حتی د یوې شېبې دپاره هم. که نه، نو مړه به شي.

د جرشونیانو وظیفې

٢١) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ٢٢) > د جرشونیانو سرشمېرنه چې د لاویانو د قبیلې یوه برخه ده کورنۍ په کورنۍ او طایفه په طایفه وکړه. ٢٣) هغه ټول نفر چې عمر یې د دېرشو کالو څخه تر پنځوسو کالو پورې وي او په مقدسه خېمه کې د کار کولو توان ولري وشمېره. ٢٤) هغوی به د لاندینو شيانو د وړلو مسئولیت په غاړه لري: ٢٥) خېمه، د هغې داخلي او بیرونی پوښ، د هغې په سر باندې د بڼې څرمنې پوښ، د دروازې پرده، ٢٦) د خېمې او د قربانۍ د ځای د گردچاپېره حویلی دپاره پردې، د حویلی د دروازې پرده، رسی گانې او هرڅه چې د دې شيانو په ودرولو کې په کارېږي. جرشونیان د دې ټولو شيانو د ساتنې او ترتیبولو مسئولیت په غاړه لري. ٢٧) ته او هارون به وگورئ چې جرشونیان دا ټول کارونه

ترسره کوي او هر هغه شی چې هارون او د هغه زامنو هغوی ته ورسپارلی دی وړي که نه. (۲۸) دا د مقدسې خېمې په کار کې د جرشونيانو وظيفې دي. هغوی به دا کار د هارون کاهن د زوی یعنې ایتامار تر لارښودنې لاندې ترسره کوي. <

د مراریانو وظيفې

(۲۹) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <مراریان چې د لاویانو د قبیلې یوه برخه ده طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ وشمېره. (۳۰) هغه ټول نفر چې عمر یې د دېرشو کالو څخه تر پنځوسو کالو پورې وي او په مقدسه خېمه کې د کار کولو توان ولري وشمېره. (۳۱) هغوی به د چوکاټونو، اړمونو، ستنو او خېمې د پایو د وړلو مسئولیت ولري (۳۲) او همدارنگه د خېمې د گردچاپېره حویلی د ستنو، پایو، مېخونو، رسی گانو او هغو ټولو شیانو چې د هغو په ودرولو کې په کارېږي. هر سړی به د ځانگړو شیانو د وړلو مسئولیت په غاړه ولري. (۳۳) دا د مقدسې خېمې په کار کې د مراریانو وظيفې دي. هغوی به دا کار د هارون کاهن د زوی یعنې ایتامار تر لارښودنې لاندې ترسره کوي. <

د لاویانو سرشمېرنه

(۳۴) - (۴۸) حضرت موسیٰ، حضرت هارون او د اسراییلو نورو مشرانو د خښتن امر ته غاړه کېښودله او د قهاتیانو، جرشونيانو او مراریانو سرشمېرنه یې وکړه. هغوی دا کار طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ وکړ او هغه ټول خلک یې وشمېرل چې عمرونه یې د

دېرشو او پنځوسو کالو ترمنځ وو او په مقدسه خېمه کې يې کار کولی شو. د هغو شمېر په لاندې ډول ؤ: قهاتيان ۲۷۵۰، جرشونيان ۲۶۳۰ او مراريان ۳۲۰۰ چې د ټولو شمېر ۸۵۸۰ ؤ.

۴۹ خنګه چې خښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړې ؤ، هر سړی وشمېرل شو او هر يو ته د خدمت کولو يا د وړلو د وظيفې مسئوليت وسپارل شو.

د کمپ پاکوالی

۵ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲) > د اسراييلو په قوم باندې امر وکړه چې هرڅوک چې د پوستکي په ساري ناروغی باندې اخته وي يا د بدن څخه يې زوه راوړي او هغه څوک چې په مړي باندې لگېدلی وي او ناپاک شوی وي د کمپ څخه وشړي. (۳) دا ټول ناپاکه خلک که هغه ښځې وي يا نارينه بيرون وباسئ، ترڅو هغه کمپ چې زه په کې د خپل قوم په منځ کې اوسېرم ناپاکه نه کړي. (۴) اسراييليانو همداسې وکړل. هغوی يې ټول له کمپ څخه وشړل. لکه خنګه چې خښتن حضرت موسیٰ ته لارښودنه کړې وه، هغوی هماغسې وکړل.

د جرم کولو دپاره تاوان

۵ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل (۶) چې د اسراييلو قوم ته داسې ووايي: > که چېرې يو سړی يا يوه ښځه د يو چا په مقابل

کې جرم وکړي دا به زما په مقابل کې گناه وي. (۷) هغه باید د خپلې گناه اقرار وکړي او هغه نفر ته چې د هغه په مقابل کې یې جرم کړی دی پوره تاوان ورکړي او شل فیصده دې زیات هم ورکړي. (۸) مگر که چېرې هغه نفر مړ شوی وي او نژدې خپلوان چې تاوان ورته ورکول کېدای شي ونلري، هغه به د کاهن په خاطر خښتن ته ورکړل شي. د دې بېې له ورکولو څخه علاوه باید یو پسه هم ورکړل شي چې د هغه نفر د کفارې په ادا کولو کې ورڅخه کار واخیستل شي. (۹) ټولې مقدسې اعانې چې اسراييليان یې کاهن ته راوړي د هغه دي. (۱۰) هر کاهن دې هغه نذرانې وساتي چې ورته ورکول کېږي. <

یو شکمن مېړه

(۱۱) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل (۱۲) - (۱۴) چې اسراييليانو ته دا لاندینی لارښودنې وکړي: کېدای شي داسې وشي چې یو سړی شکمن شي چې ښځې یې ورسره بې وفايي کړې ده او د بل سړي سره یې زنا کړې ده او په دې کار یې خپل ځان ناپاکه کړی دی. مگر ښایي چې د مېړه سره یې کوم ثبوت نه وي، ځکه کېدای شي چې د هغه ښځې دا خبره پټه ساتلې وي، هلته هیڅ شاهد نه ؤ او هغه په دې عمل باندې نه وي نیول شوې. یا کېدای شي چې یو مېړه په خپلې ښځې باندې شکمن شي، که څه هم هغې به بې وفايي نه وي کړې. (۱۵) په دواړو حالاتو کې به سړی خپله ښځه کاهن ته ورولي. هغه سړی دې د هغې په خاطر یو کیلوگرام د اوربشو د اوږو نذرانه هم یوسي، مگر په هغې باندې دې د زیتونو تېل یا خوشبویي نه

اچوي، ځکه چې دا نذرانه د يو شکمن مېړه له خوا د دې دپاره تيارېږي چې حقيقت معلوم شي.

١٦) کاهن به هغه بڼځه راوړي او د څښتن د قربانگاه مخې ته به يې ودروي. ١٧) هغه به لږې مقدسې اوبه د خټو په يوې کاسې کې واچوي او د مقدسې خېمې د غولي څخه به لږه خاوره واخلي او په اوبو کې به يې واچوي چې اوبه ترخې شي. ١٨) بيا به هغه د بڼځې وينستان خپاره کړي او د اوږو نذرانه به د هغې په لاسونو کې کېږدي. کاهن به په خپلو لاسونو کې هغه کاسه ونيسي چې هغه ترخې اوبه په کې دي چې په گناهکارانو باندې د څښتن لعنت راوړي. ١٩) بيا به کاهن په هغې بڼځې باندې هغه قسم ومني چې هغه يې ورکوي او داسې به ووايي: <که چېرې تا زنا نه وي کړې، هغه لعنت به درته زيان ونه رسوي چې دغه اوبه يې راوړي. ٢٠) مگر که زنا دې کړې وي، ٢١) څښتن دې تا شنډه کړي او ستا گېډه دې وپرسوي او په دې ډول دې ستا نوم په خپل قوم کې لعنتي کړي. ٢٢) دغه اوبه دې ستا په گېډه کې ننوزي او هغه دې وپرسوي او تا دې شنډه کړي.> بڼځه بايد په ځواب کې داسې ووايي: <منم، څښتن دې همداسې وکړي.>

٢٣) بيا به کاهن دغه لعنت په يو کاغذ باندې وليکي او هغه دې په ترڅو اوبو کې ومينځي. ٢٤) مخکې له دې چې په بڼځې باندې هغه اوبه وڅښي چې په هغې باندې سخت درد راوستلی شي، ٢٥) کاهن به د اوږو نذرانه د بڼځې د لاسونو څخه واخلي او هغه دې څښتن ته د وقف کولو په خاطر پورته ونيسي او د قربانۍ ځای ته دې راوړي.

٢٦) بيا به له هغې څخه يو موتی د نذرانې د يوې برخې په توگه
واخلي او په قربانگه باندې به يې وسوزوي. په آخر کې به په ښځې
باندې هغه اوبه وڅښي. (٢٧) که چېرې هغې زنا کړې وي نو اوبه به
سخت درد ورباندې راولي. د هغې گېډه به وپرسپري او هغه به شنډه
شي او نوم به يې په خپل قوم کې لعنتي شي. (٢٨) مگر که چېرې
هغه ښځه بې گناه وي، نو زيان به ورته ونه رسپري او اولادونه به
وزېرولي شي.

(٢٩) - (٣٠) دا قانون د هغو حالاتو دپاره دی چې يو سړی غیرتې
وي او په خپلې ښځې باندې داسې شکمن شي چې هغې زنا کړې ده.
ښځه به د څښتن د قربانگه مخې ته ودرول شي او کاهن به دغه
مراسم سرته ورسوي. (٣١) که چېرې مېړه په حقه نه وي نو سزا به
ورته نه ورکول کېږي، مگر که چېرې ښځه قصورواړه وي نو سزا به
ورته ورکړل شي.

د نذر ورکونکو دپاره مقررات

٦ (١) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل (٢) چې د اسراييلو
قوم ته داسې ووايي: که چېرې ستاسو څخه څوک که هغه نر وي
يا ښځه غواړي چې د خاص نذر په ورکولو سره خپل ځان ما څښتن
ته وقف کړي، (٣) نور بايد شراب يا بېر ونه څښي او نه دې کوم
ډول سرکه استعمال کړي. د انگورو شربت دې نه څښي، انگور يا
ميمز دې نه خوري. (٤) ترڅو پورې چې هغه وقف شوی وي بايد
کوم شی چې د انگورو څخه جوړېږي ونه خوري، حتی تخمونه او

٥ ترڅو پورې چې هغه وقف شوی وي، بايد خپل وينستان کم نه کړي او خپله زيره ونه خرايي. په هغه ټوله موده کې چې هغه څښتن ته وقف شوی وي، بايد نذر ورکړي او خپل وينستان پرېږدي چې لوی شي. ٦-٧ د هغه وينستان خدای ته د هغه د وقف کېدلو نښه ده، نو هغه بايد خپل ځان مړي ته په ورنژدې کېدلو سره ناپاک نه کړي، که څه هم هغه د هغه د پلار، د هغه د مور، د هغه د ورور يا د خور مړی وي. ٨ ترڅو پورې چې هغه نذر ورکوي، هغه به څښتن ته وقف وي.

٩ که چېرې د هغه وقف شوي وينستان يو چاته په ورنژدې کېدلو سره چې یوناخاپه مړ شي ناپاک شي، هغه بايد اووه ورځې صبر وکړي او بيا خپل سر و خرايي نو هغه به په مذهبي لحاظ پاک شي. ١٠ په اتمه ورځ به هغه نفر دوه کوترې يا دوه قمري گانې د مقدسې خېمې دروازې ته کاهن ته راوړي. ١١ کاهن به يو مارغه د گناه د نذرانې په توگه او بل به د سوزېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کړي چې د هغه دپاره کفارو ادا کړي ځکه چې هغه مړي ته په ورنژدې کېدلو سره گناه کړې ده. هغه دې په هماغه ورځ د خپلو وينستانو د پاکولو مراسم ترسره کړي. ١٢ نو څښتن ته دې هغه نفر خپل وخت بيا وقف کړي. تېرې شوې ورځې نه حسابېږي، ځکه چې د هغه مقدس وينستان ناپاکه شول. هغه بايد د تاوان د نذرانې په توگه يو يو کلن وری راوړي.

١٣ کله چې هغه نفر خپله هغه موده پوره کړي چې هغه په کې دا

وعده کړې ده چې نذر به ورکوي، باید دا مراسم سرته ورسوي. د مقدسې خېمې دروازې ته به ورشي (۱۴) او څښتن ته دې درې داسې حیوانات وړاندې کړي چې کوم عیب په کې نه وي، یعنې یو یو کلن وری د سوزېدونکې نذرانې دپاره، یوه یو کلنه مېړه د گناه د نذرانې دپاره او یو پسه د سلامتی د نذرانې دپاره. (۱۵) هغه دې یوه ټوکری فطیره ډوډی هم وړاندې کړي یعنې پنډې ډوډی چې د داسې ښو اوږو څخه تیارې شوې وي چې د زیتونو تېل ورسره گډ وي او داسې نری ډوډی چې تېل ورباندې موبنل شوي وي او د غلې دانې او د څښلو نذرانې هم باید ورسره وي.

(۱۶) کاهن به دا ټول څښتن ته حاضر کړي او د گناه نذرانه او سوزېدونکې نذرانه دې وړاندې کړي. (۱۷) هغه به پسه د سلامتی د نذرانې په توگه څښتن ته قرباني کړي او هغه به د ډوډی د ټوکری سره وړاندې کړي، همدارنگه هغه به د غلې دانې او څښلو نذرانې هم وړاندې کړي. (۱۸) له هغې وروسته به هغه نفر د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې ودریږي، خپل سر به وڅرايي او ویښتان به په هغه اور کې واچوي په کوم باندې چې د سلامتی نذرانه سوزول کېږي.

(۱۹) کله چې د پسه د اوږې غوښه وایشول شوه، کاهن به هغه واخلي او د ټوکری د یوې پنډې ډوډی او یوې نری ډوډی سره به یې د هغه نفر په لاسونو کې کېږدي. (۲۰) هغه به یې بېرته کاهن ته ورکړي او کاهن به یې ما څښتن ته د وقف کولو دپاره پورته ونیسي. بیا کاهن کولی شي چې د پسه د اوږې غوښه، سینه او د هغه شاتنی

پښه وڅوري ځکه چې دا د نذرانې څخه د هغه برخه ده. له دې وروسته به هغه نفر نور نذر نه ورکوي او ازادانه شراب خښلی شي.

۲۱) دا قانون د هغو خلکو دپاره دی چې نذر ورکوي. که چېرې کوم نفر وعده کړې وي چې خښتن ته برسېره په هغو شيانو چې هغه یې په عادي حالت کې ورکوي کوم بل شی د نذر په توګه ورکړي، نو هغه دې د خپلې وعدې سره سم خپل خاص نذر ورکړي.

د کاهنانو له خوا د خلکو دپاره برکت

۲۲) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ۲۳) >کله چې هارون او د هغه زامن د اسراییلو قوم ته برکت ورکوي، هغوی باید داسې ووايي:

۲۴) خښتن دې برکت درکړي

او تاسو دې وساتي

۲۵) هغه دې په تاسو باندې رحم

او مهرباني وکړي

۲۶) خښتن دې درسره ښه وکړي

او تاسو ته دې سلامتیا درکړي >

۲۷) بیا خښتن وفرمایل: >که چېرې هغوی زما په نوم د اسراییلو

په قوم باندې برکت وایي، زه به هغوی ته برکت ورکړم. <

د اسراییلو مشران مقدسې خېمې ته سوغاتونه راوړي

۷ (۱) کله چې حضرت موسیٰ د مقدسې خېمې د ودرولو څخه وزگار شو، نو خېمه او د هغې ټول سامان او د قربانۍ ځای او د هغه ټول سامان یې مسح کړ او هغه یې څښتن ته وقف کړ. (۲) بیا د اسراییلو دولس قبیلوي مشران یعنې هماغه نفر چې د خلکو د سرشمېرنې مشري یې په غاړه وه مقدسې خېمې ته (۳) د هغو سوغاتونو سره راغلل چې د څښتن دپاره وو. هغوی شپږ گډۍ گانې او دولس غوایان راوړل، هر مشر یو یو غویي او دوو مشرانو یوه یوه گډۍ راوستله.

(۴) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۵) >دا سوغاتونه د

هغوی څخه قبول کړه چې د مقدسې خېمې په کار کې ورڅخه گټه واخیستل شي او هغه لاویانو ته د هغه کار دپاره ورکړه چې هر یو یې په مقدسه خېمه کې اجرا کوي. < (۶) نو حضرت موسیٰ گډۍ گانې او غوایان واخیستل او هغه یې لاویانو ته (۷) - (۸) چې د حضرت هارون د زوی ایتامار تر مشرۍ لاندې وو ورکړل. حضرت موسیٰ جرشونیانو ته د هغوی د کار دپاره دوه گډۍ گانې او څلور غوایان ورکړل او څلور گډۍ گانې او اته غوایان یې مراریانو ته د هغوی د کار دپاره ورکړل. (۹) مگر قهاتیانو ته یې هیڅ ورنه کړل، ځکه چې هغوی د هغو مقدسو شیانو مسوولان وو چې باید په خپلو اوږو باندې یې یوسي.

١٠) کله چې د قربانۍ ځای مسح کړای شو، مشرانو خپلې نذرانې د هغه د وقف کولو دپاره راوړلې او هغه یې د قربانۍ د ځای په مخ کې وړاندې کړې. ١١) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <مشرانو ته ووايه چې تر دولسو ورځو پورې دې یو یو مشر هره ورځ خپله نذرانه د قربانۍ د ځای د وقف کولو دپاره راوړي.>

١٢) - ٨٣) نو هر مشر دا لاندیني سوغاتونه راوړل:

د سپینو زرو یو پیشقاب چې وزن یې یونیم کیلوگرام ؤ او د وینې د شیندلو دپاره د سپینو زرو یوه کاسه چې وزن یې اته سوه گرامه ؤ. دواړه د ښو اوږو او زيتونو د تېلو څخه ډک وو، دا د غلې دانې د نذرانې په توگه وو او وزن یې د مقدس ځای د اندازې په مطابق ؤ:

- د خوشبویي څخه ډک د سرو زرو یو پیشقاب چې وزن یې یوسلو لس گرامه ؤ

- یو ځوان غویي، یو پسه او یو یو کلن وری د سوزېدونکې نذرانې په توگه

- یو وز د گناه د نذرانې په توگه

- او د سلامتۍ د نذرانې په توگه دوه غوایان، پنځه پسونه، پنځه وزان او پنځه وري چې هر یو یو کلن ؤ.

قبیلوي مشرانو خپل سوغاتونه او نذرانې په لاندیني ترتیب سره راوړلې:

په اوله ورځ د یهودا د قبیلې څخه نحشون د عمیناداب زوی

په دوهمه ورځ د يساکار د قبيلې څخه نتنائيل د صوغر زوی
په دريمه ورځ د زبولون د قبيلې څخه الياب د حيلون زوی
په څلورمه ورځ د روبين د قبيلې څخه اليصور د شديئور
زوی

په پنځمه ورځ د شمعون د قبيلې څخه شلوميئيل د
صوريشداي زوی

په شپږمه ورځ د جاد د قبيلې څخه الياساف د دعوييل زوی
په اوومه ورځ د افرایم د قبيلې څخه اليشمع د عميهود زوی
په اتمه ورځ د منسي د قبيلې څخه جملئييل د فدهصور
زوی

په نهمه ورځ د بنيامين د قبيلې څخه ابيدان د جدعوني زوی
په لسمه ورځ د دان د قبيلې څخه اخيعزر د عميشداي زوی
په يوولسمه ورځ د اشير د قبيلې څخه فجعيئيل د عکران
زوی

په دولسمه ورځ د نفتالي د قبيلې څخه اخيرع د عينان زوی.

۸۴-۸۸ په دې ډول کله چې د قرباني ځای مسح او څښتن ته وقف
کړای شو، دغو دولسو مشرانو دا لاندیني سوغاتونه راوړل:

- دولس د سپينو زرو قابونه او دولس د سپينو زرو کاسې
چې د وينې د شيندلو دپاره وې او د ټولو وزن د مقدس
ځای د اندازې په مطابق اته ويشت کيلوگرامه و.

- دولس د سرو زرو پشقابونه چې وزن يې يونيم کيلوگرامه
و او د خوشبويي څخه ډک وو.

- دولس غوايان، دولس پسونه او دولس يو كلن وري د غلو دانو د نذرانو سره د سوزېدونكو نذرانو په توگه.
- دولس وزان د گناه د نذرانو په توگه.
- خلورويشت غوايان، شپېته پسونه، شپېته وزان او شپېته يو كلن وري د سلامتې د نذرانو په توگه.

۸۹ کله به چې حضرت موسیٰ غوښتل چې د خښتن سره خبرې وکړي نو مقدسې خېمې ته به ورننوت. هلته به هغه د دوو کروبیانو له منځ څخه د کفارې د پوښ د پاسه چې د لوظ په صندوق باندې پروت ؤ، د خښتن غبر اورېده چې د هغه سره یې خبرې کولې.

د خراغونو اېښودل

۸ (۱) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲) > هارون ته ووايه چې په خراغدان باندې اووه خراغونه داسې کېږدي ترڅو د خراغدان مخې ته رڼا ورکړي. < (۳) حضرت هارون دا خبره ومنله او لکه څنگه چې ورته ویل شوي وو، خراغونه یې هماغسې کېښودل. (۴) خراغدان د سر څخه نیولې تر پایې پورې د ټکول شویو سرو زرو څخه جوړ شوی ؤ او کټ مټ د هغې نقشې په مطابق ؤ لکه څنگه چې خښتن حضرت موسیٰ ته ښودلې وه.

د لاویانو پاکول او وقف کول

۵ (۵) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۶) > لاویان د اسراییلو

له پاتې قوم څخه جدا کړه او پاک يې کړه. (۷) د دې دپاره چې هغوی پاک کړي نو داسې وکړه: په هغوی باندې پاکوونکې اوبه وشينده او ورته ووايه چې د خپل بدن ټول وينستان وخرایي او خپل کالي ومينځي. نو هغوی به پاک شي. (۸) هغوی دې يو ځوان غویي او د غلې دانې هغه نذرانه راوړي چې د بنو اوږو څخه جوړه شوې وي او د زيتونو تېل ورسره گډ وي. بل غویي دې د گناه د نذرانې په توگه راوړي. (۹) بيا به د اسراييلو ټول قوم راوغوړي او لاويانو ته به ووايي چې د مقدسې خېمې مخې ته لاړ شي. (۱۰) هلته به زما په حضور کې قوم خپل لاسونه د لاويانو په سرونو باندې کېږدي. (۱۱) هارون به لاويان د قوم له خوا د يو خاص سوغات په توگه ماته وړاندې کړي، ترڅو هغوی زما خدمت وکړي.

(۱۲) له هغې وروسته دې لاويان خپل لاسونه د غوايانو په سرونو باندې کېږدي. بيا به يو غویي د گناه د نذرانې په توگه قرباني شي او بل د سوزېدونکې نذرانې په توگه، ترڅو د لاويانو دپاره کفار ادا شي. (۱۳) لاويان د يو خاص سوغات په توگه ماته وقف کړه او هارون او د هغه زامن د هغوی مشران کړه. (۱۴) په دې ډول به لاويان د نورو اسراييليانو څخه جدا کړي او هغوی به زما شي. (۱۵) وروسته له هغې چې تا لاويان پاک او وقف کړل، بيا به هغوی ته اجازه ورکړل شي چې په مقدسه خېمه کې کار وکړي. (۱۶) لاويان يوازې زما دي او هغوی مې د اسراييلو د ټولو مشرانو زامنو په ځای قبول کړي دي. (۱۷) کله چې ما د مصريانو مشران زامن او اولني زېږېدلي حيوانات ووژل، دا پرېکړه مې وکړه چې په هرې اسراييلي کورنۍ کې مشران زامن او د هغوی د رمو او پادو څخه هر اولني

زېږېدلی نر حیوان به زما وي. (۱۸) مگر اوس ما د اسراییلو د ټولو

مشرانو زامنو په ځای لایویان انتخاب کړي دي. (۱۹) د ټولو

اسراییلیانو څخه مې لایویان هارون او د هغه زامنو ته د سوغاتونو په

توگه ورکړي دي چې په مقدسه خېمه کې د قوم په خاطر کار وکړي

او د هغوی دپاره کفارہ ادا کړي، ترڅو کله چې اسراییلیان مقدس

ځای ته ورژدې کيږي، په هغوی باندې کوم آفت رانه شي. <

(۲۰) لکه څنګه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ، نو

حضرت موسیٰ، حضرت هارون او د اسراییلو ټول قوم لایویان وقف

کړل. (۲۱) لایویانو خپل ځانونه پاک کړل او خپل کالي یې ومینځل

او حضرت هارون هغوی د یو خاص سوغات په توګه څښتن ته وقف

کړل او د هغوی د پاکوالي دپاره یې کفارہ ادا کړه. (۲۲) له دې

وروسته لکه څنګه چې څښتن امر کړی ؤ، لایویانو د حضرت هارون

او د هغه د زامنو د مرستیالانو په توګه په مقدسه خېمه کې کار کاوه.

(۲۳) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲۴-۲۵) > هغه لایویان

چې عمر یې د پنځه ویشتنو او پنځوسو کالو ترمنځ وي کولی شي چې

په مقدسه خېمه کې کار وکړي. مگر څنګه چې د پنځوسو کالو څخه

یې عمر زیات شي نور باید کار ونه کړي. (۲۶) هغوی کولی شي چې

د مقدسې خېمې په وظیفو کې د نورو لایویانو سره مرسته وکړي مگر

په خپله باید د کوم کار مسئولیت په غاړه ونلري. په دې ډول لایویانو

ته وظیفې وسپاره. <

۹ ﴿۱﴾ د دوهم کال په اوله میاشت وروسته له دې چې د اسراییلو

قوم د مصر څخه راووت، څښتن د سینا په دښته کې د حضرت

موسیٰ سره خبرې وکړې. هغه وفرمایل: ﴿۲﴾-﴿۳﴾ >د اسراییلو قوم

باید د فسحې اختر په ټاکل شوي وخت یعنی د دې میاشتې په

څوارلسمه ورځ د لمړپړواته په وخت د دې اختر د ټولو قوانینو او

مقرراتو په مطابق ولمانځي. < ﴿۴﴾ نو حضرت موسیٰ قوم ته

وفرمایل چې د فسحې اختر ولمانځي ﴿۵﴾ او هغوی دا کار د اولې

میاشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام د سینا په دښته کې وکړ. قوم

هرڅه هماغه شان وکړل لکه څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ

باندي امر کړی ؤ.

﴿۶﴾ مگر ځینې خلک په مذهبي لحاظ ناپاک وو ځکه چې د هغوی

لاسونه په مړي باندي لگېدلي وو او هغوی ونه شو کولی چې په هغه

ورځ د فسحې اختر ولمانځي. نو حضرت موسیٰ او حضرت هارون

ته ورغلل ﴿۷﴾ او ویې ویل: >مونږ ناپاک یو ځکه چې زمونږ

لاسونه په مړي باندي لگېدلي دي، مگر ولې نه شو کولی چې د

فسحې اختر ولمانځو او د نورو اسراییلیانو سره په یو وخت څښتن

ته نذرانې وړاندي کړو؟<

﴿۸﴾ حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمایل: >صبر وکړئ چې زه

په دې باندي ځان پوه کړم چې څښتن ستاسو په باره کې څه حکم

کوي.<

٩) بيا څښتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل چې (١٠) د اسراييلو خلکو ته ووايي: <که چيرې تاسو يا ستاسو له اولادې څخه څوک په مړي باندې په لگېدلو سره ناپاک شوی وي او يا په لېرې سفر کې وي، خو وغواړي چې د فسحې اختر ولمانځي، (١١) نو هغه دې د دوهمې مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام يعنې يوه مياشت وروسته ولمانځي. هغه دې د فسحې وری د فطيرې ډوډۍ او ترڅو بوټو سره وخوري. (١٢) له هغه څخه دې هيڅ شی تر سهاره پورې نه پرېږدي او د حيوان هيڅ يو هډوکى دې نه ماتوي. کله چې هغه د فسحې اختر لمانځي، بايد د دغو ټولو مقرراتو څخه پيروي وکړي. (١٣) مگر که چيرې ستاسو څخه څوک په مذهبي لحاظ پاک وي او په سفر کې نه وي او د فسحې اختر نه لمانځي، هغه بايد زما د قوم څخه وشړل شي. هغه ته به سزا ورکړل شي ځکه چې ماته يې په ټاکلي وخت نذرانې نه دي وړاندې کړې.

(١٤) که چيرې هغه بېگانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي وغواړي چې د فسحې اختر ولمانځي، بايد د ټولو قوانينو او مقرراتو په مطابق يې ولمانځي. همدغه قانون په هرچا باندې که هغه اصلي اوسېدونکى وي يا بېگانه وي عملي کيږي.>

د مقدسې خېمې د پاسه ورپېڅ

(هجرت ٤٠: ٣٤ - ٣٨)

(١٥) - (١٦) په هغه ورځ چې مقدسه خېمه ودرول شوه، يوه ورپېڅ راغله او خېمه يې پټه کړه. ورپېڅ به هره ورځ هلته وه او د شپې له خوا به د اور په شان ښکاره کېدله. (١٧) هرکله چې به ورپېڅ د

خېمې څخه پورته شوه نو اسراييليان به روان شول. کله به چې ورپېڅ راکوزه شوه، هغوی به خېمې ودرولې. (۱۸) قوم د څښتن په امر حرکت کاوه او د هغه په امر به يې خېمې ودرولې. تر هغه وخته پورې چې په خېمه باندې به ورپېڅ وه، هغوی به په هماغه کمپ کې پاتې کېدل. (۱۹) کله چې به ورپېڅ په خېمې باندې تر ډېره وخته پورې پاتې کېدله، هغوی د څښتن اطاعت کاوه او کډه يې نه کوله. (۲۰) کله کله به ورپېڅ په خېمې باندې يوازې د يو څو ورځو دپاره پاتې کېدله، په هر حال کې به هغوی د څښتن د امر په مطابق په کمپ کې پاتې کېدل يا به يې کډه کوله. (۲۱) کله کله ورپېڅ يوازې د ماښام څخه تر سهاره پورې پاتې کېدله، څنگه به چې ورپېڅ پورته شوه هغوی به کډه کوله. هرکله چې ورپېڅ پورته کېدله، هغوی کډه کوله. (۲۲) که دا به دوه ورځې، يوه مياشت يا به ډېره موده وه ترڅو چې په خېمې باندې به ورپېڅ وه هغوی کډه نه کوله. مگر کله چې ورپېڅ پورته کېدله، هغوی به کډه کوله. (۲۳) هغوی به د څښتن په امر خېمې ودرولې او د هغه په امر به يې حرکت کاوه. هغوی د څښتن د حکمونو څخه چې د حضرت موسیٰ په وسيله يې کول، اطاعت کاوه.

د سپينو زرو سرنې

۱۰ (۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲) >د ټکول شويو سپينو زرو څخه دوه سرنې جوړ کړه. له هغو څخه به د خلکو د راغونډولو او د کمپ د لېرې کولو دپاره کار اخيستل کېږي. (۳) کله چې دواړه سرنې په اوږد اواز سره ووهل شي، ټول قوم دې د

مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې تاته راغونډ شي. (۴) که چېرې يو سرنی ووهل شي، يوازې د قبيلو مشران دې درته راغونډ شي. (۵) کله چې هغه په لنډ اواز سره ووهل شي، کومې قبيلې چې په ختيځ کې کمپ لري، هغه به حرکت کوي. (۶) کله چې هغه د دوهم ځل دپاره په لنډ اواز سره ووهل شي، کومې قبيلې چې په جنوب کې دي، هغه به حرکت کوي. نو هغه دې په لنډ اواز سره ووهل شي د دې دپاره چې کمپ ته حرکت ورکړای شي. (۷) مگر د دې دپاره چې ټول خلک راغونډ شي، هغه دې په اوږده اواز سره ووهل شي. (۸) د هارون زامن چې کاهنان دي، سرنې دې ووهي. دا قانون بايد د همېش دپاره ستاسو او ستاسو د راتلونکو نسلونو له خوا مراعت شي. (۹) کله چې تاسو په خپله خاوره کې جنگېړئ او د هغو دښمنانو په مقابل کې چې په تاسو باندې يې حمله کړې ده د خپلو ځانونو څخه دفاع کوئ، نو په دې سرنیو باندې د جگړې دپاره اشاره ورکړئ. زه يعنې ستاسو څښتن خدای به ستاسو سره مرسته وکړم او د خپلو دښمنانو څخه به مو وژغورم. (۱۰) همدارنگه د خپلې خوشالۍ په وختونو کې، ستاسو د نوې مياشتې په اخترونو او په نورو اخترونو کې کله چې تاسو سوزېدونکې او د سلامتۍ نذرانې وړاندې کوئ بايد سرنې ووهئ. بيا به زه درسره مرسته وکړم. زه ستاسو څښتن خدای يم. <

اسراييليان د سينا څخه ځي

(۱۱) د دوهم کال د دوهمې مياشتې په شلمه ورځ يعنې وروسته له دې چې اسراييليان د مصر څخه راووتل، هغه ورپېڅ چې په مقدسې

خېمې باندې ولاړه وه پورته شوه. (۱۲) نو اسراييليان د سينا له دښتې څخه روان شول او د يو ځای څخه يې بل ځای ته سفر کاوه ترڅو چې ورپېچ د فاران په دښته کې ودرېدله. (۱۳) دا اول ځل و چې څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل چې د اسراييلو په قوم باندې امر وکړي چې حرکت وکړي.

(۱۴) هغه کمپ چې د يهودا قبيلې يې مشري کوله، د خپل بيرغ لاندې د عميناداب د زوی نحشون په مشرۍ اول حرکت وکړ. (۱۵) نتائيل د صوغر زوی د يساکار د قبيلې مشر و (۱۶) او الياب د حيلون زوی د زبولون د قبيلې مشر و.

(۱۷) بيا مقدسه خېمه راټوله کړای شوه او جرشونيانو او مراريانو چې هغه يې وړله، حرکت وکړ.

(۱۸) ورپسې هغه کمپ چې د روبين قبيلې يې مشري کوله، د خپل بيرغ لاندې د شديئور د زوی اليصور په مشرۍ حرکت وکړ. (۱۹) شلوميئيل د صوريشدای زوی د شمعون د قبيلې مشر و (۲۰) او الياساف د دعوييل زوی د جاد د قبيلې مشر و.

(۲۱) د هغوی پسې قهاتيانو چې د لاويانو د طايفو څخه وو حرکت وکړ او مقدس شيان يې وړل. کله چې هغوی بل کمپ ته ورسېدل، خېمه ودرول شوې وه.

(۲۲) ورپسې هغه کمپ چې د افرايم قبيلې يې مشري کوله، د خپل بيرغ لاندې د عميهود د زوی اليشمع په مشرۍ حرکت وکړ. (۲۳)

جملیئیل د فدهصور زوی د منسی د قبیلې مشر و (۲۴) او ابیدان د جدعوني زوی د بنیامین د قبیلې مشر و.

(۲۵) په آخره کې هغه کمپ چې د دان قبیلې یې مشري کوله او د شاه خوا حملې په مقابل کې به یې د اسرایلیانو ساتنه کوله د خپل بیرغ لاندې د عمیشدای د زوی اخیعزر په مشري حرکت وکړ. (۲۶) فجعیئیل د عکران زوی د اشیر د قبیلې مشر و (۲۷) او اخیرع د عینان زوی د نفتالی د قبیلې مشر و. (۲۸) په دې توگه هرځل چې هغوی خپل کمپ د یو ځای څخه بل ځای ته وړه نو د اسرایلو خلکو به حرکت کاوه.

(۲۹) حضرت موسیٰ خپل د بنحې ورور حوډاب ته چې د مدیانی یترون زوی و، وفرمایل: <مونږ هغه ځای ته روان یو چې څښتن فرمایلي دي چې هغه مونږ ته راکوي. هغه زمونږ سره دا وعده کړې ده چې اسرایلیان به خوشبخته کړي. نو زمونږ سره راشه او مونږ به دا خوشبختي ستاسو سره شریکه کړو.>

(۳۰) حوډاب په ځواب کې وویل: <نه، زه نه ځم، زه بېرته خپل وطن او خپلو خلکو ته ځم.>

(۳۱) حضرت موسیٰ ورته وفرمایل: <مهرباني وکړه زمونږ سره لاړ شه! ته به زمونږ لارښودونکی اوسې، ځکه چې په دښته کې د خپمو د ودرولو ځایونه پېژنې. (۳۲) که چېرې ته زمونږ سره لاړ شې، مونږ به درته د هغو بنو شیانو برخه درکړو چې څښتن یې مونږ ته راکوي.>

خلک سفر شروع کوي

۳۳ نو د اسراييلو قوم د سينا يعني د مقدس غره څخه روان شو او هغوی درې ورځې سفر وکړ. د څښتن د لوظ صندوق همپشه د هغوی په منځ کې روان ؤ ترڅو د هغوی دپاره ځای پيدا کړي چې خپمې په کې ودروي. ۳۴ څنگه به چې هغوی د هر کمپ څخه حرکت کاوه، د څښتن ورپېڅ به د ورځې له خوا د هغوی په سر باندې ولاړه وه.

۳۵ هرکله به چې د لوظ صندوق روان شو، حضرت موسیٰ به ویل: >ای څښتنه، خپل دښمنان دې خپاره واره کړه او هغوی چې ستا څخه کرکه کوي په تېښته مجبور کړه!< ۳۶ او چې کله به د لوظ صندوق ودرېد، حضرت موسیٰ به داسې دعا کوله: >ای څښتنه، د اسراييلو د زرگونو، زرگونو خلکو سره نژدې اوسه.<

اسراييليان شکایت کوي

۱۱ د اسراييلو قوم د خپلو تکليفونو په هکله شکایت کول پيل کړل. کله چې څښتن د هغوی شکایت واورېد، هغه په قهر شو او په قوم باندې يې اور نازل کړ. د هغوی په منځ کې اور بلېده او د کمپ يوه څنډه يې له منځه يوړله. ۱۲ کله چې قوم حضرت موسیٰ ته د مرستې دپاره زاري وکړه، هغه څښتن ته دعا وکړه او اور مړ شو. ۱۳ نو هغه ځای د تبعيره په نوم یاد شو، ځکه چې هلته د هغوی په منځ کې د څښتن له خوا اور بل شوی ؤ.

حضرت موسیٰ اويا تنه مشران ټاكي

٤ ځينې بېگانه خلك وو چې د اسراييليانو سره راغلي وو. د هغوی غوښې ته ډېر سخت زړه كېده او حتیٰ په خپله اسراييليانو هم په شكایت كولو پيل وكړ او ويې ويل: <كاشكې مونږ ته د خوراك دپاره لږه غوښه واى! ٥> څومره ماهيان چې مونږ غوښتل په مصر كې مو وړيا خوړلى شول او هلته بادرننگ، هندوانې، گندنه، پياز او هوربه هم وه. ٦ مگر دلته زمونږ اشتها له منځه لاړه، بغير له دې من څخه مونږ بل هيڅ شى ونه ليد.

٧ من د دنيا د تخم په شان ؤ، خو رنگ يې سپين بخن ؤ. ٨ هغه د شپې له خوا د پرځې سره يوځاى په كمپ باندې اورېده. په سهار كې به خلك گرځېدل او هغه به يې راټولواوه، په مېچن كې به يې ميده كاوه او يا به يې په اونگ كې ټكاوه او بيا به يې په لوبنو كې ايشاوه او ډوډى به يې ورڅخه تيارولې. خوند يې د هغې ډوډى په شان ؤ چې د زيتونو په تېلو كې پخېږي.

٩ حضرت موسیٰ د هرې كورنى د خلكو ژړا چې هر يو د خپلې خېمې د دروازې په خوله كې ولاړ ؤ او ژړل يې، واورېدله. څښتن ډېر زيات په قهر شو او په دې باندې حضرت موسیٰ خفه شو. ١١ هغه څښتن ته وفرمايل: <خپل خدمتگار دې ولې د داسې تكليف سره مخامخ كړى دى؟ ما څه كړي دي چې له ما څخه ناراضه شوى يې او د ټول قوم پېتى دې زما په اوږو باندې ايښى دى؟ ١٢> هغوى ما نه دي پيدا كړي او نه مې هغوى زېږولي دي! ولې زما څخه غواړې چې د يوې دايمي په شان كار وكړم او هغوى لكه د ماشومانو

په شان په ټوله لار کې په غېږ کې واخلم او هغه وطن ته يې بوخم چې د هغوی د نیکونو سره دې وعده کړې وه؟ (۱۳) هغوی ماته ژاړي چې مونږ ته غوښه راکړه چې ويې خورو. د دې ټول قوم دپاره غوښه له کوم ځای څخه راپیدا کړم؟ (۱۴) دا کار زما دپاره ډېر سخت دی. زه یوازې څنگه کولی شم چې د دغو ټولو خلکو مسئولیت په غاړه واخلم؟ (۱۵) که چېرې ته زما سره دا ډول رویه کوې، نو په ما باندې رحم وکړه او همدا اوس مې مړ کړه او دا بدبخته ژوند مې پای ته ورسوه!

(۱۶) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: >اویا تنه عزتمن خلک چې د قوم د مشرانو په توګه پېژندل شوي وي راغونډ کړه. هغوی ماته مقدسې خېمې ته راوله او ورته ووايه چې ستا په څنگ کې ودرېږي. (۱۷) زه به درکوز شم او هلته به ستا سره خبرې وکړم او د هغه روح څخه به چې تاته مې درکړی دی لږ واخلم او هغوی ته به یې ورکړم. بیا هغوی کولی شي چې ستا سره د دغو خلکو دپاره د مسئولیت په درلودلو کې مرسته وکړي او ته به مجبور نه یې چې یوازې ته دا مسئولیت په غاړه واخلي. (۱۸) اوس قوم ته ووايه: د سبا دپاره خپل ځانونه پاک کړئ، تاسو به غوښه وخورئ. څښتن اورېدلي دي چې تاسو فریاد کوئ او وایئ چې کاشکې زمونږ سره لږه غوښه وای او مونږ په مصر کې ډېر ښه وو. اوس به څښتن تاسو ته غوښه درکړي او تاسو به یې وخورئ. (۱۹) تاسو به هغه یوازې یوه، دوه، پنځه، لس یا حتی شل ورځې نه، (۲۰) بلکه پوره یوه میاشت به یې وخورئ ترڅو ستاسو د سپېرمو څخه راووزي او زړه مو ورڅخه تور شي. داسې به وشي، ځکه چې تاسو د څښتن څخه

چې ستاسو په منځ کې حاضر دی منکر شوي یی او دا شکایت مو کړی دی چې باید هیڅکله له مصر څخه وتلي نه وای.

٢١ حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمایل: >دلته زما سره لږ تر لږه شپږ لکه نفره دي. نو څنگه فرمایلی شې چې د هغوی دپاره به دا غوښه پوره یوه میاشت کفایت وکړي؟ ٢٢ حتی که چېرې ټولې رمې او پادې هم حلالې شي یا د دریاب ټول ماهیان هم ونیول شي، د هغوی دپاره به کفایت ونه کړي.<

٢٣ څښتن په ځواب کې وفرمایل: >زه هرڅه کولی شم! ته به ژر ووينې چې زما خبرې به رښتیا شي.<

٢٤ نو حضرت موسیٰ له مقدسې خېمې څخه راووت او څه چې څښتن فرمایلي وو هغه یې قوم ته بیان کړل. هغه اويا تنه مشران راغونډ کړل او د خېمې شاوخوا یې ودرول. ٢٥ بیا څښتن په ورپېڅ کې راکوز شو او د حضرت موسیٰ سره یې خبرې وکړې. څښتن د هغه روح څخه چې حضرت موسیٰ ته یې ورکړی ؤ، لږ واخیست او اويا مشرانو ته یې ورکړ. کله چې د څښتن روح په هغوی باندې نازل شو نو هغوی د نبیانو په شان په نبوت پیل وکړ، مگر دا کار یې یوازې د یو ځل دپاره وکړ.

٢٦ الداد او میداد دوه مشران وو چې په کمپ کې پاتې وو او خېمې ته تللي نه وو. مگر کله چې په هغوی باندې هم روح نازل شو، نو په کمپ کې یې نبوت پیل کړ. ٢٧ یو ځوان حضرت موسیٰ ته ورمنډه کړه او د الداد او میداد په هکله یې ورته خبر ورکړ.

۲۸) د نون زوی یوشع چې د خپلې ځوانۍ له وخت څخه د

حضرت موسیٰ مرستیال ؤ، وویل: <ای موسیٰ زما باداره، هغوی منع کړه!>

۲۹) مگر حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمایل: <آیا ستا سره دا

اندېښنه ده چې هغوی به په ما باندې څه وکړي؟ کاشکې څښتن خپل روح په خپل ټول قوم باندې نازل کړي نو هرڅوک به نبی شي.>

۳۰) بیا حضرت موسیٰ او د اسراییلو اويا مشران بېرته کمپ ته

لاړل.

څښتن مرزان رانازلوي

۳۱) له هغې وروسته څښتن یو قوي باد رانازل کړ چې مرزان یې د

دریاب څخه راوړل. هغه د ځمکې څخه د یو متر څخه په کمه فاصله

کې پورته الوتل ترڅو د اسراییلیانو په کمپ او د هغه په شاوخوا باندې د څو څو کیلومترو په فاصله له هرې خوا څخه رانښکته شول.

۳۲) نو خلکو ټوله ورځ او ټوله شپه او ټوله راتلونکې ورځ مرزان

ونیول. هیچا د زرو کیلوگرامو څخه کم نه وو راټول کړي. هغه یې د

وچېدلو دپاره د کمپ شاوخوا ته وغوړول. ۳۳) مگر د غوښې د

خوراک د شروع سره سم څښتن په قوم باندې په قهر شو او په کمپ

باندې یې سخته وبا نازله کړه. ۳۴) هغه ځای د قبروت هتاوه (د

حریصانو د قبرونو) په نوم یاد شو، ځکه چې په هغه ځای کې هغه

خلک ښخ شول چې غوښې ته به یې سخت زړه کېده.

۳۵) له هغه ځای څخه قوم حزیروت ته سفر وکړ او هلته یې

مريم او حضرت هارون د حضرت موسیٰ سره مخالفت کوي

۱۲ ﴿۱﴾ حضرت موسیٰ د يوې ايتوپيايي ښځې سره واده کړی ؤ او مريم او حضرت هارون په هغه باندې د دې کار په خاطر انتقاد وکړ. ﴿۲﴾ هغوی وويل: <آيا څښتن يوازې د موسیٰ په وسيله خبرې کړې دي؟ آيا هغه زمونږ په وسيله خبرې نه دي کړې؟> څه چې هغوی وويل څښتن هغه واورېدل. ﴿۳﴾ (حضرت موسیٰ د ځمکې پر مخ تړولو عاجز سړی ؤ.)

﴿۴﴾ څښتن سمدستي حضرت موسیٰ، حضرت هارون او مريم ته وفرمايل: <زه غواړم چې تاسو درې واړه مقدسې خېمې ته راشئ.> نو هغوی ورغلل. ﴿۵﴾ څښتن په ورپېچ کې راکوز شو، د خېمې د دروازې په خوله کې ودرېد او غږ يې وکړ: <ای هارونه! ای مريمې!> هغوی دواړه رامخکې شول ﴿۶﴾ او څښتن وفرمايل: <اوس زما خبرې ته غوږ ونيسئ! زه خپل ځان نبيانو ته په روياگانو کې ښکاره کوم او د هغوی سره په خوبونو کې خبرې کوم. ﴿۷﴾ خو کله چې د خپل خدمتگار موسیٰ سره خبرې کوم هغه د نورو سره فرق لري. هغه مې د خپل ټول قوم مشر ټاکلی دی. ﴿۸﴾ نو زه د هغه سره مخامخ او صفا خبرې کوم، نه په رموز سره، حتی هغه زما خپره هم ويني! تاسو څنگه جرأت کوئ چې زما د خدمتگار موسیٰ په ضد خبرې وکړئ؟>

٩) خښتن په حضرت هارون او مريم باندې په قهر شو. د خښتن د

تگ (١٠) او د مقدسې خېمې د سر څخه د ورپځې د لېرې کېدو

څخه وروسته مريم په جذام باندې اخته شوه او پوستکي يې لکه د
واورې په شان سپين واوښت. کله چې حضرت هارون هغې ته وکتل

نو ويې ليدل چې هغه په جذام باندې اخته شوه، (١١) نو حضرت

موسى ته يې وفرمايل: <زما باداره، مونږ ته د داسې گناه په خاطر

چې په بې عقلۍ سره مو کړې ده سزا مه راکوه. (١٢) مه پرېږده چې

د مريم غوښه د يو مړه زېږېدلې ماشوم په شان خوسا شي!>

١٣) نو حضرت موسى خښتن ته فریاد وکړ: <ای خدایه، هغه

روغه کړه!>

١٤) مگر خښتن په ځواب کې وفرمايل: <که چېرې پلار يې د هغې

په مخ باندې ليارې توکړې وای هغه به اووه ورځې خجالت نه وای؟

نو پرېږده چې يوه هفته د کمپ څخه دباندې ايساره وي او له هغې

وروسته کېدای شي چې کمپ ته راوستل شي.> (١٥) مريم اووه

ورځې د کمپ څخه دباندې ايساره پاتې شوه او قوم تر هغه وخته

پورې حرکت ونه کړ ترڅو هغه بېرته کمپ ته راوستل شوه. (١٦) بيا

هغوی د حضيروت څخه لاپړل او د فاران په دښته کې يې خېمې

ودرولې.

دولس نفره کنعان ته لېږل کېږي

(تثنيه ١: ١٩ - ٣٣)

① خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ② > د هرې

قبيلې څخه يو يو مشر انتخاب كړه او كنعان ته يې د جاسوسانو په توگه ولېږه چې هغه وطن وگوري چې زه يې اسراييليانو ته وركوم.

③ نو حضرت موسیٰ د خښتن د حكم سره سم د فاران له دښتې څخه دولس قبيلوي مشران ولېږل ④-①۶ او حكم يې وركړ چې د كنعان ځمكه وگوري. د هغوی نومونه دا دي:

د روبين له قبيلې څخه د زكور زوی شموع

د شمعون له قبيلې څخه د حوري زوی شافاط

د يهودا له قبيلې څخه د يفنه زوی كاليب

د يساكار له قبيلې څخه د يوسف زوی يجال

د افرايم له قبيلې څخه د نون زوی هوشع (حضرت موسیٰ په هغه باندې يوشع نوم كېښود).

د بنيامين له قبيلې څخه د رافو زوی فلتی

د زبولون له قبيلې څخه د سودي زوی جديئيل

د منسي له قبيلې څخه د سوسي زوی جدي

د دان له قبيلې څخه د جملي زوی عميئيل

د اشير له قبيلې څخه د ميكائيل زوی ستور

د نفتالي له قبيلې څخه د وفسی زوی نحبي

او د جاد له قبيلې څخه د ماكي زوی جاوئيل.

①۷ مخكې له دې چې حضرت موسیٰ هغوی كنعان ته ولېږي،

داسې يې ورته وفرمايل: > كله چې د كنعان د جنوبي دښتې څخه تېر

شوی، غرنی سیمې ته چې په شمال کې ده لار شئ. (۱۸) دا معلومه کړئ چې هغه هېواد څه ډول دی، په هغه ځای کې څومره خلک اوسېږي او هغوی څومره قوي دي. (۱۹) هغه ځمکه ښه ده یا خرابه او آیا خلک په بې دېواله ښارونو کې اوسېږي یا په دېوال لرونکو ښارونو کې؟ (۲۰) خاوره یې حاصلخېزه ده او یا ځمکه یې ځنگلي ده؟ د هغو مېوو څخه چې هلته پیدا کېږي لږه خامخا د ځان سره راوړئ. < (دا د اولنیو پخو شویو انګورو موسم و.)

(۲۱) نو نفر د شمال خواته لارل او هغه ځمکه یې د سین د دښتې څخه چې په جنوب کې وه تر رحوب پورې چې په شمال کې د حمات غاښي ته نژدې وه، وکتله. (۲۲) هغوی اول د هغه وطن جنوبي برخې ته لارل او حبرون ته ورغلل. هلته د اخیمان، شیشای او تلمای طایفې اوسېدلې، دا د عناقیانو د قوم اولاده وه، چې ډېر لوړ قدونه یې درلودل. (حبرون اووه کاله مخکې د صوعن څخه چې په مصر کې ؤ جوړ شوی و.) (۲۳) هغوی د اشکول درې ته ورغلل او هلته یې یوه څانګه پرې کړه چې د انګورو یو وږی په کې ؤ او دومره درنده وه چې دوه تنو هغه د یوې میلی په وسیله انتقال کړه. هغوی لږ انار او اینځر هم راوړل. (د انګورو د وږي له کبله چې اسرائیلیانو هلته پرې کړ، هغه ځای د اشکول د درې په نوم یاد شو.)

(۲۵) د کنعان د خاورې د کتلو څخه وروسته چې څلوېښت ورځې یې دوام وموند، (۲۶) هغه دولس نفره قادش ته چې د فاران په دښته کې ؤ راستانه شول او څه یې چې لیدلي وو، حضرت موسی، حضرت

هارون او د اسراييلو ټول قوم ته وويل او هغه مېوه چې هغوی راوړې
 وه هغوی ته يې وروښودله. (٢٧) هغوی حضرت موسیٰ ته وويل:
 <مونږ هغه ځمکه وکتله او معلومه شوه چې هغه غني او حاصلخېزه
 ده او دا د هغې ځمکې لږه مېوه ده. (٢٨) مگر د هغه ځای خلک
 قوي او ښارونه يې ډېر لوی او دېوال لرونکي دي. برسېره پردې،
 مونږ هلته د عناقيانو اولاده هم وليدله. (٢٩) عماليقيان په جنوبي
 دښته کې اوسېږي، حيتيان، يوسيان او اموريان په غرنۍ سيمه کې
 دي او کنعانيان د مدیترانې د بحيرې او د اردن د سيند په غاړه
 اوسېږي.>

(٣٠) کاليب هغه خلک غلي کړل چې د حضرت موسیٰ په ضد يې
 شکايتونه کول او ويې ويل: <راځئ چې اوس لاړ شو او دا ځمکه
 ونيسو. زه پوهېږم چې مونږ دا کار کولی شو!>

(٣١) مگر هغو نفرو چې د کاليب سره تللي وو وويل: <نه، مونږ
 دومره قوي نه يو چې په هغوی باندې حمله وکړو، د هغه ځای خلک
 زمونږ څخه ډېر قوي دي.> (٣٢) نو هغوی د هغې ځمکې په باره
 کې چې هغوی کتلې وه د اسراييليانو په منځ کې غلط خبر خپور کړ.
 هغوی وويل: <هغه ځمکه دومره حاصل هم نه ورکوي چې د هغه
 ځای د خلکو د مړولو دپاره کفايت وکړي. هرڅوک چې مونږ لیده
 ډېر لوړ قد يې درلود، (٣٣) حتی مونږ په هغه ځای کې د عناقيانو
 اولاده وليدله. هغوی دومره قوي وو او لوړ قدونه يې درلودل چې
 مونږ ته خپل ځانونه داسې کوچني ښکاره شول لکه د ملخانو په شان
 او هغوی ته هم همداسې ښکاره کېدو.>

۱۴ (۱) کله چې اسراييليانو د هغو دولسو نفرو راپور چې د کنعان خاوره يې کتلې وه واورېد، نو خلکو ټوله شپه وژړل (۲) او حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته يې داسې گيله وکړه: <کاشکې مونږ په مصر کې يا دلته په دښته کې مړه شوي وای! (۳) خښتن ولي مونږ کنعان ته ورولي؟ مونږ به په جنگ کې مړه شو او زمونږ بښځې او ماشومان به اسيران شي. آيا دا به ښه نه وي چې بېرته مصر ته لاړ شو؟> (۴) بيا هغوی يو بل ته وويل: <راځئ چې خپل مشر انتخاب کړو او بېرته مصر ته لاړ شو.>

(۵) حضرت موسیٰ او حضرت هارون د ټول قوم په مخکې پرمخې پرېوتل. (۶) د نون زوی يوشع او د يفنه زوی کاليب چې د هغو نفرو څخه وو چې هغه خاوره يې کتلې وه، له خفگانه خپل کالي وشلول (۷) او خلکو ته يې وويل: <هغه ځمکه چې مونږ وکتله هغه ډېره ښه ځمکه ده. (۸) که چېرې خدای پاک زمونږ څخه راضي وي، هغه به مو هلته يوسي او هغه غني او حاصلخېزه ځمکه به راته راکړي. (۹) نو د خښتن په مقابل کې سرکشي مه کوئ او د هغه ځای د خلکو څخه مه وپرېږئ. مونږ به په اسانۍ سره په هغوی باندې بريالي شو. خښتن زمونږ سره مل دی او هغو خدايانو ته يې ماتې ورکړې ده کومو چې د هغوی ساتنه کوله. نو مه وپرېږئ.>

(۱۰) ټول قوم گواښ وکړ چې حضرت موسیٰ او حضرت هارون سنگسار کړي چې مړه شي. مگر ناڅاپه د خښتن جلال په مقدسې

خېمې باندې ټولو اسراييليانو ته رابنکاره شو.

حضرت موسىٰ د قوم دپاره دعا کوي

١١) څښتن حضرت موسىٰ ته وفرمايل: <ترڅو پورې به دا خلک

ما نه مني؟ که څه هم ما هغوی ته ډېرې معجزې بنودلې دي خو

بياهم هغوی په ما باندې باور نه لري. (١٢) زه به په هغوی باندې وبا

نازله کړم او له منځه به يې يوسم، مگر ستا څخه به د يو داسې قوم

نيکه جوړ کړم چې د هغوی د قوم څخه لوی او قوي وي.>

١٣) مگر حضرت موسىٰ څښتن ته وفرمايل: <تا په خپل قدرت

سره دا قوم د مصر څخه راوويست. کله چې مصريان واوري چې تا د

خپل قوم سره داسې وکړل، (١٤) نو هغوی به دا د کنعان خلکو ته

ووايي. دغه خلک له مخکې څخه خبر دي چې ته، ای څښتنه زمونږ

سره مل يې او کله چې ستا ورپېخ زمونږ دپاسه ودريږي نو مونږ ته

مخامخ بڼکارې. د ورځې له خوا په ورپېخ کې زمونږ په مخکې ځي

او د شپې له خوا په اور کې. (١٥) اوس که چېرې ته خپل ټول قوم

ووژني نو هغه قومونه چې ستا د شهرت په هکله يې اورېدلي دي

داسې به وايي (١٦) چې خپل خلک دې ځکه په دښته کې ووژل

چې تا نه شو کولی هغوی هغې ځمکې ته وروړلې چې د هغې وعده

دې ورسره کړې ده.

١٧) ای څښتنه، مونږ ته دې خپل لوی قدرت وښايه او هغه وعده

دې پوره کړه چې کړې دې وه. تا فرمايلي وو: (١٨) زه څښتن په

اسانې سره نه په قهرېرم او ډېره مينه او وفاداري کوم او گناه او

سرغړونه بخښم. خو بياهم اولادونو او لمسيو ته تر دريم او څلورم نسله پورې د هغوی د پلرونو د گناه په خاطر سزا ورکوم. (۱۹) ته رحيم يې او ته د خلکو سره ډېره ښه روپه کوي که څه هم د ښې روپې وړ نه دي. نو مهرباني وکړه دا قوم داسې وبخښه لکه څنگه چې دې له هغه وخته راهيسې بخښلی دی چې هغوی له مصر څخه راووتل. <

(۲۰) څښتن په ځواب کې وفرمايل: <لکه څنگه چې تا سوال وکړه زه هغوی بخښم. (۲۱) مگر زه په خپل ژوند او خپل جلال باندې چې ټوله ځمکه ډکوي قسم خورم، (۲۲) د دې خلکو څخه به هيڅوک ژوندی پاتې نه شي چې هغې خاورې ته ورداخل شي. هغوی زما جلال او معجزې چې په مصر او دښته کې مې ښودلې وې ليدلې دي، مگر هغوی زه څو څو ځلې ازمايلى يم او زما د امر څخه يې سرغړونه کړې ده. (۲۳) هغوی به هيڅکله هغې خاورې ته ورداخل نه شي چې د هغوی د نيکونو سره مې وعده کړې ده. هغه چا چې زه يې نه يم منلی هغه به هيڅکله هم ورداخل نه شي. (۲۴) مگر په دې خاطر چې زما خدمتگار کاليب د نورو په شان نه دی او هغه ماته وفادار پاتې دی، زه به هغه هغې ځمکې ته ورولم چې هغه کتلې وه او هغه ځمکه به د هغه د اولادې ملکيت شي. (۲۵) څرنگه چې عماليقيان او کنعانيان په درو کې اوسېږي، نو سهار بېرته راوگرځئ او د سرې بحيرې له لارې د دښتې خواته لاړ شئ. <

خدای پاک اسراييليانو ته د شکايت په خاطر سزا ورکوي

٢٦) څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمایل: (٢٧)

> ترڅو پورې به دا بدکاره قوم زما په ضد شکایت کوي؟ ما دا شکایتونه ډېر واورېدل! (٢٨) اوس هغوی ته دغه ځواب ورکړئ: زه په خپل ژوند قسم خورم، څه چې تاسو غوښتي دي هماغسې به درباندي وکړم. ما څښتن دا خبرې وکړې. (٢٩) تاسو به مړه شئ او ستاسو مړي به په دې دښته کې خپاره شي. ستاسو څخه به هيڅوک چې عمر يې له شلو کالو څخه زيات وي هغې خاورې ته داخل نه شي ځکه چې تاسو زما په ضد شکایت کړی دی. (٣٠) ما قسم خوړلی ؤ چې تاسو به هلته واوسېږئ، مگر پرته له کاليب او يوشع څخه به نور هيڅوک هلته ژوند ونه کړي. (٣١) تاسو ويل چې اولادونه به مو اسيران شي، خو زه به هغوی هغې ځمکې ته راوړم کومه چې تاسو رد کړې وه او هغه به يې وطن وي. (٣٢) خو تاسو به په دې دښته کې مړه شئ! (٣٣) ستاسو اولادونه به په دښته کې څلوېښت کاله سرگردانه گرځي او ستاسو د بې وفايي له کبله به څوړيږي ترڅو پورې چې تاسو ټول مړه شئ. (٣٤) تاسو به څلوېښت کاله يعنې هغه څلوېښت ورځې چې تاسو هغه ځمکه کتلې وه د هرې ورځې په ځای به يو کال د خپلې گناه په خاطر څوړېږئ. تاسو به زما د مخالفت په معنی باندې پوه شئ. (٣٥) زه قسم خورم چې تاسو بدکاره خلکو سره به چې زما په مقابل کې راغونډ شوي يئ دا کار وکړم. تاسو هر يو به په دښته کې مړه شئ. دا زما يعنې څښتن خبره ده.<

٢٦) هغو نفرو چې د ځمکې د کتلو دپاره لېږل شوي وو، غلط خبر راوړی ؤ او قوم يې دې ته اړ کړی ؤ چې د څښتن په ضد شکایت

وکړي. (۳۷) نو هغه ورباندې یوه وژونکې ناروغي نازله کړه او هغوی یې ووژل، (۳۸) مگر یوشع او کالیب یې ژوندي پرېښودل.

اسراييليان کنعان ته ور داخلېدای نه شي

(تثنيه ۱: ۴۱ - ۴۵)

(۳۹) کله چې حضرت موسیٰ د اسراييلو قوم ته د خښتن پيغام ورساوه، هغوی ډېر غمجن شول. (۴۰) نو هغوی سهار وختي پاڅېدل او ځانونه یې تيار کړل چې د کنعان د غرنی سیمې په لور روان شي. هغوی وویل: <دا زمونږ گناه وه چې د خښتن په هکله مو شکايت وکړ. راځئ چې هغې ځمکې ته لاړ شو چې هغه یې راسره وعده کړې ده.>

(۴۱) مگر حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمايل: <بيا ولې د خښتن د امر څخه سرغړونه کوئ؟ تاسو به بريالي نه شئ! (۴۲) مه ځئ. خښتن ستاسو سره مل نه دی او ستاسو دښمنان به تاسو ته ماتې درکړي. (۴۳) کله چې تاسو د عماليقيانو او کنعانيانو سره مخامخ شئ، تاسو به په جگړه کې مړه شئ. خښتن به ستاسو سره مل نه وي، ځکه چې تاسو د هغه د پیروي څخه انکار کړی دی.>

(۴۴) مگر بياهم هغوی جرأت وکړ چې غرنی سیمې ته لاړ شي، که څه هم نه حضرت موسیٰ او نه د خښتن د لوظ صندوق ورسره لاړ. (۴۵) عماليقيان او کنعانيان د غرنی سیمې څخه رانښکته شول، اسراييليانو ته یې ماتې ورکړه او د حرمة تر ښاره پورې ورپسې شول.

۱۵ (۱) خښتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: (۲) >د اسراييلو

قوم ته دا مقررات ورکړه چې هغوی يې په هغې خاوره کې چې زه

يې ورته ورکوم مراعت کړي: (۳) تاسو کولی شئ چې د رمې يا

پادې څخه يو حيوان د سوزېدونکې نذرانې يا د نذر د قربانۍ يا د

رضاکارانه نذرانې يا ستاسو د مذهبي اخترونو د نذرانو په توگه

خښتن ته وړاندې کړئ. د دغو نذرانو بوی په خښتن باندې ښه

لگيږي. (۴) - (۵) هر څوک چې يو وری يا سپرلی د سوزېدونکې

نذرانې په توگه خښتن ته وړاندې کوي، هغه دې د هر حيوان سره يو

کيلوگرام داسې ښه اوږه چې يو ليتر د زيتونو تېل ورسره گډ وي د

غلې دانې د نذرانې په توگه او يو ليتر د انگورو شربت دې هم د

خښلو د نذرانې په توگه راوړي. (۶) کله چې يو پسه وړاندې

کيږي، دوه كيلوگرامه داسې اوږه چې يونيم ليتر د زيتونو تېل ورسره

گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه دې وړاندې شي. (۷) يونيم

ليتر د انگورو شربت دې هم د خښلو د نذرانې په توگه ورسره وي. د

دغو قربانيو بوی په خښتن باندې ښه لگيږي. (۸) کله چې يو غويی

خښتن ته د سوزېدونکې نذرانې يا د نذر د قربانۍ يا د سلامتۍ د

نذرانې په توگه وړاندې کيږي، (۹) د غلې دانې نذرانه دې د درې

کيلوگرامو داسې اوږو سره وړاندې شي چې دوه ليتره د زيتونو تېل

ورسره گډ وي. (۱۰) دوه ليتره د انگورو شربت دې هم د خښلو د

نذرانې په توگه ورسره وي. د دې نذرانې بوی په خښتن باندې ښه

لگيږي.

(۱۱) - (۱۳) که چپرې شوک اصلي اسراييلي وي نو هر وخت چې غویي، پسه، مېړه يا وزه په اور باندې د تيارې شوې نذرانې په توگه چې بوی يې په څښتن باندې ښه لگيږي وړاندې کوي نو په دې اصولو باندې بايد عمل وکړي. (۱۴) همدارنگه هغه بېگانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي، که هغوی د موقت وخت دپاره وي يا دايمي وي هم بايد د دغو مقرراتو څخه پيروي وکړي. (۱۵) - (۱۶) همدغه اصول د تل دپاره په تاسو او هغو بېگانه خلکو باندې چې ستاسو په منځ کې اوسېږي عملي کيږي. د څښتن په نظر کې تاسو او هغوی يوشان يئ.

(۱۷) - (۱۹) کله چې تاسو په هغه ځمکه کې چې زه يې درکوم خواره خورئ، دا خبره په ياد ساتئ چې د هغو څه لږ څښتن ته د خاصې نذرانې په توگه بېل کړئ. (۲۰) کله چې تاسو ډوډۍ پخوئ نو اولنۍ ډوډۍ چې د نوې غلې دانې څخه پخېږي هغه دې څښتن ته د خاصې نذرانې په توگه وړاندې شي. دا دې په هماغه ډول وړاندې شي لکه څنگه چې د غوښل شويو غلو دانو څخه تياره شوې خاصه نذرانه وړاندې کيږي. (۲۱) دا خاص سوغات دې د تل دپاره د هغې ډوډۍ څخه څښتن ته ورکول کيږي چې تاسو يې پخوئ.

(۲۲) مگر فرض کوو که چپرې يو شوک په غير ارادي توگه د دغو مقرراتو څخه د ځينو په عملي کولو کې چې څښتن موسی^۱ ته ورکړي دي غفلت وکړي. (۲۳) او فرض کوو چې په راتلونکي کې د هغو ټولو شيانو په سرته رسولو کې چې څښتن د موسی^۱ په وسيله د هغو حکم کړی دی قوم غفلت وکړي. (۲۴) که چپرې دا کار په غير

ارادي توگه په ناخبرۍ سره د قوم له خوا وشي، نو بايد ټول قوم يو غويی د سوزېدونکې نذرانې دپاره چې بوی يې په څښتن باندې ښه لگيږي وړاندې کړي. دا نذرانه دې د پورته يادې شوې غلې دانې د نذرانې او څښلو د نذرانې سره يوځای او د يو وز سره چې د گناه د نذرانې په توگه وړاندې کيږي وړاندې شي. (۲۵) کاهن به د اسراييلو د ټول قوم دپاره کفاره ادا کړي او هغوی به وبخښل شي، ځکه چې دا کار په قصدي توگه نه ؤ شوی او هغوی څښتن ته د خپلې غلطۍ دپاره يوه داسې نذرانه چې په اور باندې تياريږي او د گناه يوه نذرانه راوړله. (۲۶) د اسراييلو ټول قوم او هغه بېگانه خلک به چې د هغوی په منځ کې اوسېږي وبخښل شي، ځکه چې ټول په دې غلطۍ کې شامل وو.

(۲۷) مگر که چېرې ستاسو څخه يو تن په غير ارادي توگه گناه وکړي، بايد يوه يو کلنه وزه د گناه د نذرانې په توگه قرباني کړي. (۲۸) کاهن دې د څښتن په حضور کې د هغه چا دپاره چې په غير ارادي توگه يې گناه کړې ده کفاره ادا کړي، نو هغه به وبخښل شي. (۲۹) همدا قانون به په هغو ټولو خلکو باندې عملي کيږي چې په غير ارادي توگه يې گناه کړې وي، که هغوی اصلي اسراييليان وي يا بېگانه اوسېدونکي وي.

(۳۰) مگر که چېرې ستاسو څخه څوک په قصدي توگه گناه وکړي، که هغه اصلي اوسېدونکی وي يا بېگانه وي، هغه څښتن ته په سپکاوي کولو سره گناهکار دی او بايد ووژل شي. (۳۱) ځکه څه چې څښتن فرمايلي دي هغه نه دي منلي او په قصدي توگه يې د هغه يو حکم مات کړی دی. نو خون به يې په خپله غاړه وي.

د سبت د قانون د ماتولو دپاره سزا

٣٢) يو ځل كله چې اسراييليانو په دنبنته كې سفر كاوه، د سبت په ورځ يو سړى د لرگيو په راټولولو ونيول شو. ٣٣) هغه حضرت موسى، حضرت هارون او ټول قوم ته وروستل شو ٣٤) او هغه يې تر څارنې لاندې وساته، ځكه دا معلومه نه وه چې د هغه سره به څه كېږي. ٣٥) بيا څښتن حضرت موسى ته وفرمايل: >هغه سړى بايد ووژل شي، ټول قوم دې هغه د كمپ څخه بيرون سنگسار كړي چې مړ شي! < ٣٦) نو لكه څنگه چې څښتن امر كړى ؤ، ټول قوم هغه د كمپ څخه بيرون وويست او سنگسار يې كړ.

د زونډيو په باره كې مقررات

٣٧) څښتن حضرت موسى ته وفرمايل: ٣٨) >د اسراييلو قوم ته ووايه: د خپلو كاليو په څنډو پورې زونډي وگنډئ او په هر زونډي پورې يو يو آبي تار وتړئ. دا كار بايد د تل دپاره وكړئ. ٣٩) - ٤٠) دا زونډي به تاسو ته دا خبره در په ياده كړي چې تاسو بايد زما د قوانينو او زده كړو څخه پيروي وكړئ. كله چې تاسو داسې وكړئ، نو ماته به وقف كړاى شئ او د خپلو له گناه څخه ډكو خواهشاتو پسې به نه گرځئ. ٤١) زه ستاسو څښتن خداى يم چې تاسو مې له مصر څخه راوويستلى چې ستاسو خداى اوسم. <

د قورح، داتان او ابيرام ياغي كېدل

(۱) - (۲) د یصهار زوی قورح چې د لاوي د زوی قهات اولاده وه

د حضرت موسیٰ د مشرۍ په ضد سرکشي وکړه. هغه د روپين د قبيلې د دريو غړو يعنې د الياب د زامنو داتان او ايرام او اون د فالت زوی او د نورو دوه سوه پنځوسو مشهورو اسراييلي مشرانو سره چې د قوم له خوا ټاکل شوي وو يوځای شو. (۳) هغوی حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته ورغلل او وپې ويل: >تاسو ولې داسې فکر کوئ چې د نورو څخه بهتر یی؟ د قوم ټول غړي د څښتن مقدس خلک دي او څښتن زمونږ ټولو سره مل دی. نو موسیٰ، بیا ولې خپل ځان د څښتن د قوم څخه لوړ گڼې؟ <

(۴) کله چې حضرت موسیٰ دا خبرې واورېدلې، په ځمکه باندي پرمخې پرېوت. (۵) بیا هغه قورح او د هغه پيروانو ته داسې وفرمایل: >سبا سهار به څښتن مونږ ته هغه نفر راوښايي چې د خپل کاهن په توگه يې انتخاب کړی دی او هغه نفر به پرېردي چې نژدې ورشي. (۶) - (۷) قورح، اوس باید ته او ستا پيروان داسې کار وکړئ: يو خو د اور لوبني راپيدا کړئ، د سکرو او خوشبویی څخه يې ډک کړئ او مقدسې خېمې ته يې نژدې راوړئ. بیا به وگورو چې څښتن زمونږ څخه څوک انتخاب کړی دی. قورح، دا ځل تاسو لاويانو له خپل حد څخه تېری کړی دی! <

(۸) حضرت موسیٰ د قورح سره خپلو خبرو ته دوام ورکړ: >ای لاويانو، واورئ! (۹) تاسو فکر کوئ چې دا وړه خبره ده چې د اسراييلو خدای تاسو د خپل قوم څخه انتخاب کړي یی د دې دپاره چې هغه ته ورنژدې شی، په مقدسه خېمه کې خپل کار وکړئ او د

قوم خدمت وکړئ؟ (۱۰) څښتن تاسو ته یو ځانگړی مسئولیت در په غاړه کړی دی او اوس فکر کوئ چې تاسو به هم کاهنان شئ. (۱۱) تا او ستا پیروانو د څښتن په مقابل کې سرکشي کړې ده، د حضرت هارون په مقابل کې مو نه ده کړې.

(۱۲) بیا حضرت موسیٰ داتان او ابیرام راوغوښتل، مگر هغوی بېرته دا پیغام ورولبړه: <مونږ نه راځو! (۱۳) آیا دا کافي نه ده چې مونږ دې د مصر د حاصلخیزې ځمکې څخه راوستلو چې دلته په دښته کې مو ووژنې؟ اوس ته غواړې چې په مونږ باندې خپل ځان بادار کړې؟ (۱۴) بله دا چې تا مونږ حاصلخیزې ځمکې ته رانه وستلو او نه دې مونږ ته هغه ځمکه د خپل ملکیت په توگه راکړه چې پتې او د انګورو باغونه په کې دي او اوس هڅه کوې چې مونږ وغولوې. مونږ به رانه شو.>

(۱۵) حضرت موسیٰ ډېر په قهر شو او څښتن ته یې وفرمایل: <د هغوی نذرانې مه قبلوه! ما د هغوی سره هیڅ غلطي نه ده کړې. حتی د هغوی څخه مې یو خر هم نه دی اخیستی.>

(۱۶) بیا حضرت موسیٰ قورح ته وفرمایل: <سبا ته او ستا دوه سوه پنځوس تنه پیروان باید د حضرت هارون سره د څښتن حضور ته مقدسې خېمې ته لاړ شئ. (۱۷) تاسو هر یو د ځان سره خپل د اور لوبنی چې خوشبويي په کې وي یوسئ او څښتن ته خوشبويي وړاندې کړئ.>

(۱۸) نو بله ورځ هغوی هر یو خپل د اور لوبنی واخیست او بل

شوي سکاره او خوشبويي يې په کې واچول او د حضرت موسیٰ او حضرت هارون سره د مقدسې خیمې د دروازې په خوله کې ودرېدل.

۱۹) بيا قورح ټول قوم راغونډ کړ او هغوی حضرت موسیٰ او

حضرت هارون ته مخامخ د مقدسې خیمې د دروازې په خوله کې

و درېدل. یوناخاپه د خښتن جلال ټول قوم ته ښکاره شو (۲۰) او

خښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمایل: (۲۱) > د دې

خلکو څخه لېرې شی، زه به همدا اوس هغوی ووژنم! <

۲۲) مگر حضرت موسیٰ او حضرت هارون په ځمکه باندې پرمخې

پرېوتل او داسې دعا یې وکړه: >زمونږ خدایه، تا دغو خلکو ته ژوند

ورکړ. ولې د یو سړي د گناه په خاطر ټول قوم ته سزا ورکوي؟ <

۲۳) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲۴) >خلکو ته ووايه

چې د قورح، داتان او ابیرام د خېمو څخه لېرې شي. <

۲۵) حضرت موسیٰ داتان او ابیرام ته ورغی او د اسراییلو نور

مشران ورپسې شول. (۲۶) بيا حضرت موسیٰ قوم ته داسې

خبرداري ورکړ: >د دغو بدکارو خلکو د خېمو څخه لېرې شی! د

هغوی شیانو ته لاس مه وروړئ. که نه، نو د هغوی د گناهونو له کبله

به تاسو هم له منځه لاړ شی. < (۲۷) نو هغوی د قورح، داتان او

ابیرام له خېمو څخه لېرې شول. داتان او ابیرام راوتلي وو او د خپلو

ښځو او ماشومانو سره د خپلو خېمو په دروازو کې ولاړ وو.

۲۸) حضرت موسیٰ قوم ته وفرمایل: >تاسو به په دې پوه شی چې

خښتن زه رالېږلی يم چې دا ټول کارونه وکړم، دا کارونه مې په خپله

خوښه نه دي کړي. (۲۹) که چېرې دا خلک د خدای پاک له سزا
څخه پرته په خپل مرگ مړه شي، د دې معنی^۱ به دا وي چې څښتن
زه نه يم رالېږلی. (۳۰) مگر فرض کړئ څښتن داسې کار وکړي چې
پخوا هيڅکله نه وي شوی. که چېرې ځمکه پرانيستل شي او هغوی
د خپلو ټولو شيانو سره ژوندي تېر کړي ترڅو هغوی ژوندي په
ځمکه کې ښخ شي، بيا به تاسو پوه شئ چې هغوی د څښتن څخه
مخ اړولی دی!

(۳۱) څنگه چې د حضرت موسی^۱ خبرې خلاصې شوې، د داتان او
ايرام د پښو لاندې ځمکه سره جدا شوه (۳۲) او هغوی او د هغوی
کورنۍ يې د قورح د ټولو پيروانو او د هغوی د مالونو سره ژوندي تېر
کړل. (۳۳) نو هغوی د خپلو مالونو سره ژوندي په ځمکه ننوتل.
ځمکه بېرته په هغوی باندې بنده شوه او هغوی له سترگو څخه پناه
شول. (۳۴) کله چې د اسراييلو ټولو خلکو چې په هغه ځای کې وو
د هغوی فريادونه واورېدل، نو وتښتېدل. هغوی چيغې ووهلې:
>تښتئ، کېدای شي چې ځمکه مونږ هم ژوندي تېر کړي!<

(۳۵) بيا څښتن اور نازل کړ او هغه دوه سوه پنځوس نفره يې چې
څښتن ته يې خوشبويي وړاندې کړې وه، وسوزول.

(۳۶) بيا څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: (۳۷) >د هارون زوی
الغازار ته ووايه چې د سوزېدل شويو خلکو څخه د اور لوبڼي لېرې
کړي او سکاره دې په يو لېرې ځای کې وشيندي. دا لوبڼي مقدس
دي، (۳۸) ځکه چې ماته د خوشبويي د وړاندې کولو دپاره ورڅخه
کار اخيستل شوی و. هغه په چا باندې په خټک وټکوه چې د

قربانگاه دپاره نری پوښ ورڅخه جوړ شي. هغه خلک د خپلې گناه له کبله مړه شول او اوس به د هغوی د اور لوبني د پاتې خلکو دپاره یو خبرداری وي. <

٤٠-٣٩ لکه څنگه چې څښتن العازار کاهن ته د حضرت موسیٰ په وسیله فرمایلي وو هغه لوبني راټول کړل او په یو چا باندي یې په خټک وټکول او د قربانگاه دپاره یې ورڅخه نری پوښ جوړ کړ. دا لوبني د اسرایلیانو دپاره یو خبرداری ؤ چې یوازې کاهنان یعنی د هارون اولاده به اجازه لري چې څښتن ته خوشبویی وړاندي کړي. که چېرې بل څوک دا هڅه وکړي، د قورح او د هغه د پیروانو په شان به ورته سزا ورکړل شي.

حضرت هارون قوم ژغوري

٤١ په راتلونکې ورځ د اسرایلو قوم د حضرت موسیٰ او حضرت هارون په ضد شکایت وکړ او ویې ویل: <تاسو د څښتن خلک ووژل! > ٤٢ کله چې هغوی ټول راغونډ شول چې د حضرت موسیٰ او حضرت هارون په ضد احتجاج وکړي، حضرت موسیٰ او حضرت هارون د مقدسې خیمې په لور مخ واړاوه او ویې لیدل چې خیمه ناڅاپه په ورپڅ کې پټه شوه او د څښتن جلال ښکاره شو. ٤٣ نو حضرت موسیٰ او حضرت هارون د خیمې مخې ته ورغلل ٤٤ او هلته څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ٤٥ <شاته شی! زه دا اسرایلیان دلته ځای په ځای له منځه وړم. >

هغوی دواړه په ځمکه باندي پرمخې پرېوتل. ٤٦ بیا حضرت

موسیٰ هارون ته وفرمايل: >خپل د اور لوبنی راواخله او په هغه کې د قربانگاه څخه سره سکاره واچوه او په سکارو باندې لږه خوشبويي واچوه. بيا د هغه سره سمدستي خلکو ته ورشه او د هغوی دپاره کفاره ادا کړه. ژر شه! ځکه چې څښتن ډېر په قهر دی او وبا لا د مخکې څخه شروع شوې ده! < (٤٧) نو څنگه چې حضرت موسیٰ فرمایلي وو حضرت هارون هماغسې وکړل او د خلکو منع ته یې ورمونده کړه. وبا لا مخکې په خلکو کې شروع شوې وه، خو حضرت هارون خوشبويي وړاندې کړه او د هغوی دپاره یې کفاره ادا کړه. (٤٨) هغه د مړو او ژونديو ترمنځ ودرېد او وبا بنده شوه. (٤٩) مگر ١٤٧٠٠ تنه اسراييليان مړه شوي وو، پرته له هغو خلکو څخه چې د قورح او د هغه د پيروانو سره مړه شوي وو. (٥٠) کله چې وبا ودرېدله، حضرت هارون بېرته د مقدسې خېمې دروازې ته حضرت موسیٰ ته ورستون شو.

د حضرت هارون امسا

١٧ (١) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (٢) >د اسراييلو خلکو ته ووايه چې دولس امساگانې درکړي يعنې د هرې قبيلې د مشر څخه يوه يوه دانه. د هر سړي نوم د هغه په امسا باندې وليکه (٣) او بيا د هارون نوم د لاويانو په امسا باندې وليکه. د هر قبيلوي مشر دپاره دې يوه يوه امسا وي. (٤) دا امساگانې په مقدسه خېمه کې د لوظ د صندوق په مخ کې چېرته چې زه تاسو سره ملاقات کوم کېږده. (٥) بيا به د هغه نفر امسا غوتی ونيسي چې زه یې انتخابوم. په دې ډول به ستاسو په ضد د دغو اسراييليانو پرله پسې شکايتونو

ته د پای ټکی کېږدم.

⑥ حضرت موسیٰ د اسرایلیانو سره خبرې وکړې او د هغوی هر یو مشر حضرت موسیٰ ته امسا ورکړه، یعنې د هرې قبیلې څخه یوه یوه دانه چې ټولې دولس وې او د حضرت هارون امسا هم په کې شامله وه. ⑦ بیا حضرت موسیٰ ټولې امساگانې په خېمه کې د څښتن د لوظ د صندوق مخې ته کېښودلې.

⑧ په سبا ورځ کله چې حضرت موسیٰ خېمې ته ورننوت، هغه ولیدل چې د حضرت هارون امسا چې د لاوي د قبیلې نمایندګي یې کوله تبغ وهلی. هغې غوټی کړې وې، ګلان یې نیولي وو او بادام یې کړي وو! ⑨ حضرت موسیٰ هغه دولس امساگانې له خېمې څخه راوووستلې او خلکو ته یې وربنکاره کړې. هر مشر خپله امسا راپیدا کړه او هغه یې واخیسته. ⑩ مګر څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <د هارون امسا بېرته د لوظ صندوق ته مخامخ کېږده! پرېږده چې هغه هلته پاتې وي او د هغه چا دپاره چې د سرکشی کولو په باره کې فکر کوي د خبرداري په توګه وي. که چېرې دا خلک زما په هکله شکایت بس نه کړي نو زه به یې له منځه یوسم.> ⑪ لکه څنګه چې څښتن امر کړی ؤ، حضرت موسیٰ هماغسې وکړل.

⑫ اسرایلیانو حضرت موسیٰ ته فریاد وکړ او ویې ویل: <مونږ مړه کېږو! زموږ دپاره کوم امید نشته، مونږ ټول له منځه ځو!> ⑬ حتی هر څوک چې مقدسې خېمې ته ورنژدې شي هغه به مړ شي. نو مونږ ټول به مړه شو!>

۱۸ (۱) شبنن حضرت هارون ته داسې وفرمایل: >هرڅه چې

په مقدسه خېمه کې پېښېږي ته، ستا زامن او نور لاویان د هغو په مقابل کې مسئولیت لری خو څه چې کاهنان کوي د هغه په مقابل کې ته او ستا زامن مسئولیت لری. (۲) خپل خپلوان یعنې لاویان راوله چې ستا سره کار وکړي او ستا او ستا د زامنو سره د خېمې په کار کې مرسته وکړي. (۳) هغوی به تاته مسئول وي او د مقدسې خېمې ټولې وظیفې به ترسره کوي، خو هغوی باید د قربانی ځای یا هغو پاکو شیانو ته چې په مقدس ځای کې دي نژدې ورنه شي. که چېرې دا کار وکړي هغوی او تاسو دواړه به ووژل شی. (۴) هغوی باید ستاسو سره کار وکړي او د خېمې د ټولو کارونو په اړه دې خپل مسئولیت ترسره کړي، مگر بل هیڅوک نه شي کولی چې تاسو سره کار وکړي. (۵) یوازې ته او ستا زامن باید د مقدس ځای او د قربانی د ځای دپاره وظیفې اجرا کړی، ترڅو زما قهر بیا د اسرايیلو په قوم باندې نازل نه شي. (۶) دا زه یم چې ستاسو خپلوان لاویان مې تاسو ته د مرستیالانو په توګه د اسرايیلیانو څخه انتخاب کړي دي. هغوی ماته وقف شوي دي، ترڅو وکولی شي چې په مقدسه خېمه کې خپلې وظیفې سرته ورسوي. (۷) مګر یوازې ته او ستا زامن کولی شی چې د قربانی په ځای او ډېر مقدس ځای کې د کاهنانو په توګه خدمت وکړی. د کاهنانو په توګه ستاسو کار زما له خوا تاسو ته یو سوغات دی او که بل څوک هڅه وکړي چې دا کار وکړي، هغه باید ووژل شي.<

۸ خښتن حضرت هارون ته وفرمايل: >دا په ياد وساته چې زه تاته هغه نذرانې درکوم، يعنې هغه ټولې خاصې نذرانې چې اسراييليان يې ماته راکوي او د قربانيو په توگه نه سوزول کېږي. زه هغه تا او ستا اولادې ته د هغې برخې په توگه درکوم چې تل تر تله به درکول کېږي. ۹ د ډېرو مقدسو نذرانو څخه چې په قربانگاه باندې نه سوزول کېږي، دا لاندینې نذرانې ستاسو دي: د غلې دانې نذرانې، د گناه نذرانې او د تاوان نذرانې. هر څه چې ماته د يوې مقدسې نذرانې په توگه وړاندې کېږي ستا او ستا د زامنو دي. ۱۰ څرنگه چې دا شیان مقدس دي نو بايد په مقدس ځای کې وخوړل شي، مگر يوازې نارينه اجازه لري چې هغه وخوري.

۱۱ برسېره پردې، نورې خاصې نذرانې چې اسراييليان يې ماته وړاندې کوي هغه به ستا وي. هغه به د تل دپاره تا، ستا زامنو او ستا لورگانو ته درکوم. ستا د کورنۍ هر غړی چې په مذهبي لحاظ پاک وي هغه خوړلی شي.

۱۲ د هغو ټولو اولنيو بنو محصولاتو څخه چې اسراييليان يې هر کال ماته راکوي زه يې تاسو ته درکوم، يعنې د زيتونو تېل، د انگورو شربت او غلې دانې. ۱۳ د هغوی د پټيو او د انگورو د باغونو د فصلونو اوله برخه هم ستاسو ده. قوم به هغه ماته وړاندې کړي، بيا هر څوک چې ستاسو په کورنۍ کې پاک وي له هغې څخه لږه

١٤ هرڅه چې په اسراييلو کې يې له کوم قيد او شرط څخه ماته وقف شوي وي ستاسو به شي.

١٥ په هرې اسراييلي کورنۍ کې مشر زوی او د هغوی د رمو او يادو اولني زېږېدلي نران حيوانات زما دي. مگر مشر زوی او هر

١٦ اولنی زېږېدلی ناپاک نر حيوان بايد بېرته په بيه واخيستل شي. د مشر زوی بيه به چې لږ تر لږه د يوې مياشتې وي پنځه مثقاله سپين زر وي چې وزن يې د مقدس ځای د اندازې په مطابق وي.

١٧ مگر د غواگانو، مېږو او وزو اولني زېږېدلي بچي بېرته په بيه نه اخيستل کېږي. هغه بېخي زما دي او بايد قرباني شي. وينه يې په قربانگاه باندې وشيندئ او وازگه يې د داسې نذرانې په توگه

وسوزوئ چې په اور باندې تيارېږي، دا بوی په څښتن باندې ښه لگېږي. ١٨ تاسو کولی شئ چې د دې حيواناتو غوښه وخورئ لکه څنگه چې د خاصې نذرانې سينه او شاتنی ښي پښه خوړلی شئ.

١٩ هغه ټولې خاصې نذرانې چې اسراييليان يې ماته وړاندې کوي هغه به تل تا، ستا زامنو او لورگانو ته درکوم. دا يو نه ماتېدونکی لوظ دی چې زه يې تا او ستا د اولادې سره کوم.

٢٠ تاسو ته به په اسراييلو کې ځمکه درنه کړل شي چې ستاسو ميراث شي او نه به د جايداد کومه برخه درکړل شي. زه څښتن يم او زه ستاسو دپاره هم برخه يم او هم ستاسو ميراث.

Ⓜ۲۱ خښتن حضرت هارون ته وفرمايل: <د اسراييليانو لس فيصده فصلونه او د هرو لسو نويو زېږېدلو حيواناتو څخه يو حيوان زما دی. مگر دا ټول لاویانو ته د هغوی د کار او خدمت په بدل کې چې په مقدسه خېمه کې يې کوي ورکوم. Ⓜ۲۲ نور اسراييليان بايد خېمې ته ورنژدې نه شي او په دې ډول دې خپل ځانونه د مرگ سزا ته نه جوړوي. Ⓜ۲۳ له همدې وخت څخه به يوازې لاویان په خېمې باندې پام کوي او د هغې پوره مسؤليت به په غاړه اخلي. دا دايمي اصول دی چې ستاسو په اولادې باندې به هم عملي کيږي. لاویان بايد په اسرايلو کې خپله ځمکه ونلري. Ⓜ۲۴ د هغې په ځای به هغوی ته هغه حاصلات او هغه نوي زېږېدلي حيوانات ورکول کيږي چې اسراييليان يې ماته وړاندې کوي.>

هغه عشر چې لاویان يې بايد ورکړي

Ⓜ۲۵ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: Ⓜ۲۶ <لاویانو ته داسې ووايه: کله چې تاسو د اسراييليانو څخه د حاصلاتو او نوي زېږېدلو حيواناتو عشر واخلي، بايد د هغو عشر ما خښتن ته وړاندې کړئ. Ⓜ۲۷-Ⓜ۲۸ لکه څنگه چې اسراييليان ماته د غلو دانو او د انگورو د شربت برخه راکوي، نو تاسو هم بايد د هغه ټول عشر څخه چې د اسراييليانو څخه يې اخلي يوه برخه ماته د نذرانې په توگه جدا کړئ. هغه بايد هارون ته ورکړل شي. Ⓜ۲۹ نو څه چې تاسو اخلي، ډېره بڼه برخه به يې زما وي.>

٣٠) كله چې تاسو ډېره بڼه برخه وړاندې كړه نو كولى شئ چې

پاتې برخه يې خپل ځان ته وساتئ، لكه څنگه چې دهقان د نذرانې

له وركولو څخه وروسته څه چې پاتې شوي وي هغه ساتي. (٣١)

تاسو او ستاسو كورنى كولى شئ چې پاتې شوې برخه په هرځاى كې

وخورئ، ځكه چې دا په مقدسه خېمه كې د كار كولو دپاره ستاسو

اجوره ده. (٣٢) د هغې په خوړلو به تاسو ته سزا نه دركول كيږي په

دې شرط چې تاسو مخكې ماته ډېرې بڼې برخې وړاندې كړې وي.

هغه سوغاتونه او قربانۍ گانې چې قوم يې راوړي بايد مقدسې پاتې

شي او مخكې له دې چې ماته وړاندې شي تاسو د هغو څخه كومه

برخه وخورئ نو وبه وژل شئ. <

د گناه د پاكولو مراسم

١٩) ١) څښتن حضرت موسى^١ او حضرت هارون ته وفرمايل:

٢) > د اسراييلو قوم بايد موسى^١ ته يوه داسې سره غوا راولي چې

كوم عيب په كې نه وي او هيڅكله ورباندې قلبه نه وي شوې. (٣)

هغوى به هغه العازار كاهن ته وركړي، بيا به هغه د كمپ څخه بيرون

وويستل شي او د هغه په حضور كې به حلاله شي. (٤) بيا به

العازار د هغې څخه لږه وينه واخلي او په خپله گوته باندې دې اووه

ځلې د مقدسې خېمې مخې ته وشيندي. (٥) بيا ټوله غوا بايد د

پوستكي، غوښې، وينې او كولمو سره د هغه په مخ كې وسوزول شي.

٦) كاهن دې د صبر د ونې لږ لږگي، د وپلني بوتې او سور تار په

اور كې واچوي. (٧) د مراسمو څخه وروسته دې كاهن خپل كالي

ومينځي او غسل دې وكړي. بيا هغه كولى شي چې بېرته كمپ ته

ننوزي، مگر تر مابنامه پورې به ناپاک پاتې شي. (۸) هغه سړی چې غوا یې سوزولې وي هم باید خپل کالي ومینځي او غسل دې وکړي، مگر هغه به هم تر مابنامه پورې ناپاک پاتې شي. (۹) یو سړی چې ناپاک نه وي د سوزېدل شوې غوا ایرې دې واخلي او د کمپ خڅه دباندې دې په یو پاک ځای کې واچوي. د اسراییلو قوم کولی شي چې دا ایرې د هغو اوبو سره ګډې کړي چې د ګناه د پاکولو په مراسمو کې ورڅخه کار اخیستل کېږي. (۱۰) هغه سړی چې ایرې راټولوي باید خپل کالي ومینځي، مگر تر مابنامه پورې به ناپاک پاتې شي. د اسراییلو قوم او هغه بېګانه خلک چې د دوی په منځ کې اوسېږي باید تل د دې قانون اطاعت وکړي.

د مري سره لګېدل

(۱۱) که چېرې څوک یو مري ته لاس وروړي، اووه ورځې به ناپاک وي. (۱۲) مگر که چېرې په دریمه ورځ او بیا په اوومه ورځ په هغو اوبو باندې چې د غوا ایرې ورسره ګډې وي خپل ځان پاک کړي، هغه به پاک شي. که په هغو ورځو کې خپل ځان پاک نه کړي، نو ناپاک به پاتې شي. (۱۳) که چېرې څوک مري ته لاس وروړي او خپل ځان پاک نه کړي هغه ناپاکه پاتې کېږي، ځکه چې د پاکوالي اوبه ورباندې نه دي اچول شوې. هغه نفر مقدسه خېمه ناپاکه کړې او د اسراییلو د قوم څخه باید وشړل شي.

(۱۴) په هغه حالت کې چې یو نفر په خېمه کې مړ شي، نو هغه څوک چې د هغه نفر د مرګ په وخت کې په خېمه کې وي یا څوک

چې خېمې ته ورننوزي هغه به اووه ورځې ناپاک وي. (۱۵) هر منگي او لوبښې چې په خېمه کې وي او سرپوښ ونلري، هغه ناپاک کيږي. (۱۶) که چېرې څوک د يو داسې نفر مړي ته لاس وروړي چې په وسله باندې وژل شوی وي يا په خپل مرگ مړ شوی وي يا که چېرې د انسان هډوکي يا قبر ته لاس وروړي، هغه به اووه ورځې ناپاک وي.

(۱۷) - (۱۸) مخکې له دې چې هغه نفر له نجاست څخه پاک شي، يو څوک چې پاک وي بايد د سوزول شوې غوا لږې ايرې واخلي او د چينې د اوبو په يو لوبښي کې دې هغه ولري. همدا نفر بايد د وېلني د بوتې يوه څانگه په اوبو او ايرو کې غوټه کړي، بيا دې هغه په خېمه او هرڅه چې په هغې کې دي او د هر هغه چا په شمول چې په خېمه کې ؤ وشيندي. که چېرې هغه د انسان هډوکي يا قبر يا مړي ته لاس وروړی وي، هغه اوبه بايد په هغه نفر باندې وشيندل شي. (۱۹) هغه نفر چې پاک وي په ناپاکه نفر باندې دې په دريمه او اوومه ورځ هغه اوبه وشيندي. په اوومه ورځ هغه نفر چې پاکيږي بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي نو ماښام به هغه پاک شي.

(۲۰) که چېرې يو نفر په مذهبي لحاظ ناپاک وي او خپل ځان پاک نه کړي هغه ناپاک پاتې کيږي، ځکه چې په هغه باندې د پاکوالي اوبه نه دي اچول شوې. هغه مقدسه خېمه ناپاکه کړې او د اسراييلو د قوم څخه بايد وشړل شي. (۲۱) دا قوانين به هيڅکله بدل نه شي. کوم نفر چې د پاکوالي په خاطر هغه اوبه شيندي بايد خپل کالي هم ومينځي. که څوک دې اوبو ته لاس وروړي هغه به تر ماښامه پورې ناپاک

وي. (۲۲) يو ناپاک نفر چې هر شي ته لاس وروړي هغه شی به ناپاک شي او که بل نفر هغه شي ته لاس وروړي، هغه به هم تر مانېامه پورې ناپاک وي.<

د گټ څخه اوبه جاري کيږي

۲۰ (۱) د اسراييلو ټول قوم د کال د اولې مياشتې په دوران کې د صين دښتې ته راوړسېد او په قادش کې يې خېمې ودرولې. دا هغه ځای ؤ چې مريم په کې مړه شوه او ښځه کړای شوه.

(۲) په کوم ځای کې چې هغوی خېمې ودرولې وې هلته اوبه نه وې، نو خلک د حضرت موسیٰ او حضرت هارون په ضد راغونډ شول. (۳) هغوی حضرت موسیٰ ته شکايت وکړ او ويې ويل: <دا به ښه وای چې مونږ د نورو اسراييليانو سره د څښتن په حضور کې مړه شوي وای. (۴) تا ولې دې دښتې ته راوستلو؟ يوازې د دې دپاره چې د خپلو حيواناتو سره دلته مړه شو؟ (۵) ولې دې مونږ له مصر څخه دې خوار ځای ته چې هيڅ شی په کې نه شنه کيږي راوستلو؟ دلته نه غله شته، نه اينځران، نه انگور او نه انار. حتی د څښلو اوبه هم دلته نشته!>

(۶) حضرت موسیٰ او حضرت هارون د خلکو څخه لېرې لاړل او د مقدسې خېمې په دروازه کې ودرېدل. هغوی په ځمکه باندي پرمخې پرېوتل او د څښتن جلال ورته ښکاره شو. (۷) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۸) <هغه امسا چې د لوظ د صندوق

په مخ کې پرته ده راواخله او بیا ته او هارون ټول قوم راغونډ کړی. د هغو ټولو په مخ کې هغه گټ ته وویي چې اوبه ورڅخه جاري شي. په دې ډول به ته د گټ څخه خلکو او د هغو حیواناتو ته د څښلو دپاره اوبه راوباسي. <

۹ نو حضرت موسیٰ لار او څنگه چې څښتن ورته حکم کړی و، امسا یې راواخیستله. ۱۰ هغه او حضرت هارون ټول قوم د گټ مخې ته راغونډ کړ او حضرت موسیٰ ورته وفرمایل: <ای سرکشو خلکو، واورئ! آیا مونږ باید تاسو ته د دې گټ څخه اوبه راوباسو؟ > ۱۱ بیا حضرت موسیٰ امسا پورته کړه او گټ یې دوه ځلې ورباندې وواهه او د هغه څخه د اوبو یوه لویه ویاله جاري شوه او ټولو خلکو او حیواناتو هغه وڅښلې.

۱۲ مگر څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ورتل او ورته ویې فرمایل: <څرنګه چې تاسو په ما باندې اعتماد ونه کړ چې د اسراییلو د خلکو په مخکې زما د پاک قدرت احترام وکړئ نو تاسو به ونشئ کولی چې هغوی هغې خاورې ته بوځئ چې د هغې د ورکولو وعده مې د هغوی سره کړې ده. >

۱۳ دا پېښه په مریبه کې وشوه، یعنې هغه ځای چې اسراییلیانو په کې د څښتن په ضد شکایت وکړ او څښتن هغوی ته خپل مقدس توب وروښود.

اسراییلیانو ته اجازه نه ورکول کېږي چې د ادوم څخه تېر

١٤ حضرت موسیٰ د قادش څخه د ادوم پادشاه ته استازي ولېږل چې دا پیغام ورته ورسوي: <مونږ اسراییلیان ستاسو خپل خپلوان یو او تاسو خبر یی چې په مونږ باندې څومره سختی تېرې شوي، ١٥ څنگه زمونږ نیکونه مصر ته لاړل او مونږ د ډېرو کلونو دپاره هلته اوسېدلو. مصريانو زمونږ د نیکونو او زمونږ سره بده رویه وکړه ١٦ او مونږ څښتن ته د مرستې دپاره فریاد وکړ. هغه زمونږ فریاد واورېد او فرېښته یې راولېږله او مونږ یې د مصر څخه راوویستلو. اوس مونږ په قادش کې یو چې دا یو ښار دی چې ستاسو د سیمې سره سرحد لري. ١٧ مهرباني وکړئ مونږ ته اجازه راکړئ چې ستاسو له هېواد څخه تېر شو. مونږ به خپله لاره نه خوشې کوو او ستاسو پتیو او د انګورو باغونو ته به نه ورننوزو او ستاسو د کوهیانو څخه به هیڅ اوبه ونه څښو. مونږ به په عمومي لاره باندې څو ترڅو ستاسو د سیمې څخه ووزو.>

١٨ مگر ادومیانو په ځواب کې وویل: <نه، مونږ به تاسو پرېږدو چې زمونږ د هېواد په لاره باندې لاړ شئ! او که چېرې تاسو د دې کار هڅه وکړئ، مونږ به ووزو او حمله به در باندې وکړو.>

١٩ د اسراییلو خلکو وویل: <مونږ به په عمومي لاره باندې څو او که مونږ یا زمونږ حیواناتو ستاسو اوبه وڅښلې، مونږ به یې بیه درکړو. مونږ یوازې غواړو چې تېر شو.>

٢٠ مگر ادومیانو بیا وویل: <مونږ یې نه منو!> او هغوی د یو

قوي لښکر سره ووتل چې د اسراييلو په خلکو باندې حمله وکړي.

﴿٢١﴾ څرنگه چې اډوميانو اسراييليانو ته اجازه ورنه کړه چې د

هغوی د سيمې له لارې تېر شي، نو اسراييليان بېرته ستانه شول او په بله لاره باندې لاړل.

د حضرت هارون وفات کېدل

﴿٢٢﴾ د اسراييلو ټول قوم له قادش څخه لاړ او د هور غره ته

ورسېدل، ﴿٢٣﴾ يعنې د اډوم سرحد ته. په هغه ځای کې څښتن

حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: ﴿٢٤﴾ >هارون به

هغې خاورې ته داخل نه شي چې د هغې د ورکولو وعده مې د

اسراييليانو سره کړې ده. هغه به مړ شي، ځکه چې تاسو دواړو په

مريبه کې زما د حکم څخه سرغړونه وکړه. ﴿٢٥﴾ هارون او د هغه

زوی العازار درسره واخله او د هور د غره سرته يې وخپږوه ﴿٢٦﴾ او

په هغه ځای کې د هارون څخه د کاهنۍ کالي وباسه او العازار ته يې

ورواغونده. هارون به هلته مړ شي.<

﴿٢٧﴾ څه چې څښتن حکم کړی ؤ حضرت موسیٰ هماغسې وکړل.

ټول قوم ورته کتل چې هغوی د هور د غره سرته وختل. ﴿٢٨﴾

حضرت موسیٰ د حضرت هارون څخه د کاهنۍ کالي لېرې کړل او د

هغه زوی العازار ته يې ورواغوستل. حضرت هارون هلته د هور د

غره په سر باندې وفات شو او حضرت موسیٰ او العازار بېرته راکوز

شول. ﴿٢٩﴾ کله چې د اسراييلو ټول قوم خبر شو چې حضرت

هارون وفات شوی دی نو هغوی دېرش ورځې د هغه په مرگ باندې

غم او ژړا وکړه.

اسراييليان کنعانيانو ته په حرمه کې ماتې ورکوي

۲۱ ﴿۱﴾ د عراد کنعانی پادشاه د کنعان په جنوب کې اوسېده او کله چې هغه واورېدل چې اسراييليان د اتاريم کلي ته راروان دي، هغه ورباندې حمله وکړه او د هغو څخه يې ځينې ونيول. ﴿۲﴾ نو اسراييليانو څښتن ته نذر ومانه: <که چېرې ته مونږ په دې خلکو باندې بريالي کړې، مونږ به هغوی او د هغوی ښارونه يې له کوم شرط څخه تاته وقف کړو او هغوی به له منځه یوسو. > ﴿۳﴾ څښتن د دوی دعا قبوله کړه او د هغوی سره يې مرسته وکړه چې په کنعانيانو باندې بريالي شي. نو اسراييليانو هغوی او د هغوی ښارونه بېخي له منځه یوړل او هغه ځای يې د حرمه په نوم یاد کړ.

حضرت موسیٰ یو برنجي مار جوړوي

﴿۴﴾ اسراييليان د هور د غره څخه لاپړل او په هغې لارې باندې روان شول چې سرې بحیرې ته تللې ده، د دې دپاره چې د ادوم د سیمې په شاوخوا باندې راوگرځي. مگر خلکو په لاره کې خپله حوصله له لاسه ورکړه ﴿۵﴾ او د خدای پاک او حضرت موسیٰ په ضد يې خبرې وکړې. هغوی شکایت وکړ: <مونږه مو ولې د مصر څخه راوويستلو چې په دې دښته کې مړه شو، چېرته چې نه ډوډۍ شته او نه اوبه؟ مونږ نور د دې خراب خوراک څخه تنگ شوي یو! > ﴿۶﴾ بیا څښتن په هغوی باندې زهر لرونکي ماران نازل کړل او ډېر اسراييليان يې وچيچل او مړه شول. ﴿۷﴾ خلک حضرت موسیٰ ته ورغلل او ويې ويل: <مونږ گناه کړې ده چې د څښتن او

ستا په ضد مو خبرې کړې دي. اوس خښتن ته دعا وکړه چې دا ماران لېرې کړي. < نو حضرت موسیٰ د خلکو دپاره دعا وکړه. (۸) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: < یو فلزي مار جوړ کړه او د یوې پایې په سر باندې یې څوړند کړه. هر څوک چې چيچل کيږي نو کله چې هغه فلزي مار ته وگوري ژوندی به پاتې کيږي. > (۹) نو حضرت موسیٰ یو برنجي مار جوړ کړ او هغه یې د یوې پایې په سر باندې څوړند کړ. هر څوک به چې مار چيچه هغه به برنجي مار ته کتل نو ژوندی به پاتې کېده.

موآب ته د اسرایلیانو سفر

(۱۰) اسرایلیان روان شول او د اوبوت سره یې خېمې ودرولې. (۱۱) کله چې هغوی له هغه ځای څخه لاړل، د عیسی عباریم په دښته کې د موآب د سیمې ختیځ خواته یې خېمې ودرولې، (۱۲) بیا یې د زارد د خوړ په څنګ کې خېمې ودرولې. (۱۳) بیا له هغه ځای څخه روان شول او د ارنون د سیند په شمال کې په هغې دښتې کې یې چې د اموریانو د سیمې پورې غزېدلې ده خېمې ودرولې. (ارنون د موآبیانو او اموریانو ترمنځ سرحد ؤ.) (۱۴) له همدې کبله د خښتن د جنگونو په کتاب کې ویل شوي دي چې د واهیب ښار او د هغه ویالې د سوفه په سیمه کې دي، د ارنون سیند او (۱۵) د هغه درې د موآبیانو د سرحد تر څنګ پرته دي او د عار تر ښاره پورې رسېدلې دي.

(۱۶) له هغه ځای څخه دوی یو بل ځای ته چې د کوهي په نوم یادېده لاړل، یعنې هغه ځای ته چېرته چې خښتن حضرت موسیٰ ته

و فرمايل: <خلک سره راغونډ کړه چې د خښلو دپاره اوبه ورکړم.>
(۱۷) په هغه وخت کې د اسراييلو خلکو دا روحاني سندره وويله:

>ای کوهيه! راوباسه اوبه خپلې

هرکلی به ورته وايو په سندري

(۱۸) هغه کوهی چې کيندل شوی شهزادگانو له خوا

او د قوم د مشرانو له خوا

دی کيندل شوی په شاهي امسا

او د هغوی په امساگانو باندې<

هغوی له دښتې څخه متانې ته لاړل (۱۹) او له هغه ځایه نحلئیل ته
لاړل او د نحلئیل څخه باموت ته (۲۰) او له باموت څخه هغې درې
ته لاړل چې د موآبیانو په سیمه کې ده او د پیسگاه د غره لاندې ده
او له هغه ځای څخه بنکته دښته لیدل کیږي.

اسراييليان د اموريانو پادشاه سيحون ته ماتې ورکوي

(تثنيه ۲: ۲۶ - ۳۷)

(۲۱) د اسراييلو خلکو د اموريانو پادشاه سيحون ته استازي ورولېږل

چې هغه ته داسې ووايي: (۲۲) <مهرباني وکړئ مونږ پرېږدئ چې

ستاسو په سیمه باندې تېر شو. مونږ به خپله لاره نه خوشې کوو او

ستاسو پټيو او د انګورو باغونو ته به نه ورننوزو او ستاسو د کوهيانو

څخه به هيڅ اوبه ونه څښو. مونږ به په عمومي لاره باندې ځو، ترڅو ستاسو د سيمې څخه ووزو. < ٢٣ > مگر سيحون اسراييليان پرېښودل چې د هغه د وطن له لارې سفر وکړي. د دې په ځای، هغه خپل ټول لښکر سره راغونډ کړ او دښتې ته ووت چې د ياهص ښار ته نژدې په اسراييليانو باندې حمله وکړي. < ٢٤ > مگر اسراييليانو خپل ډېر دښمنان په دې جگړه کې ووژل او د هغوی سيمه يې په جنوب کې د ارنون د سيند څخه نيولې په شمال کې د ييوق تر سيند پورې ونيوله. د ييوق بلې خواته د عمونيانو سيمه وه او د هغوی سرحد ډېر قوي ؤ.

< ٢٥ > نو اسراييليانو د اموريانو ټول ښارونه چې په هغو کې حشبون او د هغه شاوخوا کلي هم شامل وو ونيول او هلته اوسېدل. < ٢٦ > حشبون د اموريانو د پادشاه سيحون پايڅخه ؤ. سيحون د موآب د پخواني پادشاه سره جگړه کړې وه او د ارنون د سيند پورې يې د هغه ټوله خاوره نيولې وه. < ٢٧ > په دې سبب شاعران وايي:

>راشئ حشبون ته يعنې ښار ته د سيحون پادشاه!

غواړو هغه بېرته آباد ووينو!

< ٢٨ > په يو وخت کې د حشبون له دغه ښاره

د سيحون لښکرې لارې مخکې لکه اور

په موآب کې يې برباد کړ د عار ښار

کړې بربادې يې غونډۍ ارنون د پاسه

۲۹ افسوس په تاسو موآبيانو باندې!

ای د کموش عبادت کوونکو برباد شوی تاسې!

ستاسو خدای پرېښودل خلک چې مهاجر شي

ښځې شولې اسیرانې د اموریایي پادشاه په لاس

۳۰ مگر اوس ده برباد شوې اولاده د هغوی

په ټوله لاره د حشبون نه تر دیبونه پورې

تر نوفح چې ده میدبا ته نژدې <

۳۱ نو اسرائیلیان د اموریانو په سیمه کې اوسېدل. ۳۲ نو حضرت

موسی' یو څو نفره ولېږل چې د یعزیر په ښار باندې د حملې دپاره

یوه ښه لاره راپیدا کړي. اسرائیلیانو هغه ښار او د هغه شاوخوا کلي

ونیول او هغه اموریان چې هلته اوسېدل هغوی یې وشرل.

اسرائیلیان د باشان پادشاه عوج ته ماتې ورکوي

(تثنیه ۳: ۱ - ۱۱)

۳۳ بیا اسرائیلیان راوگرځېدل او د باشان په لاره باندې روان شول.

د باشان پادشاه عوج د خپلو ټولو لښکرو سره روان شو چې په

ادرعي کې په هغوی باندې حمله وکړي. ۳۴ خښتن حضرت

موسی' ته وفرمايل: <د عوج خڅه مه وپرېره. زه به تاته په هغه، د هغه په ټولو خلکو او خاوره باندې بری درکړم. د هغه سره هغه کار وکړه چې د اموريانو د پادشاه سره دې چې حشبون يې پايښت و کړی و. > (٢٥) نو اسراييليانو عوج، د هغه زامن او د هغه ټول خلک ووژل، يو هم ژوندي پاتې نه شو او بيا يې د هغه خاوره ونيوله.

د موآب پادشاه بلعام راغواړي

٢٢ (١) اسراييليان د هغه ځای خڅه روان شول او د موآب په ډاگونو کې د اردن د سيند ختيځ خواته اريحا ته مخامخ يې خپمې ودرولې.

(٢) - (٣) کله چې د موآب پادشاه بالاق د صفور زوی واورېدل چې اسراييليان څومره ډېر وو او د اموريانو سره يې څه کړي وو، نو هغه او د هغه خلک ډېر سخت ووېرېدل. (٤) - (٥) موآبيانو د مديانيانو مشرانو ته وويل: <هرڅه چې زمونږ په شاوخوا کې دي دا لوی لښکر به هغه داسې ژر له منځه يوسي لکه يو غويی چې په پټي کې واښه خوري.> نو بالاق پادشاه استازي ولېږل چې د بعور زوی بلعام چې د فرات سيند ته نژدې د فتور په ښار کې په خپل اصلي وطن کې اوسېده راوغواړي. هغوی دغه پيغام د بالاق خڅه هغه ته راوړ: <زه ستا مرستې ته اړتيا لرم. د مصر خڅه يو لوی قوم راغلی دی او خلک يې په هرځای کې خپاره شوي دي او زما سيمې ته نژدې اوسېږي. (٦) هغوی ډېر قوي دي او مونږ ورته ماتې نه شو ورکولی، نو آيا ته به راشې او زما دپاره به په هغوی باندې لعنت

ووايې؟ کېدای شي بيا مونږ وکولى شو چې هغوى ته ماتې ورکړو او له دې خاورې څخه يې وشړو. زه پوهېږم چې هر چاته چې ته برکت ورکړې هغه به برکت ومومي، مگر په هرچا باندې چې لعنت ووايې په هغه باندې به لعنت راشي.<

٧ د موآب او د مديان مشران لارل او پيسې يې د ځانه سره واخيستلې چې بلعام ته يې د فال دپاره ورکړي. کله چې هغوى د هغه کور ته ورسېدل، د بالاق پيغام يې ورکړ. ٨ بلعام په ځواب کې وويل: <شپه دلته تېره کړئ او سبا به بېرته تاسو ته د څښتن هغه ځواب راوړم چې ماته يې راکوي.> نو مشران د هغه په کور کې پاتې شول.

٩ په هماغه شپه خداى پاک بلعام ته ورغى او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ستا په کور کې دا خلک څوک دي؟>

١٠ بلعام په ځواب کې وويل: <دا د موآب د پادشاه بالاق استازي دي. هغه دوى رالېږلي دي ١١ چې ما د دې دپاره د ځانه سره موآب ته بوځي چې په هغو خلکو باندې لعنت ووايم چې له مصر څخه هلته راغلي دي. هغوى په ټول وطن کې خپاره شوي دي او دى غواړي چې ويې شړي.>

١٢ مگر خداى پاک په ځواب کې وفرمايل: <د بالاق د استازو سره مه ځه. ما هغو خلکو ته چې له مصر څخه راغلي دي برکت ورکړى دى، نو په هغوى باندې لعنت مه وايه.>

١٣) سهار بلعام د بالاق استازو ته وويل: <بېرته خپل وطن ته لاړ شئ. خښتن ماته اجازه نه راکوي چې تاسو سره لاړ شم.> (١٤) نو هغوی لاړل او بالاق ته يې وويل چې بلعام د راتگ څخه انکار وکړ.

١٥) بيا بالاق زيات شمېر مشران ورولبړل چې د اولنی ډلې څخه ډېر مهم خلک په کې وو. (١٦) هغوی بلعام ته ورغلل او ورته وېي ويل چې بالاق وايي: <بلعامه، ته بايد خامخا راشې!> (١٧) زه به ډېرې پيسې درکړم او هرڅه چې ته غواړې هغه به وکړم. راشه او زما دپاره په دغو خلکو باندې لعنت ووايه.>

١٨) خو بلعام په ځواب کې وويل: <حتیٰ که چېرې بالاق ماته خپله مانی هم راکړي چې د سرو زرو او سپينو زرو څخه ډکه وي، حتیٰ زه به په يوې ډېرې کوچنی موضوع هم د خپل خښتن خدای د حکم څخه سرغړونه ونه کړم.> (١٩) تاسو کولی شئ چې دلته شپه تېره کړئ لکه څنگه چې هغو نورو تېره کړه. زه به دا معلومه کړم چې خښتن په دې هکله ماته نور څه وايي يا نه.>

٢٠) په هغه شپه خدای پاک بلعام ته وفرمايل: <که چېرې هغه نفر تاته راغلل او درڅخه يې وغوښتل چې ورسره لاړ شې نو ځان تيار کړه او ورسره لاړ شه، مگر يوازې هغه کار به کوي چې زه يې درته وایم.> (٢١) نو بلعام سهار راپاڅېده او په خپله خره باندې يې کته واچوله او د موآبيانو د مشرانو سره لاړ.

بلعام او د هغه خره

۲۲) خدای پاک په قهر شو چې بلعام لار. بلعام په خپلې خړې

باندې سپور ؤ او خپل دوه نوکران یې ورسره وو. د څښتن فرېښته په

لاره کې ودرېدله چې مخه یې ونیسي. ۲۳) کله چې د بلعام خړې د

څښتن فرېښته ولیدله چې په لاره کې ولاړه ده او توره یې په لاس

کې ده، نو لاره یې پرېښودله او په پټي کې روانه شوه. بلعام خره

ووهله چې بېرته یې لارې ته راولي. ۲۴) بیا فرېښته د انگورو د دوو

باغونو په منځ کې په یوه تنگه لاره کې چې دواړو خواو ته یې دېوال

ؤ ودرېدله. ۲۵) کله چې خړې فرېښته ولیدله، هغه دېوال ته دومره

نژدې روانه شوه چې د بلعام پښه په دېوال باندې وسولېدله. بلعام بیا

خره ووهله. ۲۶) فرېښته یو ځل بیا مخکې لاړه او په یو داسې تنگ

ځای کې ودرېدله چې د خړې دپاره بېخي ځای نه ؤ چې ښي یا

چپ خوا ته وگرځي. ۲۷) په دې وخت کې چې کله خړې فرېښته

ولیدله، نو هغه پرېوتله. بلعام په قهر شو او په خپله امسا باندې یې د

خړې په وهلو شروع وکړه. ۲۸) بیا څښتن خړې ته دا توان ورکړ

چې خبرې وکړي او خړې بلعام ته وویل: <ما ستا سره څه کړي دي

چې درې ځلې دې ووهلم؟>

۲۹) بلعام په ځواب کې وویل: <تا راڅخه احمق جوړ کړ! که

چېرې توره راسره وای نو ته به مې همدلته وژلې وای!>

۳۰) خړې په ځواب کې وویل: <زه هماغه خره نه یم چې ټول

عمر راباندې سپور شوی یې؟ آیا مخکې مې کله درسره داسې کار

کړی ؤ؟>

بلعام په ځواب کې وویل: <نه.>

٣١) بيا څښتن د بلعام سترگې پرانيستلې او هغه فرښته يې وليدله

چې د تورې سره په لاره کې ولاړه وه. بلعام خپل ځان پرمخې په ځمکه باندې وغورزاوه. (٣٢) فرښتې وفرمايل: <ولې دې خپله خره درې ځلې ووهله؟ دا زه وم چې ستا لاره مې بنده کړې وه، ځکه چې ته بايد موآب ته لاړ نه شې. (٣٣) که چېرې ستا خرې زه درې ځلې ليدلې نه وای او ودرېدلې نه وای، ما به ته وژلی وای او خره به مې ژوندی پرېښې وای.>

٣٤) بلعام په ځواب کې وويل: <ما گناه وکړه. زه نه پوهېدم چې ته په لاره کې ولاړه وې چې زما مخه ونيسي. که چېرې ته فکر کوې چې دا بده ده چې زه لاړ شم، زه به کور ته ستون شم.>

٣٥) مگر فرښتې وفرمايل: <د دې خلکو سره لاړ شه، مگر يوازې هغه څه به وايې چې زه يې درته وایم.> نو بلعام د هغو مشرانو سره روان شو.

بلاق پادشاه بلعام ته هرکلی وايي

٣٦) کله چې بلعام راروان دی، هغه لاړ چې په عار کې يعنې هغه ښار کې چې د ارنون په سيند باندې د موآب د سرحد سره پروت دی د هغه سره ملاقات وکړي. (٣٧) بلعام ته وويل: <کله چې اول ځل ما راوغوښتلې ولې راغلې؟ آيا تا دا فکر کاوه چې ما نه شو کولی چې پوره انعام درکړم؟>

٣٨) بلعام په ځواب کې وويل: <زه اوس تاته راغلی يم، مگر زه

څه قدرت لرم؟ زه اوس يوازې هغه څه ويلی شم چې خدای پاک يې راته ووايي. < ٣٩ > نو بلعام د بالاق سره د حصوت ښار ته لاړ. < ٤٠ > بالاق هلته غوايان او پسونه قرباني کړل او لږه غوښه يې بلعام او هغو مشرانو ته چې د هغه سره وو، ورکړه.

< ٤١ > بالاق سهار بلعام د بموت بعل ښار ته پورته بوت. د هغه ځای څخه بلعام ځينې اسراييليان ليدلی شول.

د بلعام اول پيغام

٢٣ < ١ > بلعام بالاق ته وويل: < دلته زما دپاره اووه د قرباني ځايونه جوړ کړه، بيا اووه غوايان او اووه پسونه راوله. > < ٢ > څنگه چې بالاق ته ويل شوي وو، هغه هماغسې وکړل او هغه او بلعام په هره قربانگه باندې يو يو غویي او يو يو پسه قرباني کړ.

< ٣ > بيا بلعام بالاق ته وويل: < دلته د خپلې سوزېدونکې نذرانې سره ودرېږه، زه ځم چې وگورم څښتن زما سره د ملاقات دپاره راځي او که نه. هرڅه چې هغه راته ووايي هغه به تاته ووايم. > نو بلعام د غونډۍ سرته يوازې لاړ < ٤ > او خدای پاک د هغه سره ملاقات وکړ. بلعام هغه ته وويل: < ما اووه د قرباني ځايونه جوړ کړي دي او په هر يو باندې مې يو يو غویي او يو يو پسه قرباني کړی دی. >

< ٥ > څښتن بلعام ته يو پيغام ورکړ، بيا يې هغه بېرته ولېږه چې بالاق ته يې ورسوي. < ٦ > نو هغه بېرته لاړ او ويې ليدل چې بالاق

د موآبیانو د ټولو مشرانو سره د خپلې نذرانې په څنگ کې ولاړ دی.

۷ بلعام دا پیغام ورکړ:

د موآب پادشاه بالاق زه راوستلم

له سوریې یې ختیځو غرونو

هغه ویل راشه خبرې وکړه ما دپاره

ته لعنت ووايه په قوم د اسراییلو باندې

۸ څنگه په هغه چا لعنت ووايم

په چا چې خدای لعنت ویلی نه وي؟

څنگه د هغوی په ضد خبرې وکړم

د چا په ضد چې څښتن نه دي کړي؟

۹ لوړو گټانو څخه زه شمه هغوی لیدلی

شمه کتلی هغوی زه د غونډیو څخه

دا یو قوم دی چې اوسیري ځانله

هغوی خپل ځانونه په نورو قومونو کې نه شماری

۱۰ د اسراييلو اولاده ده لکه خاورو په شان

دوی دومره ډېر دي چې حساب يې نه شي

پرېرډه چې مړ شمه زه د خدای د قوم په شان

پرېرډه په سوله کې چې مړ شم د نېکانو په شان <

۱۱ بيا بالاق بلعام ته وويل: <دا څه دې راسره وکړل؟ ما د دې

دپاره راوغوښتلې چې زما په دښمنانو باندې لعنت ووايې. مگر د

هغې په ځای تا هغوی ته برکت ورکړ!>

۱۲ بلعام په ځواب کې وويل: <زه يوازې هغه څه ويلي شم چې

څښتن راته وايي.>

د بلعام دوهم پيغام

۱۳ بالاق بلعام ته وويل: <راځه چې يو بل ځای ته لاړ شو چېرته

چې ته کولی شې يوازې ځينې اسراييليان ووينې، له هماغه ځای

څخه زما په خاطر په هغوی باندې لعنت ووايه.> ۱۴ نو هغه بلعام

د صوفيم پټي ته چې د پيسگاه د غره په سر ؤ بوت. په هغه ځای کې

هم هغه اووه د قرباني ځايونه جوړ کړل او په هر يو باندې يې يو يو

غوی او يو يو پسه قرباني کړ.

۱۵ بلعام بالاق ته وويل: <دلته د خپلې سوزېدونکې نذرانې په

څنگ کې ودرېره او زه به هلته د څښتن سره ملاقات وکړم.>

۱۶) څښتن د بلعام سره ملاقات وکړ او يو بل پيغام يې ورکړ، بيا يې ورته وفرمايل: <لاړ شه او بالاق ته يې ورسوه.> ۱۷) بلعام بېرته لاړ او ويې ليدل چې بالاق د خپلې سوزېدونکې نذرانې په څنگ کې د موآيانو د مشرانو سره ولاړ دی. بالاق پوښتنه وکړه: <څښتن څه وويل؟> ۱۸) بلعام بيا پيغام ورکړ:

<راشه ای بالاقه د صفور زويه

غورډې ونيسه چې څه درته زه وایم

۱۹) خدای د خلکو په شان نه دی چې درواغ ووايي

انسان نه دی چې بدله اراده کړي

رسوي سرته چې کړي کومې وعدې

څه چې وايي هغه کاندي

۲۰) ماته شوې لارښوونه چې زه ورکړم برکت

خدای چې کوم وخت کې برکت ورکوي

هغه زه بېرته گرځولی نه شم

۲۱) کړم پېشگويي چې مستقبل د اسراييلو

به رانه وړي بدبختي او تکليفونه دوی ته

خپل څښتن خدای یې مل دی دوی سره

وايي په جار هغه پادشاه دی د دوی

خدای دوی راوویستل له مصر څخه (۲۲)

په ډېر قوت سره جنگیږي دی هغوی دپاره

هیڅ جادو او کوډې نشته (۲۳)

چې په ضد د اسراییلو وکړي کار

د اسراییلو په باره کې به اوس خلک وایي

وگورئ خدای هغوی ته څه وکړل

دي هغوی د قهر شویو زمریانو په شان (۲۴)

چې دي تیار حملې ته

ترڅو چې ونه خوري خپل ښکار او وینه یې ونه څښي

تر هغې پورې به ونه کړي آرام

نو بالاق بلعام ته وویل: <نه په هغوی باندې لعنت ووايه او نه

ورته برکت ورکوه!>

بلعام په ځواب کې وویل: <ما مخکې تاته وویل چې زه به

هرڅه د څښتن د وينا په مطابق كوم.

د بلعام دريم پيغام

٢٧) بالاق بلعام ته وويل: >ما سره راشه چې يو بل ځای ته دې بوځم. کېدای شي چې خدای تا پرېږدي چې زما دپاره له هغه ځایه په اسراييليانو باندې لعنت ووايې.< ٢٨) نو هغه بلعام د فغور د غره سرته وخېژاوه چې له هغه ځایه ښکته دښتې ته وگوري. ٢٩) بلعام هغه ته وويل: >دلته زما دپاره اووه د قربانی ځایونه جوړ کړه، بیا ماته اووه غوايان او اووه پسونه راوله.< ٣٠) څنگه چې بالاق ته ويل شوي وو هماغسې يې وکړل، هغه په هرې قربانگاه باندې يو يو غویي او يو يو پسه قرباني کړ.

٢٤) ١) بلعام په دې يقين درلود چې څښتن به ورته وفرمايي چې اسراييليانو ته بیا برکت ورکړه. نو هغه د فال څخه هيڅ کار وانه خيست چې معلومه کړي څښتن د هغه څخه څه غواړي چې ويې کړي، لکه څنگه يې چې دوه ځلې مخکې کړي وو. د دې په ځای يې د دښتې خواته وکتل ٢) او د اسراييلو خلک يې وليدل چې قبيله په قبيله يې خپمې ودرولې وې. بیا د خدای پاک روح په هغه باندې نازل شو ٣) او بلعام دا پيغام ورکړ:

>د بعور د زوی بلعام پيغام دی

د هغه چا خبرې چې سترگې يې خلاصې شولې

چې اورېدلی شي خبرې د خدای

شوک چې رویا ویني د مطلق قادر خدای له خوا

شوک چې پرمخې پرېوزي او خلاصې یې دي سترگې

د اسراییلو قومه

ستاسو کمپ دی څومره ښکلی

د خرماگانو د اوږدو قطارونو په شان

د سیند په غاړه د باغونو په شان

چې دي کرلي څښتن د عود د ونو په شان

د سیند په غاړه د صبر د ونو په شان

په دوی به وي باران پرېمانه

په آبي ځمکو کې کړي به خپل تخمونه

له اجاج څخه به لوی د دوی پادشاه وي

وي به سرلوړې پادشاهي د هغه

خدای دوی راوویستل له مصر څخه

په ډېر قوت سره جنگيږي دی هغوی دپاره

خپل دښمنان تباہ کوي هغه

ماتوي د دوی هډوکي

او په غشو هغوی ولي

دغه قوم د قوي زمري په شان دی (۹)

چې ويده وي هيڅوک نه شي کړای جرأت

چې يې راوينس کړي

په هغو به برکت وي څوک چې وايي برکت په اسراييلو

وي لعنت به په هغوی چې لعنت په اسراييلو باندې وايي <

(۱۰) کله چې بالاق دا واورېدل، نو د قهره يې خپل لاسونه سره

ومروړل او ويې ويل: <ما د دې دپاره راوغوښتلې چې زما په دښمنانو باندې لعنت ووايي، مگر تا هغوی ته درې ځلې برکت ورکړ.

(۱۱) اوس څه ورک شه، خپل کور ته لاړ شه! ما ستا سره وعده

کړې وه چې ښه انعام به درکړم، خو څښتن ورڅخه بې برخې

کړې.<

(۱۲) بلعام په ځواب کې وويل: <ما ستا استازو ته چې ماته دې

رالېږلي وو، ويلي وو (۱۳) چې حتی که چېرې ته ماته خپله ماني

چې د سرو زرو او سپينو زرو څخه ډکه ده هم راکړې، بيا هم زه نه شم کولی چې د څښتن د امر په خلاف کوم کار وکړم. زه به يوازې هغه څه وایم چې څښتن يې راته وايي. (۱۴) اوس زه بېرته خپلو خلکو ته ورځم، خو مخکې له دې چې لاړ شم، زه تاته د هغه څه په هکله يو خبرداری درکوم چې اسراييليان به يې يوه ورځ ستا د قوم سره وکړي.

د بلعام څلورم پيغام

(۱۵) بيا بلعام دا پيغام ورکړ:

د بعور د زوی بلعام پيغام دی

د هغه چا خبرې چې سترگې يې خلاصې شولې

(۱۶) چې اورېدلی شي خبرې د خدای

او هغه پوهه مومي د خدای تعالیٰ له خوا نه

څوک چې رويا ويني د مطلق قادر خدای له خوا

څوک چې پرمخې پرېوزي او خلاصې يې دي سترگې

(۱۷) خپلې رويا کې چې څه ما ليدلي

پېښ شوي نه دي لا تر اوسه پورې

خو یوه ورځ به رابنکاره شي لکه ستوري په شان

د اسراییلو یو پادشاه

هغه به تاسو موآبیان ورک کړي

او د شیت ټول قوم به له منځه یوسي

١٨ هغه به ومومي بری په دبنمنانو په ادوم کې

او د هغوی خاوره به کړي خپل ملکیت

خو قوي به اسراییل شي

١٩ پادشاهي به وکړي د اسراییلو پادشاه

د هر ښار پاتې شوي ژوندي خلک

به له منځه یوسي <

٢٠ بیا بلعام په خپله رویا کې عمالیقیان ولیدل او دا پیغام یې ورکړ:

>عمالیک د ټولو قومونو څخه ډېر قوي دی

مگر په آخر کې به هغه د تل دپاره له منځه لاړ شي <

٢١ هغه په خپله رویا کې قینیان ولیدل او دا پیغام یې ورکړ:

> ستاسو ځای د اوسېدلو دی په امن

داسې امن لکه ځاله چې وي جوړه په گټ باندې

مگر تاسو قینیان به شی تباه (۲۲)

آشوریان چې کله تاسو اسیران کړي <

بلعام دغه پیغام ورکړ: (۲۳)

> هیڅوک ژوندی پاتې کېدلی نه شي

که خدای پلان د تباهی ولري

رابه شي له سواحله د قبرسه کشتی گانې (۲۴)

رابه وړي خلک چې کړي فتح آشور او عابر

خو په آخر کې به قبرس په خپله هم برباد شي <

بیا بلعام راپاڅېده او بېرته خپل کور ته روان شو او بالاق هم (۲۵)

لار.

موآبیان اسرائیلیان بې لارې کوي

۲۵ (۱) کله چې اسرائیلیان په شطیم کې اوسېدل، ځینو سړیو د

موآبی بنځو سره زنا کول پیل کړل. (۲) دغو بنځو بیا هغه سړي

هغو مراسمو ته راوبلل چې د هغوی خدایانو ته په کې نذرانې وړاندې کېدلې. هغو سړیو د قربانیو غوښه وخورله او د موآبي خدایانو عبادت یې وکړ. (۳) خښتن په اسرایلیانو باندې په قهر شو ځکه چې هغوی د بل فغور د خدای عبادت کړی و. (۴) نو هغه حضرت موسی^۱ ته وفرمایل: >د اسرایلو ټول مشران بوځه او په رڼا ورځ یې زما په حضور کې اعدام کړه، بیا به زما سخت قهر په اسرایلیانو باندې سوړ شي.< (۵) حضرت موسی^۱ هغو اسرایلیانو ته چې د قاضیانو په توګه یې کار کاوه وفرمایل: >تاسو هر یو باید د خپلې قبیلې هغه نفر ووژئ چې د بل فغور عبادت یې کړی دی.<

(۶) یو اسرایلي سړي د حضرت موسی^۱ او ټول قوم په مخ کې چې هغوی د مقدسې خېمې په دروازه کې ژړل، یوه مدیانی ښځه خپل کور ته راوستله. (۷) د العازار زوی او د حضرت هارون کاهن لمسي فینحاس هغه ولیدل او د خلکو د ګڼې ګونې څخه لار. هغه یوه نېزه راواخیستله (۸) او د هغه سړي پسې خېمې ته ورننوت او د هغه په بدن او د ښځې په ګېډه کې یې ومنډله. په دې ډول خښتن هغه وبا بنده کړه چې اسرایلیان یې له منځه وړل، (۹) مګر وبا لا له مخکې څخه ۲۴۰۰۰ نفره وژلي وو.

(۱۰) خښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمایل: (۱۱) >فینحاس د العازار زوی او د حضرت هارون کاهن لمسي زما قهر چې په اسرایلو باندې راغلی و سوړ کړ. هغه په ما باندې غیرت وکړ نو په دې خاطر مې هغوی تباہ نه کړل. (۱۲) نو ورته ووايه چې زه د هغه سره داسې لوظ کوم چې د همېش دپاره به اعتبار ولري. (۱۳) هغه او د هغه اولاده به

د تل دپاره زما کاهنان وي، ځکه چې هغه د خپل خدای د عزت دپاره غیرت وکړ او د اسرایلیانو دپاره یې کفار ه ادا کړه. <

۱۴) د هغه اسرایلی نوم چې د مدیانی بڼې سره ووژل شو، د سالو زوی زمري ؤ او هغه د شمعون د قبیلې یو مشر ؤ. ۱۵) د بڼې نوم کزبي ؤ. د هغې پلار صور د مدیانیانو د طایفو یو مشر ؤ.

۱۶) څښتن حضرت موسی^۱ ته امر وکړ: ۱۷) > په مدیانیانو باندې حمله وکړه او هغوی ووژنه. ۱۸) دا د هغه بد کار له کبله چې تاسو سره یې وکړ چې په فغور کې یې وغولولئ چې بعل فغور ته عبادت وکړئ او د کزبي له کبله چې د یو مدیانی مشر لور وه او په فغور کې د وبا په وخت کې ووژل شوه. <

د اسرایلیانو دوهمه سرشمېرنه

۲۶) ۱) له وبا څخه وروسته څښتن حضرت موسی^۱ او د

حضرت هارون کاهن زوی العازار ته وفرمایل: ۲) > د اسرایلو د ټول قوم سرشمېرنه د کورنیو په اساس وکړئ، یعنې د هغو ټولو خلکو چې عمر یې شل کاله یا زیات وي او جنگ کولی شي. < ۳) په هغه وخت کې د اسرایلو ټول قوم د موآب په ډاگونو کې اریحا ته مخامخ د اردن د سیند په غاړه خپمې ودرولې وې.

نو حضرت موسی^۱ او العازار کاهن د اسرایلو مشرانو ته د دې سرشمېرنې په باره کې داسې لارښوونه وکړه: ۴) > لکه څنګه چې

څښتن حضرت موسیٰ ته حکم کړی دی هغه ټول اسرایلیان چې
عمر یې شل کاله یا زیات وي وشماری.

دا هغه اسرایلیان دي چې د مصر څخه راوتلي وو:

٥) د روبین د قبیلې څخه (روبین د حضرت یعقوب مشر

زوی ؤ): د حنوک، فلو، ٦) حصرون او کرمي طایفې، ٧)

د دې طایفو شمېر ٤٣٧٣٠ تنه نارینه وو. ٨) د فلو اولاده:

الیاب ٩) او د هغه زامن نموئیل، داتان او ابیرام. (دا هماغه

داتان او ابیرام دي چې د قوم له خوا انتخاب شوي وو، مگر

هغوی د حضرت موسیٰ او حضرت هارون سره مخالفت وکړ

او د قورح د پیروانو سره یوځای شول او د څښتن په مقابل

کې یې سرکشي وکړه. ١٠) ځمکه پرانیستل شوه او هغوی

یې د قورح سره ژوندي تېر کړل. په هماغه وخت کې اور

٢٥٠ تنه له منځه یوړل. هغوی نورو اسرایلیانو ته د

خبرداري په توګه وو. ١١) مگر د قورح زامن ونه وژل

(شول).

١٢) - ١٤) د شمعون د قبیلې څخه ٢٢٢٠٠ تنه وو، هغوی د

نموئیل، یامین، یاکین، زارح او شائول د طایفو څخه وو.

١٥) - ١٨) د جاد د قبیلې څخه ٤٠٥٠٠ تنه وو، هغوی د

صفون، حجي، شوني، ازني، عيري، ارود او ارثیلي د طایفو

څخه وو.

١٩) - ٢٢) د یهودا د قبیلې څخه ٧٦٥٠٠ تنه وو، هغوی د

شيله، فارص، زارح، حصرون او حامول د طایفو څخه وو. د

يهودا زامن عير او اونان په کنعان کې مړه شوي وو.

٢٣-٢٥ د يساکار د قبيلې څخه ٦٤٣٠٠ تنه وو، هغوی د

تولع، فوه، ياشوب او شمرون د طايفو څخه وو.

٢٤-٢٧ د زبولون د قبيلې څخه ٦٠٥٠٠ تنه وو، هغوی د

سارد، ايلون او يحليئيل د طايفو څخه وو.

٢٨ د حضرت يوسف قبيلې چې هغه د دوو زامنو يعنې

منسي او افرایم پلار ؤ.

٢٩-٣٤ د منسي د قبيلې څخه ٥٢٧٠٠ تنه وو، هغوی د

دغو طايفو څخه وو: د منسي د زوی ماخیر طايفه، د هغه د

زوی جلعاد طايفه او د ماخیر د شپږو لمسیو طايفې: ايعزر،

حائق، اسريئيل، شکيم، شميداع او حافر. د حافر زوی

صلفحاد هيڅ زامن نه درلودل، مگر پنځه لورگانې يې

درلودلې چې نومونه يې دا وو: محله، نوعه، حجله، ملکه او

ترصه.

٣٥-٣٧ د افرایم د قبيلې څخه ٣٢٥٠٠ تنه وو، هغوی د

شوتالح، باکر، تاحن او د شوتالح د زوی عيران د طايفو

څخه وو.

٣٨-٤١ د بنيامين د قبيلې څخه ٤٥٦٠٠ تنه وو، هغوی د

بالع، اشبيل، احيرام، شفوفام، حوفام او د بالع د دوو زامنو ارد

او نعمان د طايفو څخه وو.

٤٢-٤٣ د دان د قبيلې څخه ٦٤٤٠٠ تنه وو، هغوی ټول

د شوحام د طايفې څخه وو.

٤٤-٤٧ د اشیر د قبيلې څخه ٥٣٤٠٠ تنه وو، هغوی د

یمنه، یشوي، بریعه او حابر او ملکئیل یعنی د بریعه د زامنو د دوو طایفو څخه وو. سارح د اشیر لور وه.

٤٨-٥٠ د نفتالي د قبیلې څخه ٢٥٤٠٠ تنه وو، هغوی د

یاحصئیل، جوني، یصر او شلیم د طایفو څخه وو.

٥١ په لست کې د اسراییلو د ټولو نفرو شمېر ٦٠١٧٣٠ تنه

و.

٥٢ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ٥٣ > د کنعان ځمکه په

دغو قبیلو باندې د هغو نفرو د شمېر په مطابق چې په هرې قبیلې کې

دي ووېشه. ٥٤-٥٦ ځمکه د پچو په اساس ووېشه. لویې قبیلې

ته زیاته برخه او کوچنۍ قبیلې ته کمه برخه ورکړه.<

٥٧ د لاوي په قبیلې کې دا طایفې شاملې وې: جرشون، قهات،

مراري، ٥٨ او همدارنگه د لبني، حبرون، محلي، موشي او قورح

طایفې. قهات د عرام نیکه و. ٥٩ د عرام د بنځې نوم یوکابد و

چې د لاوي د اولادې څخه وه او په مصر کې زېږېدلې وه. د عرام

او یوکابد درې اولادونه وو، یعنی حضرت هارون، حضرت موسیٰ او

مریم. ٦٠ حضرت هارون د ناداب، ابیهو، العازار او ایتامار پلار و.

٦١ مگر ناداب او ابیهو په هغه وخت کې مړه شول کله چې هغوی

خښتن ته ناپاکه اور وړاندې کاوه.

٦٢ د لاوي په قبیله کې ٢٣٠٠٠ تنه نارینه وو او په هغو کې داسې

هلکان هم وو چې عمر یې لږ تر لږه یوه میاشت و. د نورو قبیلو سره

د هغوی نومونه په لست کې نه وو ځکه چې هغوی ته په کنعان کې

خُمکه نه ورکول کېدله.

٦٣ په هغه وخت کې چې اسرایلیانو د موآب په ډاګونو کې د اردن د سیند په بله غاړه اریحا ته مخامخ خېمې ودرولې وې، حضرت موسیٰ او العازار هغوی وشمېرل. ٦٤ د هغو خلکو څخه چې حضرت موسیٰ او حضرت هارون د سینا په دښته کې شمېرلي وو، یو هم ژوندی پاتې نه و. ٦٥ خښتن فرمایلي وو چې پرته د یفنه د زوی کالیب او د نون زوی یوشع څخه نور ټول به په دښته کې مړه شي.

د صلفحاد لورګانې

٢٧ ١ محله، نوعه، حجله، ملکه او ترصه د صلفحاد لورګانې وې. صلفحاد د حافر زوی و، حافر د جلعاد زوی و، جلعاد د ماخیر زوی و، ماخیر د منسی زوی و او منسی د حضرت یوسف زوی و. ٢ یوه ورځ د هغه لورګانې د مقدسې خېمې دروازې ته لاړلې او هلته یې د حضرت موسیٰ، العازار کاهن، د اسرایلو نورو مشرانو او د اسرایلو د ټول قوم سره لیدنه کتنه وکړه. هغوی وویل: ٣ >زمونږ پلار په دښته کې مړ شو او د هغه څخه هیڅ زامن پاتې نه شول. هغه د قورح د پیروانو څخه چې د خښتن په مقابل کې یې سرکشي کړې وه، نه و بلکه هغه د خپلې ګناه له کبله مړ شو. ٤ یوازې په دې خاطر چې هغه هیڅ زامن نه درلودل، ولې زمونږ د پلار نوم له خپلې طایفې څخه ورک شي؟ مونږ ته د خپل پلار د خپلوانو په منځ کې خُمکه راکړئ.<

٥) حضرت موسیٰ د هغوی دعوه خښتن ته وړاندې کړه (٦) او خښتن هغه ته وفرمایل: (٧) >د صلفحاد لورگانې چې څه غواړي هغه صحیح دي. هغوی ته د خپل پلار د خپلوانو په منځ کې ځمکه ورکړه. پرېږده چې د هغه میراث د دوی شي. (٨) اسرایلیانو ته ووايه: کله چې یو سړی بې زویه مړ شي، د هغه لور ته به د هغه ځمکه په میراث پاتې شي. (٩) که چېرې هغه هېڅ لور ونلري، د هغه ورونو ته به ځمکه په میراث پاتې شي. (١٠) مگر که چېرې هغه هېڅ ورونه ونلري، د هغه ترونو ته به ځمکه په میراث پاتې شي. (١١) که چېرې هغه ترونه ونلري، په هغه طایفه کې باید د هغه ترټولو نژدې خپلوان ته د هغه ځمکه ورکړل شي. د اسرایلیو قوم باید دا د یو قانوني شرط په توګه رعایت کړي، لکه څنګه چې ما خښتن تاته حکم وکړ.

یوشع د حضرت موسیٰ په ځای ټاکل کيږي

(تثنیه ٣١: ١ - ٨)

١٢) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: >د عباریم غرونو ته وخپڙه او هغه ځمکه وګوره چې زه یې اسرایلیانو ته ورکوم. (١٣) کله چې ته هغه ووينې، نو د خپل ورور هارون په شان به مړ شې، (١٤) ځکه چې تاسو دواړو د صین په دښته کې زما د امر څخه سرکشي وکړه. هغه وخت چې ټول قوم په مریبه کې زما په ضد شکایت وکړ، تاسو د هغوی په مخکې زما د پاک قدرت احترام ونه کړ. < (مریبه په قادش کې د صین په دښته کې یوه چینه ده.)

١٥) حضرت موسیٰ دعا وکړه: (١٦) >ای خښتن خدایه، ای د

ژوندون سرچینې، زه دعا کوم چې داسې یو نفر وټاکه چې د قوم مشري کولی شي. (۱۷) ستا قوم یو داسې نفر ته اړتیا لري چې په جگړه کې ورته لارښودنه وکړي. که نه، نو هغوی به د داسې مېړو په شان شي چې بې شپونه یو خوا او بل خوا سرگردانه گرځي.

(۱۸) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <د نون زوی یوشع لایق سړی دی، خپل لاس د هغه په سر باندې کېږده. (۱۹) بیا یې د العازار کاهن او اسرایلیانو په مخ کې ودروه او یوشع د هغوی د نوي مشر په توګه وټاکه. (۲۰) د خپلو اختیاراتو څخه دې لږ څه هغه ته ورکړه، ترڅو د اسرایلو ټول قوم د هغه اطاعت وکړي. (۲۱) کله چې د خښتن څخه د لارښوونې د اخیستلو دپاره ضرورت پېښ شي نو یوشع باید العازار ته ورشي. العازار به د اوریم او تمیم په استعمالولو سره د هغه رضا معلومه کړي. په دې ډول به یوشع او د اسرایلو ټول قوم ته معلومه شي چې څه باید وکړي.>

(۲۲) څنګه چې خښتن حضرت موسیٰ ته حکم کړی ؤ، هغه هماغسې وکړل. هغه یوشع د العازار کاهن او د ټول قوم په مخکې ودراره، (۲۳) بیا هغه د یوشع په سر باندې خپل لاس کېښود او هغه یې د اسرایلو مشر وټاکه.

ورځنۍ نذرانې

(هجرت ۲۹: ۳۸ - ۴۶)

۲۸ (۱) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲) <دا حکم د

اسراييلو قوم ته ورسوه او هغوى ته ووايه: گورئ ماته به په ټاکلي وخت کې د نذرانو په خاطر هغه خواړه وړاندې کوي چې په اور باندې تيارېږي. د داسې نذرانې بوى په ما باندې ښه لگيږي. (۳) دا هغه نذرانې دي چې په اور باندې تيارېږي او بايد خښتن ته د ورځنۍ سوزېدونکې نذرانې دپاره وړاندې شي: دوه يو کلن وري چې هيڅ عيب په کې نه وي. (۴) يو وری به په سهار کې قرباني کيږي او بل په ماښام کې. (۵) هر وری بايد د يو کيلوگرام ښو اوږو سره چې يو ليتر د زيتونو سوچه تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. (۶) دا هغه ورځنۍ سوزېدونکې نذرانه ده چې د اول ځل دپاره د سينا د غره په څنگ کې خښتن ته د يوې خوشالوونکې خوشبويۍ په توگه وړاندې شوې وه. (۷) په آخر کې د دغو دوو نذرانو سره يو يو ليتر د انگورو شربت د خښلو د نذرانې په توگه بايد خښتن ته په قربانگه باندې توی شي. (۸) دوهم وری په ماښام کې د غلې دانې او خښلو د هماغه شان نذرانې سره تيار کړئ کوم چې تاسو يې په سهار کې تياروئ. دا يوه داسې نذرانه ده چې په اور باندې تيارېږي او يو داسې بوى دی چې په خښتن باندې ښه لگيږي.

د سبت د ورځې نذرانې

(۹) - (۱۰) د هر سبت په ورځ بايد تاسو د عادي ورځنيو نذرانو څخه علاوه دوه يو کلن وري وړاندې کړئ. په دغو وريو کې بايد هيڅ عيب نه وي. هغه بايد د خښلو د نذرانې او د دوو کيلوگرامه ښو اوږو سره چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي يعنې د غلې دانې د

نذرانې سره يوځای وړاندې شي.

هغه نذرانې چې د مياشتې په اوله ورځ وړاندې كيږي

(۱۱) د هرې مياشتې په اوله ورځ دوه ځوان غوايان، يو پسه او اووه

يو کلن وري چې په ټولو کې هيڅ عيب نه وي، څښتن ته د

سوزېدونکې نذرانې دپاره وړاندې کړئ. (۱۲) درې کيلوگرامه بڼه

اوپر چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي بايد د هر غويي سره د غلې

دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. دوه کيلوگرامه اوپر چې تېل

ورسره گډ وي بايد د پسه سره وړاندې شي (۱۳) او يو کيلوگرام اوپر

چې تېل ورسره گډ وي بايد د هر وري سره وړاندې شي. دا د

سوزېدونکې نذرانې دپاره دي، دا يوه داسې نذرانه ده چې بوی يې په

څښتن باندې بڼه لگيږي.

(۱۴) - (۱۵) د هر غويي سره دوه ليتره، د پسه سره يونيم ليتر او د هر

وري سره يو ليتر د انگورو شربت د څښلو د نذرانې په توگه وړاندې

کړئ. په آخر کې بايد يو وز د گناه د نذرانې په توگه څښتن ته

وړاندې کړئ. دا هغه سوزېدونکې نذرانې دي چې د ورځنيو عادي

نذرانو څخه علاوه بايد د هرې مياشتې په اوله ورځ وړاندې شي.

د فطيرې ډوډۍ د اختر نذرانې

(لاويان ۲۳: ۵ - ۱۴)

(۱۶) د هر کال د اولې مياشتې په څوارلسمه ورځ څښتن ته د احترام

کولو په خاطر د فسحې اختر لمانځئ. (۱۷) په پنځلسمه ورځ به د

فطيرې ډوډۍ اختر وي چې يوه هفته به دوام ومومي. په دې دوران کې بايد فطيره ډوډۍ وخورل شي. (۱۸) د دې اختر په اوله ورځ بايد تاسو د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او په دې ورځ بايد هيڅ ورځنۍ کار ونه کړئ. (۱۹) څښتن ته د سوزېدونکې نذرانې په توگه دوه ځوان غوايان، يو پسه او اووه يو کلن وري چې په ټولو کې هيڅ عيب نه وي وړاندې کړئ. (۲۰) د هر غويي سره بايد درې کيلوگرامه بڼه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. دوه کيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د پسه سره وړاندې شي (۲۱) او يو کيلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د هر وري سره وړاندې شي. (۲۲) همدارنگه يو وز د گناه د نذرانې په توگه وړاندې کړئ او په دې ډول د قوم دپاره کفارۀ ادا کړئ. (۲۳) دا دې د عادي سهارنۍ سوزېدونکې نذرانې څخه علاوه وړاندې شي. (۲۴) په دې ډول د اوو ورځو دپاره هره ورځ د عادي سوزېدونکې نذرانې او د هغې د څښلو د نذرانې څخه علاوه د هغې نذرانې دپاره خواړه تيار کړئ چې په اور باندې تيارېږي. د هغې بوی په څښتن باندې بڼه لگېږي. (۲۵) په اوومه ورځ د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او هيڅ ورځنۍ کار مه کوئ.

هغه نذرانې چې د لو کولو د اختر په دوران کې وړاندې

کيږي

(لاويان ۲۳: ۱۵ - ۲۲)

(۲۶) د لو کولو د اختر په اوله ورځ کله چې تاسو څښتن ته د نوې غلې دانې نذرانه وړاندې کوئ، بايد د عبادت دپاره سره راغونډ شئ

او هيڅ ورځنی کار دې ونه کړای شي. (۲۷) د دوه ځوانو غوايانو، يو پسه او اووه يو کلن وريو سوزېدونکې نذرانه چې ټول بايد يې عيبه وي وړاندې کړی. د هغې خوشبويي په څښتن باندې ښه لگيري.

(۲۸) د هر غويي سره دې درې کيلوگرامه ښه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي او د هر پسه سره دوه کيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي (۲۹) او يو کيلوگرام د هر وري سره. (۳۰) همدارنگه يو وز د گناه د نذرانې په توگه وړاندې کړی او په دې ډول د قوم دپاره کفاره ادا کړی. (۳۱)

دغه نذرانې او د څښلو نذرانه دې د ورځنی سوزېدونکې نذرانې او د غلې دانې د نذرانې څخه علاوه وړاندې شي. گورۍ چې په هغو ټولو حيواناتو کې بايد هيڅ عيب نه وي.

د سرنیو د اختر نذرانې

(لاويان ۲۳: ۲۳ - ۲۵)

۲۹ (۱) هر کال د اوومې مياشتې په اوله ورځ تاسې د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او بايد هيڅ ورځنی کار ونه کړی. په هغې ورځ بايد سرنی ووهل شي. (۲) څښتن ته سوزېدونکې نذرانه يعنې يوه خوشبويي چې په هغه باندې ښه لگيري وړاندې کړی: يو ځوان غويی، يو پسه او اووه يو کلن وري، ټول بايد يې عيبه وي. (۳) د غويي سره بايد درې کيلوگرامه ښه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. دوه کيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د پسه سره وړاندې شي (۴) او يو کيلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د هر وري سره وړاندې

شي. (۵) همدارنگه يو وز د گناه د نذرانې په توگه وړاندې كړئ او په دې ډول د قوم دپاره كفاره ادا كړئ. (۶) دا نذرانې دې د مياشتې د اولې ورځې د عادي سوزېدونكې نذرانې او د هغې د غلې دانې د نذرانې او ورځنۍ سوزېدونكې نذرانې او د هغې د غلې دانې د نذرانې او د خښلو د نذرانې څخه علاوه وړاندې شي. دا هغه نذرانې دي چې په اور باندې خښتن ته تيارېږي او بوى يې په هغه باندې ښه لگيږي.

هغه نذرانې چې د كفارې په ورځ وړاندې كيږي

(لاويان ۲۳: ۲۶ - ۳۲)

(۷) د اوومې مياشتې په لسمه ورځ د عبادت دپاره راغونډ شئ. په دې ورځ روژه ونيسئ او كار مه كوئ. (۸) خښتن ته يوه سوزېدونكې نذرانه وړاندې كړئ، يعنې يوه خوشبويي چې په هغه باندې ښه لگيږي: يو ځوان غويى، يو پسه او اووه يو كلن وري، دا ټول بايد هيڅ عيب ونلري. (۹) د غويي سره بايد درې كيلوگرامه ښه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. دوه كيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د پسه سره وړاندې شي (۱۰) او يو كيلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د هر وري سره وړاندې شي. (۱۱) همدارنگه علاوه د هغه وز څخه چې د خلكو د كفارې دپاره قرباني كيږي، د ورځنۍ سوزېدونكې نذرانې او د هغې د غلې دانې د نذرانې او د خښلو له نذرانې څخه يو وز د گناه د نذرانې په توگه قرباني كړئ.

هغه نذرانې چې د جونگرو په اختر کې وړاندې کېږي

(لاويان ۲۳: ۳۳ - ۴۴)

۱۲) د اوومې مياشتې په پنځلسمه ورځ د عبادت دپاره سره راغونډ شئ. اووه ورځې دا اختر څښتن ته د احترام کولو دپاره ولمانځئ او هيڅ ورځنی کار مه کوئ. ۱۳) په اوله ورځ څښتن ته ديارلس ځوان غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو کلن وري چې په ټولو کې هيڅ عيب نه وي د سوزېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کړئ. د داسې نذرانې بوی په څښتن باندې ښه لگيږي. ۱۴) د هر غويي سره بايد درې کيلوگرامه ښه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې کړئ. دوه کيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د هر پسه سره وړاندې کړئ ۱۵) او يو کيلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د دې څوارلسو وريو څخه د هر وري سره وړاندې کړئ. ۱۶) همدارنگه يو وز د گناه د نذرانې په توگه وړاندې کړئ. دا دې د ورځنی سوزېدونکې نذرانې او د هغې د غلې دانې او څښلو د نذرانې څخه علاوه وړاندې شي.

۱۷) په دوهمه ورځ دولس ځوان غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو کلن وري وړاندې کړئ، دا ټول دې هيڅ عيب ونلري. ۱۸) - ۱۹) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت و.

۲۰) په دريمه ورځ يوولس غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو کلن وري وړاندې کړئ، دا ټول دې هيڅ عيب ونلري. ۲۱) - ۲۲) د هغو

سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

۲۳) په څلورمه ورځ لس غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو کلن وري وړاندې کړئ، دا ټول دې هيڅ عيب ونلري. ۲۴- ۲۵) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

۲۶) په پنځمه ورځ نهه غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو کلن وري وړاندې کړئ، دا ټول دې هيڅ عيب ونلري. ۲۷- ۲۸) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

۲۹) په شپږمه ورځ اته غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو کلن وري وړاندې کړئ، دا ټول دې هيڅ عيب ونلري. ۳۰- ۳۱) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

۳۲) په اوومه ورځ اووه غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو کلن وري وړاندې کړئ، دا ټول دې هيڅ عيب ونلري. ۳۳- ۳۴) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

۳۵) په اتمه ورځ د عبادت دپاره راغونډ شئ او هيڅ ورځنی کار مه کوئ. ۳۶) څښتن ته يو ځوان غويی، يو پسه او اووه يو کلن وري

چې په ټولو کې کوم عیب نه وي د یوې سوزېدونکې نذرانې په توګه وړاندې کړئ. د داسې نذرانې بوی په هغه باندې ښه لګېږي. (۳۷) -
(۳۸) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت و.

(۳۹) دا مقررات د سوزېدونکو نذرانو، د غلو دانو د نذرانو، د څښلو د نذرانو او د سلامتې د نذرانو په باره کې دي چې تاسو یې باید په خپلو ټاکل شویو اخترونو کې څښتن ته ورکړئ. دا د هغو نذرانو څخه علاوه دي کوم چې تاسو یې د نذر د ورکولو یا د رضاکارانه نذرانو په توګه ورکوئ.

(۴۰) نو حضرت موسیٰ د اسراییلو قوم ته هغه ټول شیان وویل چې څښتن ورته حکم کړی و.

د نذر ورکولو قوانین

۳۰ (۱) حضرت موسیٰ د اسراییلو د قبیلو مشرانو ته د څښتن دغه حکمونه ورکړل: (۲) >کله چې یو سړی څښتن ته یو شی نذر ورکوي، یا داسې قسم وخورې چې د ځینو شیانو څخه به ځان لېرې ساتي، نو هغه باید خپله وعده ماته نه کړي، بلکه څه چې یې ویلي دي هغه دې سرته ورسوي.

(۳) که چېرې یوه پېغله چې د خپل پلار په کور کې اوسېږي څښتن ته کوم شی نذر ورکوي یا داسې وعده کوي چې د ځینو شیانو څخه به ځان لېرې ساتي، (۴) که چېرې د هغې پلار له هغې څخه خبر

شي او څه ونه وايي، نو هغه بايد خپل نذر ورکړي يا خپله وعده پوره کړي. (۵) مگر که چېرې د هغې پلار له هغې څخه خبر شي او هغه د نذر ورکولو څخه منع کړي، هغه د خپلې وعده په پوره کولو باندې مجبوره نه ده. څښتن به هغه وبخښي ځکه چې پلار يې منع کړې ده.

(۶) - (۷) فرض کړئ يوې پېغلې څښتن ته نذر منلی وي او يا يې کومه وعده کړې وي او بيا واده شي. که چېرې د هغې مېړه د نذر په هکله وروسته خبر شي او څه ونه وايي نو څه چې هغې ويلې دي هغه دې سرته ورسوي، که هغې يې نيت درلود يا نه. (۸) مگر که چېرې د هغې مېړه ورڅخه خبر شي او هغه د نذر د پوره کولو څخه منع کړي، نو هغه بښځه د خپلې وعده په پوره کولو باندې مجبوره نه ده. څښتن به هغه وبخښي.

(۹) کونډې او طلاق شوې بښځې بايد هر هغه نذر او يا خپله وعده سرته ورسوي چې څښتن سره يې کړې ده.

(۱۰) فرض کړئ يوه واده شوې بښځه څښتن ته يو نذر ومني او يا کومه وعده وکړي. (۱۱) که چېرې د هغې مېړه ورڅخه خبر شي او څه ونه وايي، نو هغې بښځې چې کومه وعده کړې يا هر نذر چې هغې منلی وي بايد هغه سرته ورسوي. (۱۲) مگر که چېرې د هغې مېړه خبر شي او هغه د نذر د پوره کولو څخه منع کړي، نو هغه يې په سرته رسولو مجبوره نه ده. څښتن به هغه وبخښي، ځکه چې مېړه يې د نذر پوره کولو څخه منع کړې ده. (۱۳) د هغې مېړه دا حق لري چې کوم نذر هغې منلی دی او يا يې کومه وعده کړې ده، هغه تائيد

او يا باطل کړي. (۱۴) که چېرې د هغې مېړه په هماغه ورځ د نذر
خڅه خبر شي او څه ونه وايي، نو د هر شي نذر چې هغې منلی وي
او يا يې وعده کړې وي هغه بايد سرته ورسوي. (۱۵) مگر که چېرې
د هغې مېړه دا نذر وروسته باطل کړي، نو د هغې گناه به د هغه په
غاړه وي. <

(۱۶) دا هغه قوانين دي چې څښتن حضرت موسیٰ ته د هغو نذرونو
په باره کې ورکړل چې د پېغلو له خوا چې د پلار په کور کې اوسېږي
ورکول کېږي او د هغو ښځو له خوا چې واده شوې وي.

د مديانيانو خڅه بدل اخيستل

۳۱ (۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲) <خڅه چې
مديانيانو د اسراييلو د خلکو سره کړي وو، د هغه په خاطر هغوی ته
سزا ورکړه. چې کله دې دا کار وکړ، بيا به مړ شي.>

(۳) بيا حضرت موسیٰ قوم ته وفرمايل: <د جگړې دپاره تيار
شي، ترڅو وکولی شئ چې د څښتن په امر د مديانيانو خڅه بدل
واخلئ او هغوی ته سزا ورکړئ. (۴) د اسراييلو د هرې قبيلې خڅه
زر تنه جنگ ته ولېږئ.>

(۵) نو د هرې قبيلې خڅه زر تنه انتخاب شول، ټول ۱۲۰۰۰ تنه د
جگړې دپاره تيار شول. (۶) حضرت موسیٰ هغوی جگړې ته
ولېږل او د العازار کاهن زوی فينحاس د هغوی سره ؤ. هغه د مقدسې

خېمې څخه لږ سامان او سرنې واخيستل چې د جگړې د اعلانولو د اشارې دپاره ووهل شي.

۷ څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ،

اسراييليانو د مديانيانو سره جگړه وکړه او د هغوی ټول نارينه يې

ووژل. ۸ په هغو کې د مديان پنځه پادشاهان يعنې اوي، راقم،

صور، حور او رابع هم شامل وو. همدارنگه هغوی د بعور زوی بلعام

هم وواژه. ۹ د اسراييلو خلکو د مديانيانو ښځې او ماشومان

ونيول، د هغوی ټولې يادې او رمې يې بوتللې او ټوله شتمني يې

ورته لوټ کړه ۱۰ او د هغوی ټول ښارونه او کمپونه يې وسوزول.

۱۱ هغه ټول غنيمت چې هغوی نيولې ؤ او په هغه کې اسيران او

حيوانات هم شامل وو واخيستل ۱۲ او هغه يې حضرت موسیٰ،

الغازار او د اسراييلو قوم ته هغه کمپ ته چې د مواب په ډاگونو کې د

اردن د سيند په بله غاړه اريحا ته مخامخ ؤ راوړل.

۱۳ حضرت موسیٰ، الغازار او د قوم ټول مشران د کمپ څخه د

هغوی مخې ته ورووتل. ۱۴ حضرت موسیٰ د لښکرو په

قوماندانانو باندې چې د جگړې څخه راستانه شوي وو، په قهر شو.

۱۵ له هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: >تاسو ولې ټولې ښځې

ژوندی پرېښې دي؟ ۱۶ هغوی هغه څوک دي چې د بلعام په

مشوره يې عمل کړی ؤ او زمونږ خلکو ته يې بلنه ورکړې وه چې د

بعل فغور د خدای عبادت وکړي. ځکه څښتن مونږ ته سزا راکړه او

په خپل قوم باندې يې وبا راوستله. ۱۷ نو اوس ټول هلکان ووژنئ

او هره ښځه چې د کوم سړي سره يوځای شوې وي ووژنئ، ۱۸

مگر ټولې پېغلې انجونې ژوندی پرېږدئ او هغوی د خپلو ځانونو

١٩) بيا حضرت موسىٰ جنگياليانو ته وفرمايل: <که چيرې ستاسو
 خخه چا خوک وژلى وي يا مويو مري ته لاس وروړى وي، بايد
 اووه ورځې د کمپ خخه دباندې پاتې شي. په دريمه او اوومه ورځ
 بايد تاسو خپل ځانونه او هغه بڼځې چې تاسو اسيرانې نيولې دي،
 پاکې کړئ. ٢٠) همدارنگه هغه ټول کالي او ټول شيان چې د
 څرمنې، د وزو د وړيو او لرگيو خخه جوړ شوي وي هم پاک
 کړئ.<

٢١) العازار کاهن هغو نفرو ته چې د جگړې خخه راستانه شوي وو
 وويل: <دا هغه مقررات دي چې څښتن حضرت موسىٰ ته ورکړي
 دي: ٢٢) سره زر، سپين زر، برنج، اوسپنه، قلعي او سرپ ٢٣) او
 نور ټول هغه شيان چې نه سوزي، بايد په سره اور کې واچول شي او
 هغه به پاک شي. خو هغه هم بايد د هغو اوبو په وسيله پاک شي
 کومې چې د پاکوالي دپاره استعمالېږي او هغه شيان چې په اور کې
 سوزي بايد د اوبو په وسيله پاک شي. ٢٤) په اوومه ورځ بايد خپل
 کالي ومينځئ، بيا به په مذهبي لحاظ پاک شئ او کمپ ته د ننوتلو
 اجازه به ولرئ.<

د غنيمت وپشل

٢٥) څښتن حضرت موسىٰ ته وفرمايل: ٢٦) <بايد ته او العازار د
 قوم د نورو مشرانو سره د اسيرانو او حيواناتو په شمول هغه ټول
 شيان وشمارئ چې د مديانيانو خخه نيول شوي دي. ٢٧) هغه نيول

شوي شيان په دوه مساوي برخو ووېشي، يوه برخه يې هغو جنگياليو ته چې جگړې ته تللي وو او بله برخه يې پاتې قوم ته ورکړې. (٢٨)

د هغو جنگياليانو د برخې څخه چې په جگړه کې جنگېدلي دي، د هرو پنځو سوو اسيرانو، غوايانو، خرو، پسونو او يا وزو څخه يو يو څښتن ته د هغه د برخې په توگه بېل کړې. (٢٩) هغه څښتن ته د خاصې اعانې په توگه العازار ته ورکړې. (٣٠) د پاتې قوم له برخې څخه د هرو پنځوسو اسيرانو څخه يو او هماغه شان د پنځوسو غوايانو، خرو، پسونو او وزو څخه يو يو واخلي او هغو لويانو ته يې ورکړې چې د مقدسې خېمې مسوولان دي. (٣١) څښتن چې کوم حکم کړی و، حضرت موسیٰ او العازار هماغسې وکړل.

(٣٢) - (٣٥) دا د هغو شيانو لست دی چې د جنگياليانو له خوا نيول شوي وو، يعنې دا برسېره پر هغو شيانو دي کوم چې هغوی د خپلو ځانونو دپاره ساتلي وو: ٦٧٥٠٠٠ پسونه او وزې، ٧٢٠٠٠ غوايان، ٦١٠٠٠ خره او ٣٢٠٠٠ پېغلې.

(٣٦) - (٤٠) د جنگياليانو په نيمايي برخه کې ٣٣٧٥٠٠ پسونه او وزې وې، چې له هغو څخه ٦٧٥ يې د څښتن برخه وه. ٣٦٠٠٠ په کې غوايان وو، چې له هغو څخه ٧٢ يې د څښتن برخه وه. ٣٠٥٠٠ په کې خره وو، چې له هغو څخه ٦١ يې د څښتن برخه وه او ١٦٠٠٠ په کې پېغلې شاملې وې، چې له هغو څخه ٣٢ تنه يې د څښتن برخه وه. (٤١) نو څنگه چې څښتن حکم کړی و، حضرت موسیٰ د څښتن ټوله برخه العازار کاهن ته ورکړه.

(٤٢) - (٤٦) د قوم برخه کې مټ هماغه شان وه لکه څنگه چې د

جنگياليانو وه: ۳۳۷۵۰۰ پسونه او وزې، ۳۶۰۰۰ غوايان، ۳۰۵۰۰ خره او ۱۶۰۰۰ پېغلې. (۴۷) له دې برخې څخه حضرت موسیٰ له هرو پنځوسو اسيرانو او حيواناتو څخه يو يو واخيست او هغه يې د څښتن د حکم له مخې لاويانو ته چې د مقدسې خېمې مسوولان وو، ورکړل.

(۴۸) د لښکرو قوماندانان حضرت موسیٰ ته ورغلل (۴۹) او ورته ويې ويل: <باداره، مونږ خپلې لښکرې وشمېرلې، يو نفر هم کم نه دی. (۵۰) نو مونږ به د سرو زرو گانې، بازوبندونه، بنگرې، گوتې، غوږوالی او غاړکی چې مونږ هر يو نيولي دي راوړي دي. مونږ هغه څښتن ته د خپل ژوند د بېي د ادا کولو دپاره وړاندې کوو، ترڅو هغه زمونږ ساتنه وکړي.> (۵۱) حضرت موسیٰ او العازار هغه سره زر واخيستل چې ټول د گانو په شکل کې وو. (۵۲) د قوماندانانو د ټولې اعانې وزن نژدې دوه سوه کيلوگرامه ؤ. (۵۳) په دې کې هغه شيان شامل نه وو کوم چې جنگياليانو د خپلو ځانونو دپاره ساتلي وو. (۵۴) نو حضرت موسیٰ او العازار سره زر مقدسې خېمې ته راوړل ترڅو اسراييليان هغه د يادگار په توگه وساتي چې څښتن د هغوی سره مرسته کړې وه.

هغه قبيلې چې د اردن د سيند په ختيځ کې وې

(تثيه ۳: ۱۲ - ۲۲)

۳۲ (۱) د روبين او جاد قبيلو ډېرې پادې او رمې درلودلې او هغوی وليدل چې د يعزير او جلعاد سيمې ډېر بڼه خرځايونه لري.

٢) نو هغوی حضرت موسیٰ، العازار او د اسراییلو نورو مشرانو ته ورغلل او ورته ویې ویل: ٣-٤) دغه سیمې چې د هغو په نیولو کې خښتن د اسراییلیانو سره مرسته وکړه یعنی د عطاروت، دیبون، یعزیر، نمره، حشبون، العاله، شبام، نبو او د بعون ښارونه د حیواناتو دپاره ښه ځمکه ده او مونږ ډېر حیوانات لرو. ٥) مهرباني وکړئ دغه ځمکه مونږ ته د خپل جايداد په توگه راکړئ او مونږ دې ته مه مجبوروی چې د اردن د سیند څخه تېر شو او هلته واوسېږو. <

٦) حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمایل: <نور اسراییلیان به جنگ ته ځي او تاسو غواړئ چې دلته پاتې شی؟ ٧) تاسو ولې د اسراییلیانو زړونه هغه وطن ته د ورتللو څخه توروئ چې خښتن هغوی ته ورکړی دی؟ ٨) ستاسو پلرونو همداسې کار وکړ، کله چې ما هغوی د قادش برنیع څخه ولېږل چې هغه وطن وگوري. ٩) هغوی د اشکول تر درې پورې لاړل او هغه وطن یې وکاته، خو کله چې بېرته راستانه شول نو د خلکو زړونه یې هغه وطن ته د ورتگ څخه تور کړل چې خښتن هغوی ته ورکړی و. ١٠) خښتن په هغه ورځ په قهر شو او داسې وعده یې وکړه: ١١) په دې سبب چې هغوی د زړه له کومي زما څخه پیروي ونه کړه، نو زه قسم خورم چې د هغو نفرو څخه چې د مصر څخه راوتلي دي او عمر یې شل کاله یا زیات دی، هیڅوک هم نه شي کولی هغې خاورې ته ورداخل شي چې ما د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره د هغې وعده کړې ده. ١٢) په دوی کې پرته د یفنه قنزي د زوی کالیب او د نون د زوی یوشع څخه چې د زړه له کومي یې د خښتن پیروي وکړه، نور ټول شامل وو. ١٣) خښتن په قوم باندې په قهر شو او هغوی یې مجبور

کړل چې څلوېښت کاله په دښته کې سرگردانه وگرځي تر هغې چې هغه ټول نسل چې د هغه په مقابل کې يې گناه کړې وه، مړ شي. (۱۴)

نو اوس تاسو د خپلو پلرونو ځای نيولی دی، يعنې د گناهکارو خلکو يو نوی نسل چې دې ته تيار يئ چې يو ځل بيا د اسرايلو په قوم باندې د څښتن غضب راولي. (۱۵) اوس که چېرې تاسو د څښتن د پيروی څخه انکار وکړئ، هغه به يو ځل بيا دا ټول خلک په دښته کې پرېږدي او د هغوی د بربادۍ مسئوليت به ستاسو په غاړه وي. <

(۱۶) د روبين او جاد خلکو په ځواب کې وويل: <مونږ پرېږدئ چې د خپلو پسونو او وزو دپاره ځايونه او د خپلو ښځو او اولادونو دپاره ښارونه جوړ کړو، (۱۷) بيا به مونږ دې ته تيار شو چې خپل ځانونه په وسلو باندې سمبال کړو او د نورو اسراييليانو په مخکې به ځو، ترڅو هغوی خپل ځای ته ورولو. زمونږ ښځې او ماشومان به د هغې خاورې د اوسېدونکو څخه په دېوال لرونکو ښارونو کې خوندي اوسېږي. (۱۸) مونږ به تر هغه وخته پورې خپلو کورونو ته ستانه نه شو ترڅو ټولو نورو اسراييليانو د خپلې ټاکل شوې ځمکې ملکيت ترلاسه کړی نه وي. (۱۹) مونږ به د اردن د سيند په بله غاړه باندې د هغوی په منځ کې کومه ځمکه وانخلو، ځکه چې زمونږ برخه دلته د اردن په ختيځ کې ده. <

(۲۰) حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمايل: <که چېرې تاسو په رښتيا سره دا کار کوئ، نو همدلته د څښتن په حضور کې دې ته تيار شئ چې جنگ ته لاړ شئ. (۲۱) ستاسو ټول جنگي نفر دې د اردن د سيند څخه تېر شي او د څښتن په امر دې تر هغې پورې زمونږ په

دبمنانو باندې خپلې حملې ته دوام ورکړي ترڅو څښتن هغوی ته ماتې ورکړي (۲۲) او د اسرایلیانو سره مرسته وکړي چې د هغې خاورې ملکیت ترلاسه کړي. له هغې څخه وروسته تاسو کولی شئ چې خپل وطن ته ستانه شئ، ځکه چې تاسو به خپل تعهد د څښتن او نورو اسرایلیانو په وړاندې سرته رسولی وي. بیا به څښتن دا ومني چې د اردن د ختیځې خوا دا ځمکه به ستاسو وي. (۲۳) مگر که چېرې تاسو په خپلې وعدې باندې ونه درېږئ، نو زه تاسو ته دا خبرداری درکوم چې تاسو به د څښتن په مقابل کې گناهکار اوسئ او د خپلې گناه سزا به درکړل شي. (۲۴) نو د خپلو بنځو او اولادونو دپاره بنارونه او د خپلو رمو دپاره ځایونه جوړ کړئ. مگر کومه وعده چې تاسو کړې ده هغه سرته ورسوئ.

(۲۵) د روبین او جاد خلکو وویل: <باداره، څه چې تاسو حکم کوئ، مونږ به هماغسې وکړو. (۲۶) زمونږ بنځې او اولادونه، رمې او پادې به دلته د جلعاد په بنارونو کې پاتې شي. (۲۷) مگر زمونږ هغه نفر چې جگړې ته تیار دي هغوی به د اردن د سیند څخه تېر شي او د څښتن په امر به وجنگېږي.>

(۲۸) نو حضرت موسیٰ العازار، یوشع او د اسراییلو نورو مشرانو ته دا حکمونه ورکړل: (۲۹) <که چېرې د روبین او جاد خلک د اردن څخه تېر شي او د څښتن په امر جگړې ته تیار شي او د هغوی په مرسته وکولی شئ چې هغه خاوره ونیسي، نو بیا د جلعاد سیمه هغوی ته د هغوی د ملکیت په توګه ورکړئ. (۳۰) مگر که چېرې هغوی د اردن له سیند څخه تېر نه شي او تاسو سره جگړې ته لاړ نه

شي، دوی به په کنعان کې ستاسو سره خپل ملکیت واخلي.

۳۱) د جاد او د روبین خلکو په خواب کې وویل: <څنگه چې

څښتن حکم کړی دی هماغسې به وکړو. ۳۲) مونږ به د هغه تر قوماندې لاندې د کنعان خاورې ته داخل شو او جگړې ته به لار شو، ترڅو همدلته د اردن په ختیځ کې خپل ملکیت وساتو.>

۳۳) نو حضرت موسیٰ د جاد او روبین قبیلو او د حضرت یوسف د

زوی منسي نیمې قبیلې ته د اموریانو د پادشاه سیحون او د باشان د

پادشاه عوج ټوله سیمه ورکړه، چې په هغو کې بنارونه او د هغو

شاوخوا سیمه هم شامل وو. ۳۴) د جاد قبیلې د دیون، عطاروت،

عروعر، ۳۵) عطروت شوفان، یعزیر، یجبهه، ۳۶) بیت نمره او د

بیت هاران بنارونه بیا ودان کړل. د هغو چارچاپیره یې دېوالونه جوړ

کړل او د خپلو رمو د ساتلو دپاره یې ځایونه هم جوړ کړل. ۳۷) د

روبین قبیلې د حشبون، الیعاله، قریتایم، ۳۸) سیمه او هغه بنارونه

چې د نبو او بعل معون په نوم پېژندل کېدل بیا ودان کړل. دوی په

هغو ټولو بنارونو باندې نوي نومونه کېښودل.

۳۹) د منسي د زوی ماخیر طایفې د جلعاد په خاوره باندې حمله

وکړه او هغه یې ونيوله او اموریان یې له هغه ځایه وشړل. ۴۰) نو

حضرت موسیٰ د جلعاد سیمه د ماخیر طایفې ته ورکړه او هغوی په

کې اوسېدل. ۴۱) یائیر چې د منسي د قبیلې څخه ؤ حمله وکړه او

څو کلي یې ونيول او په هغو باندې یې دا نوم کېښود د یائیر کلي.

۴۲) نوبح د قنات بنار د هغه د کلیو سره ونيوه او هغه یې د خپل

ځان یعنی نوبح په نوم یاد کړ.

د مصر څخه موآب ته د اسراييليانو سفر

۳۳ (۱) وروسته له دې چې اسراييليان د حضرت موسیٰ او حضرت هارون تر مشرۍ لاندې د مصر څخه لاړل، نو د هغوی د سفر مختلفې مرحلې په لاندې ډول وې: (۲) د څښتن په امر حضرت موسیٰ د هغه ځای نوم لیکه چې هرځل به هغوی خپلې خېمې په کې ودرولې.

(۳) - (۴) اسراييليان د اولې میاشتې په پنځلسمه ورځ د اولنۍ فسحې په سبا د مصر د رعمسیس د ښار څخه لاړل. یوه ورځ مخکې څښتن د مصر خدایانو ته سزا ورکړې وه او په هرې مصري کورنۍ کې یې هر مشر زوی وژلی ؤ. نو په داسې حال کې چې مصريانو مړي ښخول، هغوی اسراييليان لیدل چې په ویاړ سره د هغوی د هېواد څخه تلل.

(۵) د اسراييلو قوم د رعمسیس څخه لاړ او په سوکوت کې یې خېمې ودرولې (۶) او د هغه ځای څخه لاړل او په ایتام کې یې چې د دښتې په یوه څنډه کې پروت ؤ خېمې ودرولې. (۷) له هغه ځای څخه فم الحیروت ته چې د بعل صفون په ختیځ کې ؤ، بېرته راستانه شول او مجدل ته نژدې یې خېمې ودرولې. (۸) هغوی د فم الحیروت څخه لاړل، د سرې بحیرې څخه تېر شول، درې ورځې یې د ایتام په دښته کې سفر وکړ او په ماره کې یې خېمې ودرولې. (۹) بیا هغوی په ایلیم کې خېمې ودرولې چېرته چې د اوبو دولس چینی او اویا د خرما ونې وې.

١٠ هغوی د ایلیم څخه لارل او د سرې بحیرې په غاړه یې خېمې ودرولې. ١١ د سرې بحیرې څخه روان شول او د سین په دښته کې یې خېمې ودرولې. ١٢ بیا د سین له دښتې څخه لارل او په دغه کې یې خېمې ودرولې. ١٣ د دغه څخه لارل او په الوش کې یې خېمې ودرولې. ١٤ د الوش څخه لارل او په رفیدیم کې یې خېمې ودرولې، چېرته چې د خلکو دپاره د څښلو اوبه نه وې. ١٥ هغوی د رفیدیم څخه لارل او په آخر کې د سینا دښتې ته ورسېدل.

١٦-٣٦ څنگه چې اسرایلیانو د سینا له دښتې څخه قادش ته چې د سین په دښته کې ؤ سفر کاوه، هغوی په دغو ځایونو کې خېمې ودرولې: قبروت هتاوه، حصیروت، رتمه، رمون فارص، لبنه، رسه، قهیلاته، د شافر غر، حراده، مقهیلوت، تاحت، تارح، متقه، حشموه، مسیروت، بني یعقان، حورالجدجاد، یطبات، عبرونه، عصیون جابر او په آخر کې قادش. ٣٧ کله چې هغوی د قادش څخه لارل، د هور د غره په څنگ کې یې د ادوم په سرحد کې خېمې ودرولې.

٣٨ دا هغه ځای دی چېرته چې څښتن په حضرت هارون کاهن باندې امر وکړ چې د غره سرته وڅېږي. حضرت هارون هلته د پنځمې میاشتې په اوله ورځ څلوېښت کاله وروسته له دې چې اسرایلیان د مصر څخه تللي وو، مړ شو. ٣٩ په هغه وخت کې حضرت هارون د یوسلو درویشو کالو په عمر ؤ.

٤٠ د عراد کنعاني پادشاه چې د کنعان په جنوب کې اوسېده واورېدل چې اسرایلیان راروان دي.

٤١-٤٧ اسراييليان د هور د غره څخه د موآب په لور روان شول.

په لاره کې هغوی په دغو ځايونو کې خپمې ودرولې: صلمونه، فونون، اوبوت، عیې عباریم چې د موآب په سیمه کې و، دیبون جاد، علمون دبلا تایم، د نبو غره ته نژدې یو ځای چې د عباریم په غرونو کې و ٤٨ او په آخر کې د موآب په ډاگونو کې د اردن د سیند په بله غاړه اریحا ته مخامخ. ٤٩ د هغوی کمپ د بیت یشیموت څخه تر آبل شطیم پورې غزېدلی و.

د کنعان د فتح کولو دپاره د خښتن امر

٥٠ کله چې د اسرايیلو قوم د موآب په ډاگونو کې د اردن د سیند په غاړه اریحا ته مخامخ خپمې ودرولې وې، خښتن حضرت موسی ته وفرمایل چې ٥١ هغوی ته دا پیغام ورسوي: ځکه چې تاسو د اردن د سیند څخه تېر شئ او کنعان ته ورننوزئ، ٥٢ باید د هغه ځای ټول اوسېدونکي وشړئ. د هغوی ټول د تیرو او فلزي بتان او ټولې عبادتخانې له منځه یوسئ. ٥٣ هغه خاوره ونیسئ او په هغې کې واوسېږئ، ځکه چې هغه مې تاسو ته درکړې ده. ٥٤ هغه ځمکه د مختلفو قبیلو او طایفو ترمنځ د پچې په اساس ووېشئ، لویې طایفې ته زیاته ځمکه او کوچنۍ طایفې ته لږه ځمکه ورکړئ. ٥٥ که چېرې د هغه ځای ټول اوسېدونکي ونه شړئ، هغوی به ستاسو په سترگو کې د اغزیو او ستاسو په بدنونو کې به د کرکڼو په شان شي. هغوی به تل تاسو ته تکلیف درکوي. ٥٦ که چېرې تاسو هغوی ونه شړئ، زه به تاسو تباه کړم لکه څنګه چې مې د هغوی د تباه کولو پلان جوړ کړی دی.

۳۴

۱) شبنن حضرت موسیٰ ته وفرماییل ۲) چې د

اسراییلو قوم ته داسې حکم وکړي: کله چې تاسو د کنعان خاورې ته ورننوزئ، یعنې هغې خاورې ته چې تاسو ته یې درکوم، نو ستاسو سیمه به دغه سرحدونه ولري: ۳) جنوبي سرحد به د صین دښته او

د ادم شمال لوېدیځ سرحد وي. دا سرحد به د ارام د دریاب په

جنوبي آخري سر کې شروع شي. ۴) له هغه ځای څخه به هغه د

لوېدیځ خواته ورسېږي، مگر د جنوب خواته به وروگرځي چې د

عقربیم غاښی، د صین کلی او د قادش برنیع ښار په کې شامل شي. له

هغه ځای څخه به دا سرحد حصرادار او عصمون ته ورسېږي، ۵)

چېرته چې به هغه د هغه خوږ په لوري وروگرځي کوم چې د مصر په

سرحد کې دی او د مدیترانې په بحیره کې به ختم شي.

۶) د مدیترانې بحیره به لوېدیځ سرحد وي. ۷) شمالي سرحد به

د مدیترانې په بحیره کې شروع شي بیا به د ختیځ په لور د هور غره

ته ورسېږي. ۸) له هغې وروسته به هغه د حمات د غاښي په لار

صدد ته ورسېږي. ۹) د صدد څخه به سرحد په ختیځ کې زفرون

ته ورسېږي او په حصرعینان کې به ختم شي. ۱۰) ختیځ سرحد به

په شمال کې په حصرعینان کې شروع شي بیا به جنوب خواته شفام

۱۱) او ربله ته ورسېږي چې د عین په ختیځې خوا کې دی. له هغه

ځای څخه به هغه د جنوب په لور د جلیل د جهیل ختیځو غونډیو ته

ورسېږي، ۱۲) بیا به د اردن د سیند په لار د ارام د دریاب د شمالي

برخې آخري سرته ورسېږي. کومه ځمکه چې د هغو څلورو

سرحدونو په منځ کې وي هغه به ستاسو شي.

۱۳) نو حضرت موسیٰ اسراييليانو ته داسې حکم وکړ: >دا هغه ځمکه ده چې تاسو به يې د پچې اچولو له مخې ترلاسه کړئ، يعنې هغه ځمکه چې خښتن د نهه نيمو قبيلو دپاره ټاکلې ده. ۱۴) د روبين، جاد او د منسي نيمې قبيلې خپله ځمکه ترلاسه کړې ده چې د هغوی د کورنيو له مخې وپشل شوې ده. ۱۵) دا اريحا ته مخامخ د اردن د سيند په ختيځ کې ده.

هغه مشران چې ځمکه به وپوشي

۱۶) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ۱۷) >الغازار کاهن او د نون زوی يوشع به خلکو ته ځمکه وپوشي. ۱۸) د هرې قبيلې څخه يو يو مشر وټاکه چې د هغوی سره د ځمکې په وپشلو کې مرسته وکړي. ۱۹) - ۲۸) دا د هغوی د نومونو لست دی:

- د يهودا د قبيلې څخه - د يفنه زوی کاليب
- د شمعون د قبيلې څخه - د عميهود زوی شموئيل
- د بنيامين د قبيلې څخه - د کسلون زوی اليداد
- د دان د قبيلې څخه - د يجلي زوی بقي
- د منسي د قبيلې څخه - د ايفود زوی حنيئيل
- د افرايم د قبيلې څخه - د شفطان زوی قموئيل
- د زبولون د قبيلې څخه - د فرناک زوی اليصافان
- د يساکار د قبيلې څخه - د عزان زوی فلتئيئيل
- د اشير د قبيلې څخه - د شلومي زوی اخيهود

او د نفتالي د قبيلې څخه - د عميهود زوی فدهئيل.

۲۹ دا هغه نفر دي چې څښتن ورباندې امر وکړ چې د اسراييليانو دپاره د ځمکې په وپشلو کې د العازار او يوشع سره مرسته وکړي.

د لاويانو دپاره ښارونه

۳۵ ۱ په داسې حال کې چې اسراييليانو د مواب په ډاگونو کې د اردن د سيند په بله غاړه اريحا ته مخامخ څپې ودرولې، څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: ۲ > اسراييليانو ته ووايه د هغه جايداد څخه چې هغوی يې تر لاسه کوي بايد لاويانو ته د اوسېدلو دپاره څو ښارونه او د هغو شاوخوا څرخايونه ورکړي. ۳ دا ښارونه به د لاويانو وي او هغوی به هلته اوسېږي. د څرخای به د هغوی د غوايانو او د هغوی د نورو ټولو حيواناتو دپاره وي. ۴ څرخای بايد د ښار د بيروني دېوالونو څخه هرې خواته څلورنيم سوه متره وغزول شي، ۵ ترڅو يوه مربع شکله سيمه جوړه شي چې هره خوا يې نهه سوه متره وي او ښار به يې په منع کې وي.

۶ شپږ ښارونه چې تاسو يې هغوی ته ورکوئ هغه به د پناه اخیستلو ښارونه وي او يو نفر چې يو څوک يې په سهوې سره وژلی وي کولی شي چې هلته وتښتي. مگر تاسو بايد لاويانو ته دوه څلوېښت نور ښارونه ورکړئ، ۷ نو هغوی به د شاوخوا څرخايونو سره ټول اته څلوېښت ښارونه ولري. ۸ د لاويانو د ښارونو شمېر بايد په هره قبيله کې د هغې د سيمې د اندازې په

مطابق معلوم کړای شي. لويې قبيلې به زيات بنارونه او کوچنۍ قبيلې به کم بنارونه ورکړي.

د پناه اخيستلو بنارونه

(تثنيه ۱۹: ۱ - ۱۳ او يوشع ۲۰: ۱ - ۹)

۹) بيا خښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل چې (۱۰) د اسرايلو قوم ته داسې ووايي: <کله چې تاسو د اردن له سيند څخه تېر شئ او د کنعان خاورې ته ورننوزئ، (۱۱) د پناه اخيستلو بنارونه انتخاب کړئ چې داسې نفر د ساتنې دپاره ورتښتېدلی شي چې يو څوک يې په سهوې سره وژلی وي. (۱۲) هغه به په هغه ځای کې د وژل شوي نفر د خپلوانو د يو نفر څخه چې د بدل اخيستلو په لټه کې وي په امن کې اوسي. هيڅوک چې هغه په قتل باندې تورن شوی وي د علني محاکمې څخه پرته نه شي وژل کېدای. (۱۳) شپږ بنارونه انتخاب کړئ، (۱۴) درې د اردن ختيځې خواته او درې د کنعان په خاوره کې. (۱۵) دا به د اسرايليانو او هغو بېگانه خلکو دپاره چې په موقت يا دايمي توگه اوسېږي د پناه اخيستلو ځايونه وي. هر څوک چې په سهوې سره يو نفر مړ کړي هغه کولی شي چې د دې بنارونو څخه يو بنار ته وتښتي.

(۱۶) - (۱۸) خو بياهم، که چېرې څوک د اوسپنې، تېرې يا لرگي د وسلې څخه کار واخلي او يو نفر ووژني، نو هغه د هغه نفر د قتل په خاطر مجرم دی او بايد ووژل شي. (۱۹) د وژل شوي نفر يو ډېر نژدې خپلوان دا مسئوليت لري چې قاتل ووژني. کله چې هغه پيدا

کړي، باید ويې وژني.

٢٠) که چېرې څوک د کوم نفر سره کینه لري او هغه په تېل وهلو يا په يو شي باندې په ويشتلو سره مړ کړي (٢١) يا هغه په سوک ووهي، هغه د هغه نفر د قتل په اړه مجرم دی او باید ووژل شي. د وژل شوي نفر يو ډېر نژدې خپلوان دا مسئوليت لري چې قاتل ووژني. کله چې هغه راپيدا کړي نو باید ويې وژني.

٢٢) خو فرض کړئ څوک په سهوې سره يو داسې نفر مړ کړي چې د هغه سره کينه نه لري، که هغه په تېل وهلو وي يا په کوم شي باندې په ويشتلو سره. (٢٣) يا د هغه فکر نه وي او يو داسې سړی په تېره باندې په ويشتلو مړ کړي چې د هغه نيت نه وي چې هغه ژوبل کړي او د هغه دښمن نه وي. (٢٤) نو په داسې حالاتو کې دې د هغه ځای خلک د هغه چا په حق کې فيصله وکړي چې نفر يې مړ کړی دی، نه د مړي د خپلوانو څخه د هغه نفر په حق کې چې د بدل اخيستلو په لټه کې دی. (٢٥) ټولنه باید هغه سړی چې په قتل باندې تورن دی د وژل شوي نفر د خپلوان څخه خلاص کړي او هغه باید د پناه

اخيستنې هغه ښار ته چې هغه ورتښتېدلی ؤ بېرته ولېږي. هغه باید د مشر کاهن تر مړينې پورې په هغه ښار کې واوسېږي. (٢٦) مگر که چېرې په قتل باندې تورن نفر د پناه اخيستلو ښار چې ورته تښتېدلی ؤ پرېږدي (٢٧) او د وژل شوي نفر ډېر نژدې خپلوان هغه پيدا کړي او ويې وژني، نو دغه بدل اخيستنه قتل نه دی. (٢٨) په قتل باندې تورن نفر باید د مشر کاهن تر مړينې پورې د پناه اخيستلو په ښار کې پاتې شي، خو وروسته بيا کولی شي چې خپل کور ته ستون شي.

٢٩) دا قوانین به په تاسو او ستاسو په اولادې باندې چې په

هرځای کې اوسېږي عملي کېږي.

٣٠) په قتل باندې تورن نفر باید یوازې په هغه صورت کې مجرم

وگڼل شي او ووژل شي چې دوه یا له هغه څخه زیات شاهدان

شاهدي ورکړي. د قتل د تور د ثابتولو دپاره د یو نفر شاهدي ورکول

کافي نه دي. ٣١) قاتل باید ووژل شي. هغه د پیسو په ورکولو سره

د دې جزا څخه نه شي خلاصېدلی. ٣٢) که چېرې څوک د پناه

اخیستلو ښار ته تښتېدلی وي، نو هغه مه پرېږدئ چې د مشر کاهن د

مړینې څخه مخکې خپل کور ته د بېرته ستندېدلو په خاطر بیه ادا

کړي.

٣٣-٣٤) زه څښتن ستاسو اسراییلو د قوم په منځ کې اوسېږم، نو

ستاسو خاوره باید پاکه وساتل شي. مگر کله چې قتل وشي نو د هغه

په وینه باندې ځمکه پلټیږي او ناپاکه کیږي. که چېرې داسې کیږي،

قاتل باید ووژل شي نو ځمکه به بېرته پاکه شي. په اسراییلو کې دې

قتل نه کیږي.

د واده شویو ښځو میراث

٣٦) یوه ورځ د جلعاد د طایفې د کورنیو مشران حضرت

موسیٰ او د اسراییلو نورو مشرانو ته ورغلل. (جلعاد د ماخیر زوی،

ماخیر د منسی زوی او منسی د حضرت یوسف زوی ؤ.) ٣٧)

هغوی وویل: >باداره، څښتن تاته حکم کړی دی چې د اسراییلو

خلکو ته د پچې په اساس ځمکه ووپشې. همدارنگه هغه حکم کړی دی چې زمونږ د خپلوان صلفحاد ځمکه د هغه لورگانو ته ورکړې. (۳) مگر دا خبره یاد ساته، که چېرې هغوی د بلې قبیلې د سړیو سره ودونه وکړي، د هغوی جايداد به د هماغې قبیلې شي او زمونږ دپاره ټاکل شوې برخه به کمه شي. (۴) د بېرته ورکولو په کال کې کله چې ټول خرڅ شوی جايداد خپل اصلي خاوند ته بېرته ورکړل شي، د صلفحاد د لورگانو ځمکه به د هغې قبیلې په دایمي جايداد باندې ورزیاته شي په کومې کې چې هغوی واده شوې دي او دا به زمونږ د قبیلې په تاوان تمام شي. <

(۵) نو حضرت موسیٰ د څښتن له خوا د اسراییلو قوم ته دغه حکم ورکړ. هغه وفرمایل: <د منسي قبيله چې څه وايي هغه صحيح دي (۶) او څښتن فرمایي چې د صلفحاد لورگانې ازادې دي چې د هرچا سره چې وغواړي واده کولی شي خو یوازې په خپله قبيله کې. (۷) په دې ډول به د هر اسرایيلي جايداد د هغه د خپلې قبیلې پورې تړلی پاتې شي. (۸) هره بنځه چې د اسراییلو په یوه قبيله کې ځمکه په میراث اخلي باید د هماغې قبیلې د سړي سره واده وکړي. په دې ډول به ټولو اسراییلیانو ته د خپلو نیکونو جايداد په میراث کې ورسېږي (۹) او د یوې قبیلې ځمکه دې بلې قبیلې ته نه ورکول کېږي. هره قبيله دې خپل ملکیت وساتي. <

(۱۰) - (۱۱) د صلفحاد لورگانو محلې، ترصې، حجلې، ملکې او نوعې د څښتن اطاعت وکړ او د خپلو ترونو د زامنو سره یې ودونه وکړل (۱۲) او د منسي په قبیلې کې پاتې شوې. نو د هغوی جايداد د هغوی د پلار په قبيله کې پاتې شو.

۱۳ دا هغه اصول او مقررات دي چې خښتن د حضرت موسیٰ په وسیله د موآب په ډاگونو کې د اردن د سیند په بله غاړه اریحا ته مخامخ اسراییلیانو ته ورکړل.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.9066

afghanbibles.org © د ختیځ افغانستان ۲۰۲۱

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.